

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ตามทฤษฎีของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง

รักชาติ ปานเพชร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

**THE DESIRABLE CHARACTERISTICS OF THE GRADUATES
OF THE VOCATIONAL CERTIFICATE (VOCATIONAL),
ACCORDING TO THE VIEWS OF THE EXECUTIVE
ENTERPRISES IN PHATTHALUNG**

RUKCHAT PANPHET

**Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the Master
of Education Degree in Educational Administration
Nakhon Si Thammarat Rajabhat University
Academic Year 2015**

หัวข้อวิทยานิพนธ์ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ตามทรรศนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง

ผู้วิจัย

นายรัชชาติ ปานเพชร

สาขาวิชา

การบริหารการศึกษา

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

.....ประธาน
(ดร.อรุณ จุติผล)

.....กรรมการ
(ดร.วันฉัตร ทิพย์มาศ)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิระยุทธ ชาติตะกานัญญ์)

.....กรรมการ
(ดร.อรุณ จุติผล)

.....กรรมการ
(ดร.วันฉัตร ทิพย์มาศ)

.....กรรมการ
(ดร.สมพร ญาณสุตร)

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ไว้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

(ดร.สมปอง รักษาธรรม)

รองอธิการบดี รักษาราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 8 เดือน มกราคม พ.ศ. 2559

บทคัดย่อ

หัวข้อวิทยานิพนธ์	คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรศนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง
ผู้วิจัย	รักษาดิ ปานเพชร
สาขา	การบริหารการศึกษา
ประธานกรรมการที่ปรึกษา	ดร.อรุณ จุติผล
กรรมการที่ปรึกษา	ดร.วันฉัตร ทิพย์มาศ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และ 2) เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรศนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง โดยจำแนกตามรูปแบบและประเภทของธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง หาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973, 1089 อ้างถึงใน พิเชิต ฤทธิ์จรูญ, 2554, 117 - 118) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือมีความคลาดเคลื่อน 5% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 282 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way ANOVAs)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรศนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$)
2. ความแตกต่างของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรศนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง จำแนกตามรูปแบบของธุรกิจ ภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน และจากการทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรศนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ที่ประกอบธุรกิจประเภทต่างกัน มีคุณลักษณะที่พึง

ประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรศนะของผู้บริหารสถาน
ประกอบการในจังหวัดพัทลุง ภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ABSTRACT

The Title	The desirable characteristics of the graduates of the Vocational Certificate (Vocational), according to the views of the executive enterprises in Phatthalung.
The Author	Mr. Rukchat Panphet
Program	Educational Administration
Thesis Chairman	Dr. Arun Jutipon
Thesis Advisor	Dr. Wanjut Tipmas

This research aims to study and compare the desirable characteristics of the graduates of the Vocational Certificate (Vocational), according to the views of the executive enterprises in Phatthalung. The sample combined of 282 executive enterprises in Phatthalung Province. The instruments are questionnaires and statistics employed for data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test and one-way analysis of variance (One - Way ANOVA).

The results shown that;

1. The overall desirable levels of graduate level certificate (vocational certificate) according to the views of the executive enterprises in Phatthalung are at the highest level ($\bar{x} = 4.51$).
2. The difference of the desirable characteristics of the graduates classified by type of business shown without any difference. When considering in each aspect found that the overall shown with a difference statistically significant at .05 level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทฤษฎนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือแนะนำ และให้คำปรึกษาอย่างดียิ่ง จาก อาจารย์ ดร.อรุณ จุติผล ประธานกรรมการที่ปรึกษา และ ดร. วันฉัตร ทิพย์มาศ กรรมการที่ปรึกษา ที่ให้คำปรึกษาแนะนำข้อคิดเห็นต่างๆ ในการทำวิจัย ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยดำเนินงานวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณ นักศึกษาปริญญาโท การบริหารการศึกษา ทุกท่านที่ให้ความสนใจในการศึกษา และทำวิทยานิพนธ์มาตลอด และขอขอบคุณสมาชิกในครอบครัวที่ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือเป็นกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี

ประโยชน์และคุณค่าอันพึงมีของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบให้แก่ บิดา มารดา ตลอดจนครู-อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

รัชชาติ ป่านเพชร

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
สมมติฐานของการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
แนวคิดในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา.....	12
คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ.....	34
บริบทของสถานประกอบการ.....	61
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	71
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	77
ประชากร.....	77
กลุ่มตัวอย่าง.....	77
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	79

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	80
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	80
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	83
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	99
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	99
สมมติฐานของการวิจัย.....	99
วิธีดำเนินการวิจัย.....	100
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	100
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	100
สรุปผลวิจัย.....	101
อภิปรายผล.....	103
ข้อเสนอแนะ.....	107
บรรณานุกรม.....	108
ภาคผนวก.....	113
ภาคผนวก ก รายงานผู้ทรงคุณวุฒิ.....	114
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	116
ภาคผนวก ค หนังสือขอความร่วมมือทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย.....	119
ภาคผนวก ง หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย.....	125
ภาคผนวก จ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	136
ภาคผนวก ฉ คำดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC).....	143
ประวัติผู้วิจัย.....	148

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของธุรกิจ..... 78
2	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรูปแบบของ ธุรกิจและประเภทของธุรกิจ..... 83
3	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถาน ประกอบการในจังหวัดพัทลุง ในภาพรวม และรายด้าน..... 84
4	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถาน ประกอบการในจังหวัดพัทลุง ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ 85
5	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถาน ประกอบการในจังหวัดพัทลุง ด้านทักษะในการประกอบอาชีพ 87
6	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถาน ประกอบการในจังหวัดพัทลุง ด้านคุณธรรม จริยธรรม 88
7	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถาน ประกอบการในจังหวัดพัทลุง ด้านบุคลิกภาพ 90
8	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถาน ประกอบการในจังหวัดพัทลุง ด้านมนุษยสัมพันธ์..... 91
9	การเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถานประกอบการ ในจังหวัดพัทลุงจำแนกตามรูปแบบของธุรกิจ 92

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
10 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรศนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง จำแนกตามประเภทของธุรกิจ โดยภาพรวม	93
11 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรศนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง จำแนกตามประเภทของธุรกิจ.....	94
12 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรศนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ในด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ เป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe's	95
13 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรศนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ในด้านทักษะในการประกอบอาชีพ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ เป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe's.....	96
14 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรศนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ในด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ เป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe's.....	97
15 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรศนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ในด้านมนุษยสัมพันธ์ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ เป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe's	98

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย 7

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ถดถอย ทำให้ปริมาณการค้าของโลกลดลง ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของทุกประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยซึ่งมีการส่งออกเป็นปัจจัยหลักของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ซึ่งในปี 2551 เริ่มมีอัตราการขยายตัวลดลง ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 จากรายงานภาวะเศรษฐกิจของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในไตรมาสที่ 1 ของปี 2551 ขยายตัวร้อยละ 5.97 ไตรมาสที่ 2 ขยายตัวร้อยละ 5.28 ไตรมาสที่ 3 ขยายตัวร้อยละ 3.90 และในไตรมาสที่ 4 เศรษฐกิจของประเทศไทยเริ่มเข้าสู่ภาวะถดถอย โดยหดตัวร้อยละ 4.20 ทำให้ผู้มีงานทำในไตรมาสที่ 4 ลดลงจากไตรมาสที่ผ่านมา ซึ่งภาคการผลิตหดตัวลงมากที่สุด โดยเฉพาะอุตสาหกรรมภาคการส่งออกที่สำคัญส่งผลให้มีการเลิกจ้างแรงงานมาถึงต้นปี 2552 ส่วนอุตสาหกรรม ภาคบริการ โดยเฉพาะการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เช่น โรงแรมและภัตตาคารมีการจ้างงานลดลงเช่นเดียวกัน โดยมีปัจจัยจากปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง ภายในประเทศร่วมด้วยสำหรับการขยายตัวของเศรษฐกิจในอนาคต มีหน่วยงานหลายหน่วยงานทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ คาดการณ์ไปในทิศทางเดียวกันว่าภาวะเศรษฐกิจเริ่มถึงจุดต่ำสุด และเริ่มมีแนวโน้มดีขึ้น (กรมการจัดหางาน, 2552, 27)

จากผลการสำรวจความต้องการแรงงานเดือนธันวาคม 2556 ปรากฏว่ามีสถานประกอบการแจ้งตำแหน่งงานว่างมายังหน่วยงานของกรมการจัดหางาน จำนวน 30,780 อัตรา โดยลดลงจากเดือนที่ผ่านมาจำนวน 1,479 อัตรา และเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนพบว่าลดลง จำนวน 870 อัตรา ซึ่งเป็นการลดลงในหมวดอาชีพช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ และอาชีพงานพื้นฐาน (กรมการจัดหางาน, 2556, 7) ซึ่งความต้องการกำลังคนเหล่านี้จะอยู่ที่แรงงานระดับกลางหรือระดับอาชีวศึกษาเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้เพราะเป็นกำลังคนที่มีความพร้อมที่จะรับเทคโนโลยีใหม่ๆ ได้ เนื่องจากกำลังคนระดับกลางหรือระดับอาชีวศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ตลอดจนความต้องการแรงงานของประเทศและการผลิตแรงงาน เพื่อตอบสนองความต้องการมิใช่เพียงการเรียนรู้ทฤษฎีและพอจะทำงานได้เท่านั้น แต่จะต้องเป็นแรงงานที่สามารถทำงานได้ และสามารถนำความรู้ทางวิชาการ ไปพัฒนาได้ กล่าวคือจะต้องผลิตให้

ทำได้อย่างดี คิดได้อย่างดีและมีคุณธรรมที่ดี ทั้งนี้ในปี 2558 จะมีการเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีทักษะฝีมืออย่างเสรีตามกรอบความร่วมมือประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยมีข้อตกลงร่วมกันถึงคุณสมบัติในสายวิชาชีพเพื่อให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานใน 7 สาขา ได้แก่ วิศวกรรม พยาบาล สถาปัตยกรรม วิชาชีพสำรวจ แพทย์ ทันตแพทย์และนักบัญชี และในระยะต่อไปจะเปิดในสาขาอื่นๆ รวมทั้งแรงงานกึ่งทักษะฝีมือด้วย (แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ.2555-2559, 2555, 3) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 – 2559 ประเทศไทยจะต้องเผชิญกับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งภายนอกและภายในประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็วและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เป็นทั้งโอกาสและความเสี่ยงต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะข้อผูกพันที่จะเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 สามารถพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าต่อไปเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทยตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2555, 7)

สมพงษ์ จิตระดับ กล่าวว่า หลายคนมักมองว่าการเรียนอาชีวศึกษาเป็นเหมือนเด็กประเภทสองมีความรุนแรงแฝงและไม่มีทางไป ซึ่งภาพลักษณ์เหล่านี้เป็นอุปสรรคสำคัญที่พ่อแม่ไม่ยอมส่งลูกไปเรียนในสายนี้ แต่ปัจจุบันสังคมกำลังเปลี่ยนแปลงไปอีกไม่นานการศึกษาสายอาชีพจะกลายเป็นยุทธศาสตร์ของการพัฒนาชาติเยาวชนไทยที่เข้าสู่สายอาชีพจะเป็นแรงงานไม่เพียงในประเทศเท่านั้น แต่ยังมีโอกาสในตลาดแรงงานของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่ไทยและประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ จะร่วมกันเปิดให้มีการเคลื่อนย้ายเสรีแก่ทรัพยากรทางเศรษฐกิจทั้ง 5 สาขา ได้แก่ สินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือและเงินทุน ในปีพ.ศ. 2558 แรงงานไทยจะมีโอกาสเคลื่อนย้ายไปประกอบอาชีพในประเทศอาเซียน เช่นเดียวกับแรงงานจากประเทศอาเซียนอื่นก็สามารถเข้ามาทำงานในประเทศไทย กติกาใหม่นี้ประเทศใดที่แรงงานมีฝีมือสูงกว่าย่อมได้เปรียบ การปฏิรูปการศึกษารอบ 2 เพื่อพร้อมรับกับสถานการณ์การเคลื่อนย้ายอาชีพจะต้องทำใน 5 เรื่อง คือ 1) การผลิตกำลังคนอาชีวะให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด 2) การพัฒนาศักยภาพครูทั้งครูในสถานศึกษา ครูในสถานประกอบการ และครูภูมิปัญญาผู้เชี่ยวชาญในท้องถิ่น 3) การพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ใหม่ โดยเทียบเคียงมาตรฐานกับหลักสูตรสากล เพิ่มการเรียนการสอนแบบทวิภาคี และเพิ่ม ปรินญาตรีสายปฏิบัติการ 4) การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการใหม่ให้สอดคล้องกับภาคการเกษตร อุตสาหกรรมและภาคการบริการ และ 5) กำลังแรงงานต้องมีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ ซึ่งในการเตรียมความพร้อมต่อประชาคมนั้น ต้องมีการพัฒนาหลักสูตรโดยเชื่อมกับมาตรฐานอาชีพในสถานประกอบการ ซึ่งต้องเทียบเคียงกับมาตรฐานของประเทศในกลุ่มอาเซียน ทั้งนี้หากได้รับการสนับสนุน โดยเฉพาะนโยบายรัฐบาลและ

การปฏิรูปการศึกษา รวมถึงความต้องการแรงงาน เชื่อว่าความร่วมมือจากทุกภาคส่วนจะมีส่วนในการพัฒนาอาชีวศึกษาร่วมกัน (สมพงษ์ จิตระดับ, 2554)

วีรวัฒน์ วรรณศิริ กล่าวว่าทิศทางการพัฒนาอาชีวศึกษา เพื่อสอดคล้องกับแนวโน้มการแข่งขันตลาดอาชีวศึกษาโลกของภาคเอกชน มีอยู่ 3 แนวทางหลักคือ 1) สร้างให้ประเทศไทยเป็นฮับการศึกษาของอาชีวะเอกชน 2) พัฒนาฝีมือแรงงาน โดยเฉพาะด้านภาษา โดยกรมพัฒนาฝีมือแรงงานได้มอบสื่อการเรียนภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลีให้กับอาชีวศึกษาเอกชน เพื่อให้โรงเรียนได้จัดการเรียนการสอนเตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน และ 3) ดำเนินการก่อตั้งสมาคมอาชีวศึกษาเอกชนอาเซียนเพื่อแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ระหว่างประเทศ ทำให้กลุ่มประชาคมได้มีโอกาสทำงานแลกเปลี่ยนข้อมูลและร่วมพัฒนาหลักสูตรร่วมกัน แรงงานไทยปัญหาอย่างเดียวคือเรื่องภาษาที่เราสู้แรงงานสิงคโปร์และมาเลเซียไม่ได้ แม้ว่าเราจะมีฝีมือเป็นเลิศ หรือเทคโนโลยีที่ดีกว่า ฉะนั้นต้องอุดช่องโหว่เรื่องภาษาให้ได้ เพราะต่อไปแรงงานเหล่านี้จะเป็นคนขับเคลื่อนเศรษฐกิจ เราไม่มีทางแปลงความคิดความอ่านให้เป็นจริงได้ ถ้าไม่มีเด็กอาชีวะเหล่านี้ อาชีวะจึงเป็นแรงงานขับเคลื่อนเศรษฐกิจตัวจริง (วีรวัฒน์ วรรณศิริ, 2554)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักของรัฐ ที่มีหน้าที่หลักในการจัดการศึกษาวิชาชีพให้แก่ นักเรียน นักศึกษา เยาวชนและประชาชน จึงจำเป็นจะต้องดำเนินการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 เพื่อเป็นแนวทางในการผลิตและพัฒนากำลังคนทั้งในระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ และเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2557, 1)

การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติและมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับ เพื่อให้คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับคุณวุฒิประเภทวิชาและสาขาวิชา ครอบคลุมอย่างน้อย 3 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ พฤติกรรมลักษณะนิสัย และทักษะทางปัญญา ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ได้แก่ ความรู้และทักษะการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยี การพัฒนาการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน การทำงานร่วมกับผู้อื่น การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การประยุกต์ใช้ตัวเลข การจัดการและการพัฒนางาน ด้านสมรรถนะวิชาชีพ ได้แก่ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในสาขาวิชาชีพต่อการปฏิบัติงานจริง รวมทั้งประยุกต์ใช้อาชีพ หลักสูตรอาชีวศึกษาทุกระดับ เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ดังกล่าว สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพในแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชาที่กำหนด โดยผ่านกระบวนการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมเสริม

หลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ ประสบการณ์ รวมทั้งเจตคติและกณินสัยที่ดี ในการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในยุคโลกาภิวัตน์ เพื่อผลิตกำลังคนระดับฝีมือที่มีความรู้ ความชำนาญในทักษะวิชาชีพ มีคุณธรรม วินัย เจตคติ บุคลิกภาพ และเป็นผู้มีปัญญาที่เหมาะสม สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของ ตลาดแรงงาน สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในระดับชุมชน ระดับท้องถิ่นและ ระดับชาติ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกระบบและวิธีการเรียนได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพ ความสนใจและ โอกาสของตน ส่งเสริมการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาและพัฒนา หลักสูตรร่วมกันระหว่างสถาบัน หน่วยงาน และองค์กรต่าง ๆ ทั้งในระดับชาติ ท้องถิ่นและชุมชน (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2557, 1 - 2)

ทั้งนี้รายงานการศึกษาความต้องการและแนวโน้มในอุตสาหกรรมการผลิตของ กระทรวงแรงงาน สรุปได้ว่าความต้องการกำลังคนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของกลุ่มเป้าหมาย ล้วนเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่เป็นนโยบายรัฐบาล และภาคเอกชนพร้อมให้ความร่วมมือกับ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2550, 5) สำหรับการอาชีวศึกษาเป็นการฝึกวิชาชีพเพื่อการดำรงชีวิต หรือเป็นการเตรียมคนเพื่อการอยู่รอด ในสังคม โดยมีเป้าหมายในการผลิต กำลังคนให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและเจตคติที่ดีต่อ วิชาชีพ ซึ่งได้จัดการศึกษาอาชีวศึกษาในระบบทวิภาคี (Dual System) เป็นรูปแบบที่ได้รับความนิยมมากที่สุด และเป็นรูปแบบที่รัฐบาลสหพันธ์ได้ให้ความสำคัญและให้การสนับสนุน มีการจัดตั้ง สถาบันที่เรียกว่า สถาบันแห่งชาติว่าด้วยการฝึกอบรมอาชีพ (The Federal Institute for Vocational Training) เพื่อทำหน้าที่ด้านวิชาการและวิจัยเกี่ยวกับการฝึกอบรมวิชาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วน ที่เกี่ยวกับการฝึกในสถานประกอบการ และสถานประกอบการในเยอรมันประมาณหนึ่งในสี่ของ สถานประกอบการทั้งหมด จัดการฝึกอบรมวิชาชีพระบบทวิภาคี โดยจุดมุ่งหมายของการปฏิรูป อาชีวศึกษาและฝึกอบรมอาชีพเพื่อให้เยาวชนได้มีโอกาสเข้าสู่โลกของการทำงานด้านอาชีพด้วย ความสำเร็จ ให้มากยิ่งขึ้นอย่างมีคุณภาพ และลดเงื่อนไขซึ่งเป็นข้อจำกัดในการประกอบอาชีพอิสระ นอกจากนี้เพื่อให้สิทธิครูในสถาบันอาชีวศึกษา การเรียนการสอนและการฝึกความร่วมมือ ระหว่างสถานประกอบการและสถาบันอาชีวศึกษา นอกจากนี้ในพระราชบัญญัติการ อาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 ได้กำหนดไว้ในมาตรา 8 ในเรื่อง การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2551, 3)

จังหวัดพัทลุง มีประชากร 583,260 คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 352,874 คน โดย จำแนกเป็นผู้มีงานทำ 351,577 คน ผู้ว่างงาน 1,297 คน และผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน 103,913 คน จากการสำรวจภาวะการมีงานทำผู้มีงานทำในจังหวัดพัทลุง จำนวน 351,577 คน พบว่าทำงานใน

ภาคเกษตรกรรม 185,929 คน ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม 162,648 คน โดยกลุ่มผู้ทำงานในอุตสาหกรรมนอกภาคเกษตรจะทำงานด้านการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน มากที่สุด จำนวน 41,896 คน ผู้ว่างงานในจังหวัดพัทลุง ณ เดือนกันยายน 2556 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,297 คน อาชีพที่มีผู้บรรจุนานสูงสุด คือ อาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ การจ้างงานภาคอุตสาหกรรม และภาคอุตสาหกรรมที่มีตำแหน่งงานว่างมากที่สุดคือ การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน จำนวน 203 อัตราอุตสาหกรรมที่บรรจุนานสูงสุดคือ การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน จำนวน 150 คน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โดยอาชีพที่ตลาดแรงงานต้องการมากที่สุดอันดับที่หนึ่งคือผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตรและการประมง อันดับที่สองคือผู้ปฏิบัติงานอาชีพกลุ่มผู้ทำงานในอุตสาหกรรมนอกภาคเกษตรจะทำงานด้านการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน (รายงานสถานการณ์แรงงานจังหวัดพัทลุง, 2556, 2 - 3)

จากข้อมูลดังกล่าว มีผลให้การจัดการศึกษาในระดับนี้ยังไม่สนองความต้องการของตลาดแรงงานอย่างแท้จริง ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ประกอบกับจังหวัดพัทลุงเป็นจังหวัดที่มีสถาบันทางการศึกษาระดับอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐ และเอกชนที่ผลิตผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เป็นจำนวนมาก ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวช.) จึงพบปัญหาและข้อเสนอแนะจากผู้บริหารสถานประกอบการเกี่ยวกับ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษาบางส่วนมีคุณลักษณะที่ไม่ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรศนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง โดยผู้วิจัยมีแนวคิดพื้นฐานในการวิจัยครั้งนี้ว่าผลผลิตทางการศึกษาจะต้องสนองตอบความต้องการของสังคมและตลาดแรงงานรวมทั้งจะนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและสถานประกอบการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรศนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง

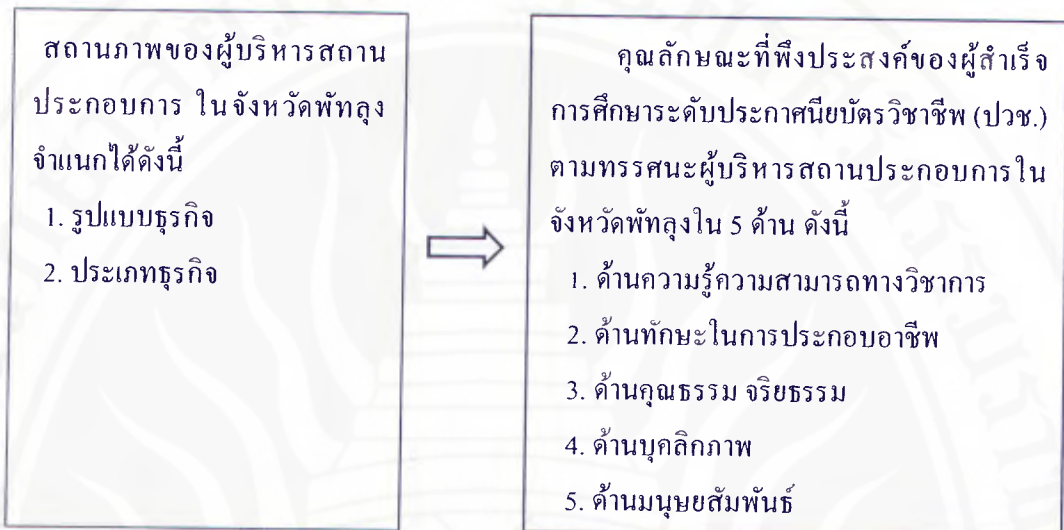
2. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรศนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง โดยจำแนกตามรูปแบบและประเภทของธุรกิจ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบแนวคิด (Conceptual Framework) ของการวิจัย โดยอาศัยแนวคิดกับอนาคตภาพการอาชีวศึกษาไทยในทศวรรษหน้า พ.ศ. 2554 – 2564 ผลการศึกษาแนวคิดการศึกษาไทยในอนาคต 10 ปีข้างหน้า ควรมีแนวโน้มในการพัฒนาคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา จะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถทางทักษะวิชาชีพ มีความรู้ ทักษะชีวิต นิสัยอุตสาหกรรมและทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน การจัดการเรียนการสอนจะต้องตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน มีความหลากหลายทั้งในระบบและนอกระบบ ทวิภาคี เทียบโอนประสบการณ์และระบบทางไกล วิธีการเรียนการสอนต้องยืดหยุ่นตามเทคโนโลยี ผู้เรียน สถานประกอบการ (ดวงนภา มกรานุรักษ์, 2554) จากแนวคิดจากการศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงกำหนดการศึกษาคูณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษิตตามทรศนะของผู้บริหารสถานประกอบการ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ด้านทักษะในการประกอบอาชีพ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านบุคลิกภาพและด้านมนุษยสัมพันธ์ ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

ผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุงที่มีรูปแบบของธุรกิจและประเภทของธุรกิจที่ต่างกัน มีความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุงที่มีรูปแบบธุรกิจเป็นห้างหุ้นส่วน (Partnership) และบริษัทจำกัด (Company Limited) ที่จดทะเบียนเป็นห้างหุ้นส่วน และบริษัทจำกัด ที่ประกอบธุรกิจประเภทอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และอุตสาหกรรมบริการ จำนวนทั้งสิ้น 958 แห่ง

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง หารขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973, 1089 อ้างถึงใน พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2554, 117 - 118) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือมีความคลาดเคลื่อน 5% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 282 คน

2. ตัวแปรที่จะศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ สถานภาพของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง จำแนกได้ดังนี้

2.1.1 รูปแบบธุรกิจ

- 1) ห้างหุ้นส่วน
- 2) บริษัทจำกัด

2.1.2 ประเภทธุรกิจ

- 1) อุตสาหกรรม
- 2) พาณิชยกรรม
- 3) อุตสาหกรรมบริการ

2.2 ตัวแปรตาม คือ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรศนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ใน 5 ด้าน ดังนี้

2.2.1 ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ

2.2.2 ด้านทักษะในการประกอบอาชีพ

2.2.3 ด้านคุณธรรม จริยธรรม

2.2.4 ด้านบุคลิกภาพ

2.2.5 ด้านมนุษยสัมพันธ์

2.2.6

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ หมายถึง พฤติกรรมของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ซึ่งเป็นคุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ด้านทักษะในการประกอบอาชีพ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านบุคลิกภาพ และด้านมนุษยสัมพันธ์ โดยในแต่ละระดับมีความหมายและครอบคลุมคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1.1 ความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการ หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ อันเนื่องมาจากการเรียนรู้ ตามหลักวิชาการที่เรียน เป็นผู้ที่มีความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ติดตามความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ มีความสามารถในการเรียนรู้ เผยแพร่ มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ อันจะส่งผลต่อความสามารถในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ทักษะในการประกอบอาชีพ หมายถึง ความสามารถในทางด้านวิชาชีพเฉพาะ ไปปฏิบัติงานได้ถูกต้องเหมาะสม มีความคิดสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า มีทักษะในการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ ห้องปฏิบัติการและมีจรรยาบรรณวิชาชีพ

1.3 คุณธรรม จริยธรรม หมายถึง คุณลักษณะทางด้านความรับผิดชอบในการทำงาน ความซื่อสัตย์ ความมีวินัยในการทำงาน การรักษาความลับของหน่วยงาน การรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม การตรงต่อเวลา และการปฏิบัติตามนโยบายของหน่วยงาน

1.4 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลที่แสดงออกให้เห็นได้แก่ รูปลักษณ์ร่างกาย การแต่งกาย กิริยาท่าทาง และลักษณะการพูด ความเชื่อมั่นในตนเอง ความขยันขันแข็งและกระตือรือร้นในการทำงานรวมทั้งการมีลักษณะการเป็นผู้นำอันส่งผลต่อการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 มนุษยสัมพันธ์ หมายถึง ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่จะก่อให้เกิดความพึงพอใจ ความเข้าใจอันดีต่อกัน ความรักใคร่ ความสามัคคี การเคารพสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่นอันจะก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงาน

2. ผู้สำเร็จการศึกษา หมายถึง นักเรียนศึกษาที่ผ่านกระบวนการเรียนรู้ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา

3. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานประกอบการ ในจังหวัดพัทลุง เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

4. ผู้บริหารสถานประกอบการ หมายถึง เจ้าของหรือผู้จัดการฝ่ายบุคคล ที่ทำหน้าที่บริหารในสถานประกอบการ

5. สถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง หมายถึง กิจการที่จดทะเบียนเป็นห้างหุ้นส่วน และบริษัทจำกัด ณ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพัทลุง ซึ่งได้จดทะเบียนและประกอบกิจการถึงมีนาคม

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรม เสริมสร้างคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา
2. เป็นแนวทางสำหรับการร่วมมือระหว่างสถานศึกษา และสถานประกอบการ ในการ จัดการศึกษาวิชาชีพเพื่อผลิตกำลังแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ ซึ่ง จะส่งผลคือการลดปัญหาการว่างงานของผู้สำเร็จการศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรสนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเพื่อนำมาเป็นกรอบแนวความคิดในการวิจัยตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดในการจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษา

- 1.1 พระราชบัญญัติอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551
- 1.2 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
- 1.3 การจัดการศึกษาอาชีวศึกษา
- 1.4 การจัดการศึกษาที่ตอบสนองตลาดแรงงาน
- 1.5 หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

1.5.1 หลักการของหลักสูตร

1.5.2 ความหมายของหลักสูตร

1.5.3 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

1.5.4 หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2556

2. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

- 2.1 คุณสมบัติทั่วไปของผู้สำเร็จการศึกษา
- 2.2 คุณลักษณะที่จะศึกษาเกี่ยวกับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

3. บริบทของสถานประกอบการ

- 3.1 รูปแบบของสถานประกอบการ
- 3.2 ประเภทของสถานประกอบการ
- 3.3 บริบทสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 4.1 งานวิจัยในประเทศ
- 4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

1. แนวคิดในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา

ความเป็นมาในการจัดการอาชีวศึกษาในปี พ.ศ. 2546 กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการปรับปรุงโครงสร้างทำให้กรมอาชีวศึกษาเปลี่ยนสถานะเป็น “สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา” ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบ กำกับ ดูแลงานการศึกษาในด้านการอาชีวศึกษาเป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการการอาชีวศึกษาตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ดังนี้ มาตรา 17 ให้มีคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนามาตรฐาน และหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับ ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ การส่งเสริมประสานงานการจัดการอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชน การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา โดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพและเสนอแนะในการออกระเบียบ หลักเกณฑ์ และประกาศที่เกี่ยวกับการบริหารงานของสำนักงานให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ทำหน้าที่รับผิดชอบงานเลขานุการของคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการตามมาตรา 11 โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทำหน้าที่เป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2552, ค)

บทบาทของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 ดังนี้ มาตรา 4 “การอาชีวศึกษา” หมายความว่า กระบวนการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี มาตรา 6 การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิคและระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษา ให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติและมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2552, ค – ค)

นโยบายและยุทธศาสตร์ และกลไกการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง ด้านการพัฒนาอาชีวศึกษาแนวทางการนำนโยบาย/ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาอาชีวศึกษาไปสู่ภาคการปฏิบัติ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือของหลายภาคส่วน ทั้งภาคเอกชน ซึ่งเป็นผู้ต้องการกำลังแรงงานด้านอาชีวศึกษาไปสู่ภาคการปฏิบัติและภาครัฐ ซึ่งเป็นผู้ผลิตกำลังคนด้านการอาชีวศึกษา เป็นหน่วยงานกำกับดูแลด้านนโยบายเป็นผู้อำนวยความสะดวกการพัฒนาการ

อาชีวศึกษา ตลอดจนเป็นผู้ประสานงานเพื่อการพัฒนาการอาชีวศึกษา ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ทั้งในและต่างประเทศ

บรรเลง ศรีศิลป์, และคนอื่นๆ (2548, ก) การอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีเป็นการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมกำลังคนระดับต้นและระดับกลางด้านเทคนิคในสาขาต่างๆ ให้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการและตลาดแรงงาน การจัดการอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาประเทศไปสู่การพึ่งตนเองทางเทคโนโลยีได้นั้นจะต้องมีกระบวนการสร้างเทคโนโลยีอย่างครบวงจร ตั้งแต่การออกแบบการวิจัยและพัฒนาการสร้างต้นแบบการถ่ายทอดและดัดแปลงเทคโนโลยีสู่กระบวนการผลิต ทั้งในภาคอุตสาหกรรมและการบริการ สถานศึกษาจึงต้องปรับเปลี่ยนทิศทางการผลิตกำลังคนด้านอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีให้สามารถผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพเพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการและตลาดแรงงาน

ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์ เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (กอศ) กล่าวหลังการลงนามบันทึกความเข้าใจ คณะกรรมการการอาชีวศึกษา ร่วมกับลาวและเวียดนาม จัดอาชีวศึกษาแบบไตรภาคี เพื่อพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษารองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนว่า การร่วมมือเป็นการต่อยอดความร่วมมือระหว่างสถาบันอาชีวศึกษาของทั้ง 3 ประเทศ คือ ไทย ลาว และเวียดนาม หรือเรียกว่าไตรภาคี เพื่อผลิตนักศึกษาอาชีวศึกษาที่ตลาดแรงงานต้องการและให้การยอมรับ ทั้งนี้จะนำร่องเปิดสอนหลักสูตรแบบไตรภาคีในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มี 3 สาขา คือ สาขาเทคโนโลยีไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สาขาเทคโนโลยีเครื่องจักรกล และสาขาเทคโนโลยียานยนต์ โดยจะใช้จุดแข็งของแต่ละประเทศในการให้ความร่วมมือ เช่น ไทยจะช่วยสนับสนุนด้านสถานประกอบการให้นักศึกษาเข้าฝึกงานโดยได้รับค่าตอบแทน คัดเลือกนักศึกษาจาก 3 ประเทศรวม 30 คนมาเรียนชั้นเดียวกัน โดยจะไปเรียนในประเทศที่ร่วมโครงการปีละ 1 ประเทศ คาดว่าจะได้บุคลากรที่ตลาดแรงงานทั้ง 3 ประเทศต้องการ เนื่องจากมีคุณวุฒิที่ยอมรับร่วมกัน และเข้าใจภาษาอาเซียนด้วย สอศ. จะคัดเลือกเด็กไทยที่มีความพร้อมเข้าร่วมโครงการและเข้าอบรมภาษาเวียดนามเป็นเวลา 4-5 เดือน โดยตั้งเป้าจะเริ่มโครงการอาชีวศึกษาแบบไตรภาคีระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ได้ในปีการศึกษา 2557 (ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์, 2556)

1.1 พระราชบัญญัติอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551

การจัดการศึกษาอาชีวศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาของประเทศ ทั้งในภาคอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม บริการ รวมทั้งภาคการเกษตร ดังนั้น พรบ. การอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 คือแนวทางในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วย 6 หมวด 1 บทเฉพาะกาล 63 มาตรา มีสาระสำคัญสามารถสรุปได้ดังนี้

มาตรา ๔ การอาชีวศึกษา หมายความว่า กระบวนการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี ประกอบด้วยส่วนสำคัญ คือการฝึกอบรมวิชาชีพ สถานประกอบการ มาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรา 6 การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี มาตรา 8 รูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ การศึกษาในระบบ ที่เน้นการศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน การศึกษานอกระบบ การศึกษาระบบทวิภาคี ผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน และเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ มาตรา 9 หลักสูตรการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ มาตรา 10 การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องคำนึงถึงมีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่สถานศึกษาอาชีวศึกษาและสถาบัน การศึกษาในด้านวิชาชีพต่อเนื่องจนถึงระดับปริญญาตรี การมีส่วนร่วมของชุมชน สังคม และสถานประกอบการ มีความยืดหยุ่น หลากหลาย และมีระบบเทียบโอนผลการเรียนและระบบเทียบประสบการณ์การทำงานของบุคคล ให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดการอาชีวศึกษา มาตรา 50 จัดระบบการจัดการให้เอื้ออำนวยแก่ผู้มีประสบการณ์ ผู้ผ่านการฝึกอบรมจากสถานประกอบการที่ได้รับการรับรอง ผู้เรียนที่สะสมผลการเรียนไว้ และผู้ผ่านการฝึกอบรมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้สามารถเทียบโอนผลการเรียนหรือประสบการณ์ด้านวิชาชีพเพื่อให้ได้คุณวุฒิการศึกษาในหลักสูตรต่างๆ ได้ มาตรา 51 จัดการศึกษาระบบทวิภาคีที่เป็นความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน และสถานประกอบการ มาตรา 52 สถานประกอบการที่ประสงค์จะดำเนินการจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอต่อเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มาตรา 55 ครูฝึกในสถานประกอบการ ต้องมีคุณสมบัติเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาและผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรมวิชาการศึกษาด้านอาชีพ เป็นผู้ชำนาญการด้านอาชีพ โดยสำเร็จการศึกษาวิชาชีพไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ หรือมาตรฐานอื่นตามที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านอาชีพเฉพาะสาขา เป็นผู้ที่มีประสบการณ์และประสบความสำเร็จในอาชีพเฉพาะสาขา มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสังคมและท้องถิ่น และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้ (พรบ.การอาชีวศึกษา พ.ศ.2551, 2551, 3 - 20)

1.2 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

1.2.1 ความหมายของการอาชีวศึกษา ในการศึกษาเกี่ยวกับความหมายของการอาชีวศึกษา ได้มีนักการศึกษาทั้งในประเทศและ ต่างประเทศให้ความหมายไว้ดังนี้

พีรพงศ์ ทิพนาค (2557, 1) อาชีวศึกษา คือการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมคนเข้าสู่โลกของการทำงานหรือโลกอาชีพ เป็นการจัดการศึกษาเฉพาะทางด้านอาชีพที่แตกต่างไปจากการศึกษาทั่วไป โปรแกรมการศึกษาจึงถูกออกแบบมาเพื่อการพัฒนาทักษะ ความสามารถทัศนคติต่อการทำงาน และการพัฒนาลักษณะนิสัยที่ดีเพื่อการทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคม และการพัฒนาทักษะเบื้องต้นในการเพิ่มผลผลิตจากการจ้างงาน

ราชบัณฑิตยสถาน (2546, 899) ได้ให้ความหมายของอาชีพ หรืออาชีวศึกษา หมายถึง การเลี้ยงชีวิต การทำมาหากิน งานที่ทำประจำเพื่อเลี้ยงชีพ และคำว่าอาชีวศึกษา หมายถึง การศึกษาที่มุ่งสอนทางด้านฝีมือ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2542, 13) ได้ให้ความหมายการอาชีวศึกษา หมายถึง การศึกษาวิชาชีพสาขาต่างๆ ที่อาศัยความรู้ระดับต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งรวมถึงการศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เพื่อผลิตกำลังคนตั้งแต่ระดับแรงงานทั่วไป (Unskilled) ไปจนถึงแรงงานฝีมือ (Skilled)

กู๊ด (Good, 1973, 603) ได้ให้ความหมาย การอาชีวศึกษา หมายถึง การศึกษาระดับต่ำกว่าวิทยาลัยโปรแกรมหนึ่ง ในการที่จะเตรียมผู้เรียนเข้าสู่การเลือกอาชีพในสาขาต่างๆ โดยเฉพาะ หรือ เพื่อเป็นการยกระดับแรงงานลูกจ้างรวมทั้งการศึกษาค้นคว้า การค้าอุตสาหกรรม ช่างเทคนิค การเกษตร การพาณิชย์ และคหกรรม

เชสเตอร์ (Chester, 1960, 1555) ได้ให้ความหมายการอาชีวศึกษา หมายถึงการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพตามความพอใจของแต่ละบุคคลและเพื่อสนองความต้องการของสังคมอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาเฉพาะซึ่งแยกจากการศึกษาสามัญ

สรุปได้ว่า การอาชีวศึกษา คือ การศึกษาวิชาชีพและผลิตกำลังคน ที่มีทักษะความสามารถ เจตคติ และความรับผิดชอบที่ตีรวมทั้งเป็นการจัดการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพให้หลากหลายด้วยการใช้ยุทธวิธีหรือกลยุทธ์ในเชิงรุก เพื่อรับและตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2.2 จุดมุ่งหมายของการอาชีวศึกษา

วิสัยทัศน์ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 “เป็นผู้นำในการจัดการศึกษาสายอาชีพ เพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคม เพิ่ม

ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และภูมิภาคภารกิจจัดและส่งเสริมการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ โดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ” โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

พันธกิจ ประกอบด้วยหน้าที่สำคัญ คือ จัดและส่งเสริมและพัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน ยกย่องคุณภาพและมาตรฐานกำลังคนสายอาชีพผู้สาคล ขยายโอกาสทางการศึกษาสายอาชีพให้ทั่วถึง ต่อเนื่อง เสมอภาค และเป็นธรรม เป็นแกนกลางในการจัดอาชีวศึกษาและอบรมวิชาชีพ ระดับฝีมือ เทคนิค และเทคโนโลยีของประเทศสร้างเครือข่ายความร่วมมือให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพ วิจัย สร้างนวัตกรรม จัดการองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาอาชีพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริม/พัฒนา ครูและบุคลากรอาชีวศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ มั่นคง และก้าวหน้าในวิชาชีพ

ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วยหน้าที่สำคัญ คือ ยกย่องคุณภาพผู้เรียนเข้าสู่มาตรฐานสากลเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพให้เพียงพอต่อความต้องการของประเทศ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการจัดอาชีวศึกษา เพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการให้มีมาตรฐาน และคุณภาพโดยใช้หลักธรรมาภิบาล

มาตรการ ในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ส่งเสริมศักยภาพสถานศึกษา การจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ปฏิรูปการเรียนการสอน ปฏิรูปสื่อและหลักสูตรระเบียบวินัย ความภาคภูมิใจในชาติ ทุนและเงินสนับสนุนการศึกษา การสร้างและกระจายโอกาสสร้างร่วมมือกับภาคเอกชนในทุกกระดับ สร้างเครือข่ายความร่วมมือในระดับภูมิภาคอาเซียน และต่างประเทศ พัฒนาระบบบริหารจัดการ ส่งเสริมสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

การจัดการอาชีวศึกษาในสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) มีสถานศึกษาในสังกัด 421 แห่ง เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ โดยจัดการเรียนการสอน 9 ประเภทวิชา มีสาขาวิชามากกว่า 350 สาขาวิชา ทั้งนี้ ด้านการบริหารจัดการมีศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีวศึกษาประจำภาค 5 ภาค ทำหน้าที่ส่งเสริมการพัฒนางานทางด้านวิชาการ และอาชีวศึกษาจังหวัด 77 แห่ง และอาชีวศึกษาภาค 5 ภาค ทำหน้าที่เชื่อมโยงการบริหารจัดการกลุ่มสถานศึกษาในระดับจังหวัด โดยสถานศึกษาประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยการอาชีพ วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว วิทยาลัยพณิชยการ วิทยาลัยศิลปหัตถกรรม วิทยาลัยสารพัดช่าง วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยี และการจัดการ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี กาญจนภิเษกวิทยาลัยช่างทองหลวง วิทยาลัย

เทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือ วิทยาลัยประมง สถาบันการอาชีวศึกษาและสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร

ประเภทวิชาที่เปิดสอนในระดับอาชีวศึกษา มีประเภทวิชาที่เปิดสอน ดังนี้ คืออุตสาหกรรม พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ ศิลปกรรม คหกรรม เกษตรกรรม ประมง อุตสาหกรรมท่องเที่ยว อุตสาหกรรมสิ่งทอ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ประเภทวิชาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ มีประเภทวิชาที่เปิดสอนดังนี้ คือ อุตสาหกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร บริหารธุรกิจ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ศิลปกรรม คหกรรม เกษตรกรรม และประมง

ระดับหลักสูตรที่เปิดสอน มีการเปิดสอน จำนวน 5 หลักสูตร คือ

- 1) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เป็นหลักสูตรที่รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนระดับฝีมือให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน
- 2) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เป็นหลักสูตรที่รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนระดับผู้ชำนาญการเฉพาะสาขาอาชีพ
- 3) หลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) เป็นหลักสูตรเทียบเท่าปริญญาตรีที่รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตครูวิชาชีพ
- 4) หลักสูตรปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ เป็นหลักสูตรที่รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เข้าศึกษาต่อเนื่อง และจบการศึกษาภายใน 2 ปี
- 5) หลักสูตรพัฒนาอาชีพเฉพาะทาง เป็นหลักสูตรจัดรองรับผู้มีพื้นความรู้ทุกระดับการศึกษา มีระยะเวลาในการเรียน 6 – 225 ชั่วโมง และหลักสูตร 108 อาชีพ เปิดการสอนตามวาระโอกาสต่างๆ มีระยะเวลาในการเรียน 1 – 4 ชั่วโมง

1.2.3 นโยบายของการอาชีวศึกษา

แผนการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมแห่งชาติ ระยะที่ 9 (พ.ศ.2545 – 2559) กำหนดนโยบายในส่วนอาชีวศึกษา มีสาระสำคัญโดยสรุป ดังนี้

ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ เพื่อพัฒนากำลังคนทุกระดับในภาคการผลิตต่างๆและเปิด โอกาสให้ทุกคนได้ยกระดับความรู้ความสามารถในทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายว่าการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษาในระดับต่างๆ ต้องมีคุณภาพและปริมาณเพียงพอกับความต้องการของตลาดแรงงาน

และการพัฒนาประเทศทั้งนี้จะอยู่ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์การดำเนินงานที่จะกำหนดนโยบายและแผนพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษา เพื่อผลิตบุคลากรระดับช่างกึ่งฝีมือ ช่างฝีมือ นักเทคโนโลยีและนักวิชาชีพ ในภาคการผลิตต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จนถึงระดับปริญญา ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในภาคการผลิตต่างๆ ตามระบบเศรษฐกิจใหม่ และการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน รวมทั้งกำหนดแนวทางและจัดทำฐานข้อมูลด้านอัตราากำลัง และการจ้างงานที่มีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ เพื่อการใช้ประโยชน์ร่วมกันได้ในทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

จะเห็นได้ว่านโยบายกรมอาชีวศึกษาจากแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 ถึง 8 รวมทั้งแผนการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมแห่งชาติ ระยะที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2559) มีการกำหนดนโยบายเพื่อมุ่งเน้น การผลิตและพัฒนาากำลังคนระดับกลางและระดับสูงทั้งด้านปริมาณและคุณภาพด้วยการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพในทุกระดับและประเภท โดยมีพื้นฐานในการจัดการศึกษาว่าผลผลิตทางการศึกษาต้องตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงาน พร้อมทั้งเป็นผลผลิตที่มีคุณภาพ สามารถเป็นส่วนหนึ่งที่จะนำมาแก้ไขปัญหาภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันได้

ภารกิจและนโยบาย การขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ และนโยบายเป้าหมาย ยุทธศาสตร์ การผลิตและพัฒนาากำลังคนอาชีวศึกษา ผู้สาคล พ.ศ. 2555-2569 คณะกรรมการการอาชีวศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีสาระสำคัญโดยดังนี้

อาชีวศึกษามุ่งเน้น ด้านการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพผู้เรียนในระดับ ปวช. และ ปวส. ลดปัญหาการออกกลางคัน ด้วยการป้องกันดูแลรายบุคคล จัดการเรียนการสอนในระดับพื้นที่และภาพรวมตามความต้องการในแต่ละสาขา เปิดโอกาสให้การเรียนสายอาชีพเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย ด้านการขยายโอกาสในการเรียนอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ครอบคลุมทุกพื้นที่ สาขาอาชีพ การขยายกลุ่มเป้าหมาย จัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา ตั้งสถานศึกษาอาชีวะอำเภอในกลุ่มอำเภอชั้นหนึ่ง จัดอาชีวะชายแดนใต้สู่สันติสุข ศูนย์ฝึกอบรมอาชีวะ อาชีวะสองระบบ และการจัดหลักสูตรอาชีวะท้องถิ่น และสนับสนุนทุนการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาส ผลิตและพัฒนาากำลังคนตามความต้องการของตลาดแรงงาน จัดอาชีวศึกษาเฉพาะทาง อาทิ ปีโตรเคมี การสร้างเกษตรรุ่นใหม่ ขยายกลุ่มเป้าหมายใน โรงเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐาน และคนพิการ วัยแรงงาน สูงวัยอบรมระยะสั้น/ ตลาดนัดอาชีพ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน เทียบโอนความรู้และประสบการณ์ สนับสนุนสถานประกอบการร่วมจัดอาชีวศึกษา จัดอาชีวะทางเลือก อาชีวะทายาท วิทยาลัยอาชีวศึกษาฐานวิทยาศาสตร์ อาชีวะอินเตอร์ และเทียบโอนประสบการณ์ เพิ่มช่องทางการเรียนอาชีวศึกษา ด้านยกระดับคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา ระดับสถานศึกษา และ

ระดับห้องเรียน ส่งเสริมคุณภาพ พัฒนาระบบนิเทศ การจัดการความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ จากครูรุ่นพี่สู่ครูรุ่นใหม่ (นิเทศภายใน) ระดับผู้เรียน ยกกระดับความสามารถของผู้เรียนเพื่อให้ ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา มีขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งสมรรถนะหลัก (Core Competency) และ สมรรถนะการทำงานตามตำแหน่งหน้าที่ (Function Competency) โดยใช้ V-NET การประเมินด้าน มาตรฐานวิชาชีพ และ การประเมินระดับห้องเรียน สร้างเสริมทักษะอาชีพในอนาคตด้วยกิจกรรม องค์กรวิชาชีพ ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม วิถีประชาธิปไตย ความมีวินัย เสริมสร้างทักษะชีวิต ความสามารถด้านนวัตกรรม/สิ่งประดิษฐ์ การเป็นผู้ประกอบการ พัฒนาทักษะการคิดบนพื้นฐาน Competency Based Technology Based Green Technology และ Creative Economy เตรียมผู้เรียนสู่ ประชาคม ASEAN ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ ได้แก่ Web Portal, E-office และ Data based งบประมาณ ใช้ แนวทาง Strategic Performance, Based Budgeting: SPBB และ Formula Funding โดยการจัด งบประมาณตามความจำเป็นพื้นฐาน ความเสมอภาค และตามนโยบาย, การกระจายอำนาจจัดซื้อจัด จ้าง, จัดหางบประมาณค่าสาธารณูปโภคและค่าจ้างครูให้เพียงพอ บริหารงานบุคคลให้เพียงพอ สร้างความร่วมมือทุกภาคส่วนทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษา

1.3 การจัดการอาชีวศึกษาที่ตอบสนองตลาดแรงงาน

ความต้องการแรงงานอาชีวศึกษาในภาพรวมทั้งประเทศ ภาพรวมความ ต้องการแรงงานในแต่ละกิจการในช่วงปี 2553 – 2557 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งกิจการด้านการเกษตร ยังคงเป็นกิจการที่มีความต้องการแรงงานมากกว่ากิจการอื่น ส่วนกิจการที่มีความต้องการแรงงาน จำนวนมากรองลงมาจากกิจการด้านการเกษตรและมีแนวโน้มความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้น ได้แก่ การขายปลีก โรงแรมและภัตตาคาร และการก่อสร้าง เป็นต้น สำหรับความต้องการแรงงานเมื่อ พิจารณาตามหมวดอาชีพพบว่า หมวดอาชีพผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตรและการประมง คาดว่าจะมีความต้องการแรงงานในอีก 5 ปีข้างหน้ามากกว่าหมวดอาชีพอื่น ส่วนหมวดอาชีพอื่น ๆ มีแนวโน้มความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะหมวดอาชีพพนักงานบริการและพนักงานใน ร้านค้าและตลาด หมวดอาชีพขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ในด้านการขายและการให้บริการ (กรมการจัดหางาน, 2552, 5 - 7)

ประยุกต์ จันทร์ โอชา นายกรัฐมนตรีแถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (2557, 6 - 7) ด้านการศึกษาและเรียนรู้ การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ส่งเสริม อาชีวศึกษาและการศึกษาระดับวิทยาลัยชุมชน เพื่อสร้างแรงงานที่มีทักษะ โดยเฉพาะในท้องถิ่นที่มี ความต้องการแรงงาน และพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาให้เชื่อมโยงกับมาตรฐานวิชาชีพ

ยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศในช่วงการปฏิรูป การศึกษาในทศวรรษที่สอง (ปี 2552 - 2561) เป็นจำเป็นเร่งด่วนในการผลิตและพัฒนากำลังคนของ ประเทศให้มีคุณภาพและมีปริมาณที่เพียงพอสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างการผลิตและ การบริการ และเร่งผลิตกำลังคนระดับอาชีวศึกษา ทั้งหมด 9 ยุทธศาสตร์สามารถสรุปได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์และมาตรการผลิตและพัฒนากำลังคน วิสัยทัศน์ “ระบบการผลิต และพัฒนากำลังคนของประเทศ มีความสอดคล้องกับความต้องการและมีประสิทธิภาพในการ เสริมสร้างการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน สามารถแข่งขันได้กับนานาประเทศ โดยความร่วมมือของ ทุกภาคส่วน” เป้าหมายปี 2561 พัฒนาระบบการผลิตและพัฒนากำลังคนตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิ จัดตั้งสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพเพื่อการรับรองสมรรถนะความรู้ ความสามารถในการ ปฏิบัติงานตามมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ ขยายการศึกษาระบบทวิภาคี สหกิจศึกษา และการฝึกงาน ผู้เรียนอาชีวศึกษา

กรอบการดำเนินงานพัฒนาระบบการผลิตและพัฒนากำลังคน ดังนี้ กำหนด ทิศทางความต้องการกำลังคนและสร้างระบบความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งกลุ่มอาชีพ สมาคม วิชาชีพสถานประกอบการ/องค์กรผู้ใช้ สถาบันการศึกษา ศูนย์ฝึกอาชีพ/ ผู้ผลิต พัฒนาระบบ มาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ พัฒนาระบบการเตรียมความพร้อม การแนะแนวการศึกษาและอาชีพ พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน เน้นการฝึกปฏิบัติจริงเพื่อเรียนรู้ในงานอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : ปฏิรูปการเรียนรู้ด้านการศึกษาเพื่ออาชีพ

มาตรการ จัดระบบการเรียนรู้ให้ยืดหยุ่น เข้าถึงง่าย มีความหลากหลายเพื่อเปิด โอกาสให้กำลังคนเข้ามาเรียนรู้และออกไปประกอบอาชีพ ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ การ เป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) จัดระบบรับรองประสิทธิภาพของบุคคลและระบบสะสมหน่วย การเรียน พัฒนาหลักสูตรเน้นฐานสมรรถนะ จัดการศึกษาและเรียนรู้ที่บูรณาการกับการทำงาน (Work Integrated Learning-WIL) เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง ปรับปรุง หลักสูตรและวิธีการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพเพิ่มสาระวิชาเรียนทางด้าน จิตวิทยา มนุษยสัมพันธ์ เจตคติและวินัยในกระบวนการเรียนการสอนและปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียนมี คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ยกระดับความสามารถด้านภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ความรู้พื้นฐานด้าน คอมพิวเตอร์ ใช้ระบบเทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนการสอน สนับสนุนให้ผู้จบการศึกษารู้จัก สร้างงานหรือประกอบอาชีพอิสระ ปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจการเตรียมคนเข้าสู่อาชีพ เพื่อให้ ผู้เรียนมีเป้าหมายในชีวิตและอาชีพ มุ่งการเรียนรู้เพื่อมีความสามารถในการปฏิบัติงาน/ การสร้าง อาชีพ พัฒนาระบบแนะแนวการศึกษาและอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาคุณภาพกำลังคนทุกระดับ

มาตรการ พัฒนากำลังคนให้มีความรู้และทักษะวิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีคุณภาพเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันสู่ระดับสากลพัฒนากำลังคนระดับสูงเพื่อวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ เปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุได้พัฒนาตนเอง ใช้ความรู้และประสบการณ์แนะแนวและฝึกอบรมอาชีพให้กับเยาวชนในชุมชน สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถของกำลังคน ส่งเสริมความเป็นเลิศของเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ (Gifted & Talented) ให้สามารถพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาแข่งขันกันในเชิงคุณภาพผลผลิต

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : เร่งผลิตและพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษา

มาตรการ ปรับกระบวนการศึกษาศึกษาให้มีความสำคัญกับการศึกษาเพื่ออาชีพ และส่งเสริมค่านิยมด้านอาชีวศึกษาเพื่อผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพและทักษะในสาขาอาชีพต่างๆ พร้อมทั้งผลักดันการสร้างแรงงานด้านอาชีวศึกษาสู่ภาคการผลิตและภาคอุตสาหกรรมอย่างมีคุณภาพพัฒนาระบบมาตรฐานสมรรถนะและระบบเทียบโอนตามความรู้และประสบการณ์ตามมาตรฐานสมรรถนะ ส่งเสริมการศึกษตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (การศึกษานอกระบบ) โดยเน้นการจัดการศึกษาร่วมกับสถานประกอบการ สถาบันอาชีวศึกษาและวิทยาลัยชุมชน สนับสนุนการจัดการศึกษามัธยมศึกษาสายเทคนิค พัฒนาหลักสูตรฐานวิชาชีพต่อยอดจากการศึกษาภาคบังคับ เพื่อให้ผู้จบการศึกษามีทักษะ ความรู้ด้านอาชีพ สามารถออกไปประกอบอาชีพได้ รวมทั้งสนับสนุนการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อประกอบอาชีพอิสระ พัฒนาระบบแนะแนวอาชีพ ปรับวิธีการสอนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสายช่างทั้ง“ทำเป็นและคิดเป็น” และเป็น“คนดี” ขยายการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีและการสร้างประสบการณ์การทำงานจริงในสถานประกอบการ จัดการศึกษาเรียนรู้อาชีพ สนับสนุนและพัฒนาห้องทดลอง/ ปฏิบัติการให้ทันสมัยอยู่เสมอ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : ผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งสาขาขาดแคลนและจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ

มาตรการ ส่งเสริมการเรียนสายวิทยาศาสตร์เพิ่มมากขึ้นและส่งเสริมการศึกษาด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ เพื่อเป็นพื้นฐานการเรียนรู้และพัฒนาคน รวมทั้งพัฒนาตลาดแรงงานและเส้นทางอาชีพสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จัดทำฐานข้อมูลกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ปรับปรุงกฎระเบียบในการนำเข้าบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสาขาที่ขาดแคลน ผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชิง

สร้างสรรค์รวมทั้งกำลังคนสาขาขาดแคลนของประเทศ พัฒนาระบบกองทุนกู้ยืม วิเคราะห์ถึงความต้องการที่แท้จริงของกำลังคนสาขาต่างๆ ของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : พัฒนาสมรรถนะและขีดความสามารถของกำลังแรงงาน

มาตรการ พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรระยะสั้นร่วมกับผู้ประกอบการตามความต้องการเพื่อยกระดับความสามารถและทักษะให้กับแรงงาน สนับสนุนและส่งเสริมการฝึกอบรมระยะสั้นให้กับแรงงานหรือผู้สำเร็จการศึกษา เพื่อต่อยอดเชิงลึกโดยความร่วมมือกับสถานฝึกอบรมเฉพาะทางของภาครัฐและเอกชน จัดการฝึกอบรมอาชีพต่อยอดผู้จบการศึกษาให้มีทักษะเพื่อการประกอบอาชีพเชื่อมโยงความรู้ของปราชญ์ชาวบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับสถานศึกษาในท้องถิ่น พัฒนาระบบมาตรฐานวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานที่ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายและพัฒนาระบบค่าตอบแทนที่เชื่อมโยงกับมาตรฐานสมรรถนะความสามารถ (ความรู้/ทักษะ) ของแรงงานในทุกสาขาอาชีพ พัฒนาครูฝึกให้มีคุณภาพ พัฒนาเครือข่ายห้องปฏิบัติการ (Shops) เสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์และสมรรถนะหลัก (Core Competencies) สนับสนุนให้แรงงานมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสมรรถนะและยกระดับมาตรฐานวิชาชีพสู่ระดับสากล สำรวจความต้องการฝึกอบรม (Training Needs) ในระดับชาติของสถานประกอบการที่

ยุทธศาสตร์ที่ 6 : เสริมสร้างความยั่งยืนให้กับภาคการผลิตและบริการที่เชื่อมโยงกับการพัฒนากำลังคน

มาตรการ ส่งเสริมการค้นคว้าวิจัยด้านเทคโนโลยี ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่น รักษาและเพิ่มผลผลิตภาพให้สูงขึ้นและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับเกษตรกร สร้างกลไกการวิจัยและถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีระหว่างภาคธุรกิจเอกชน สถานประกอบการกับสถาบันอุดมศึกษาและอาชีวศึกษา ส่งเสริมการค้นคว้าวิจัยและพัฒนากระบวนการผลิตการวิจัยเทคโนโลยีและสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ส่งเสริมสถานศึกษาในกรุงเทพและปริมณฑลเป็นเครือข่ายของสถานประกอบการเพื่อสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา ปรับรูปแบบขององค์กรและกฎกติกา สนับสนุนภาคอุตสาหกรรมที่มีลักษณะการผลิตและผลผลิตจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 7 : เสริมสร้างความเข้มแข็งของครู คณาจารย์และผู้บริหาร

มาตรการ พัฒนาระบบการผลิตครู-อาจารย์ให้เพียงพอและมีคุณภาพมาตรฐาน พัฒนาการประจำการและผู้บริหารอย่างต่อเนื่องเชื่อมโยงความสามารถในงานสอนบริหารจัดการและประสบการณ์ในสถานประกอบการ พัฒนาการ-อาจารย์ สถาบันการศึกษาเพื่อการวิจัย จัดทำมาตรฐานวิชาชีพครูและผู้บริหารสถาบันการศึกษาอาชีวศึกษา สร้างแรงจูงใจให้ผู้มีประสบการณ์ในอาชีพมาเป็นครู อาจารย์ การศึกษาอาชีพ โดยให้ค่าตอบแทนตามความสามารถ (Pay Per

Performance) ร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพครูในการพัฒนาสมรรถนะและยกระดับมาตรฐานคุณภาพของครูและผู้บริหารให้เป็นมืออาชีพ ปรับระบบการคัดเลือกและพัฒนาคุณภาพของครู พัฒนาครูอาจารย์ ให้มีทักษะการสอนด้านทฤษฎี ต้องมีเทคนิคและวิธีการถ่ายทอดที่ตรงกับผู้รับและภาคปฏิบัติที่สามารถแสดงให้เห็นภาพที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงในปัจจุบันและอนาคตมากที่สุด

ยุทธศาสตร์ที่ 8 : พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ

มาตรการ จัดตั้งคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน เพื่อวางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนระดับชาติ พัฒนารอบคุณวุฒิแห่งชาติ (National Qualification Framework-NQF) รวมทั้งพัฒนาระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (Thai Vocational Qualification-TVQ) และจัดตั้งสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ เพื่อเป็นกลไกและเครื่องมือในการพัฒนากำลังคนให้มีความรู้ความสามารถตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน กำหนดศักยภาพและความเชี่ยวชาญของสถาบันการอาชีวศึกษา จัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจัดหลักสูตรอาชีวศึกษาระดับต้น (ปวช. 3 ปี) ระดับกลาง (ปวส. 2 ปี) และระดับเทคโนโลยีเฉพาะทาง (ปริญญาตรี 2-3 ปี) หรือระดับปฏิบัติการให้มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงกันเพื่อผลิตกำลังคนตามความต้องการของตลาดแรงงาน โดยเน้นความร่วมมือกับสถานประกอบการ กำหนดมาตรฐานตัวชี้วัดโดยเน้นมาตรฐานและคุณภาพของนักศึกษาที่เรียนจบแล้วสามารถทำงานได้จริง รวมทั้งควรจัดตั้งสถานที่ฝึกอบรมทางด้านวิชาชีพเพิ่มเติมโดยเน้นการฝึกปฏิบัติ การใช้อุปกรณ์และเครื่องมือจริง ให้เกิดความคุ้นเคยและความเข้าใจในระบบงานก่อนที่จะเข้าไปทำงานจริง ปรับบทบาทและโครงสร้างการจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา จัดสรรงบประมาณให้เอื้อต่อการพัฒนาตามยุทธศาสตร์และใช้กลไกทางการเงินเป็นเครื่องมือในการกำหนด ผลักดันนโยบายการผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 9 : สร้างระบบความร่วมมือและเครือข่ายในการผลิตและพัฒนา
กำลังคน

มาตรการ สนับสนุนสถานประกอบการให้เข้ามามีส่วนร่วมผลิตและพัฒนา
กำลังคน กำหนดทิศทางความต้องการกำลังคนและให้จัดตั้งเครือข่ายสถาบันการศึกษา สนับสนุน
เครือข่ายสมาคมวิชาชีพที่เข้มแข็ง เพื่อสร้างมาตรฐานอาชีพที่จะนำไปพัฒนาหลักสูตรฐาน
สมรรถนะ ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมให้เข้าร่วมจัดการศึกษา จัดระบบ
ฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ ประสานสื่อมวลชนเพื่อสร้างความตระหนักและความสำคัญ
ในการศึกษาเพื่ออาชีพเป็นไปเพื่อการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะการปฏิบัติงานได้จริง
พัฒนาระบบการติดตามผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เสริมสร้างความร่วมมือระดับ
พหุภาคีและไตรภาคีกับประเทศในภูมิภาคอาเซียนหรือสหภาพยุโรป หรืออเมริกา จัดทำความ

ร่วมมือระหว่างสมาคมหรือหน่วยงานทางด้านวิชาชีพที่มีบุคลากรซึ่งมีความเชี่ยวชาญ จัดตั้ง คณะกรรมการซึ่งมีผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ในการพัฒนาระบบข้อมูลกำลังคน (สำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2552, จ - ค)

การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ดำเนินการจัดการศึกษาด้าน อาชีวศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 20 การอาชีวศึกษา การ ฝึกอบรมวิชาชีพ ให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชนสถานประกอบการ หรือโดย ความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการ อาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 มาตรา 8 การจัดการอาชีวศึกษาและ การฝึกอบรมวิชาชีพให้จัดได้โดยรูปแบบดังต่อไปนี้ 1) การศึกษาในระบบ เป็นการจัดการศึกษา วิชาชีพที่เน้นการศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเป็นหลักโดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลา การวัดและการประเมินผล ที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จ การศึกษาที่แน่นอน 2) การศึกษานอกระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่มีความยืดหยุ่นในการ กำหนดจุดมุ่งหมายรูปแบบ วิธีการศึกษา ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของ การสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพ ปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม 3) การศึกษาระบบทวิภาคี เป็นการจัดการศึกษา วิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน กับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐในเรื่องการจัดการหลักสูตรการเรียนการสอน การวัดและการ ประเมินผล โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันและเรียนภาคปฏิบัติ ในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐเพื่อประโยชน์ในการผลิตและพัฒนา กำลังคน สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่งในหลายรูปแบบ รวมกันก็ได้ ทั้งนี้ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันนั้น ต้องมุ่งเน้นการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี เป็นสำคัญ มาตรา 9 การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพตามมาตรา 6 มาตรา 7 และ มาตรา 8 ให้จัดตามหลักสูตรที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด 1) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 3) ปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ คณะกรรมการ การอาชีวศึกษาอาจกำหนดหลักสูตรที่จัดขึ้นเพื่อความรู้หรือทักษะในการประกอบอาชีพหรือ การศึกษาต่อ ซึ่งจัดขึ้นเป็นโครงการหรือสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะได้ มาตรา 51 ในการจัด การศึกษาระบบทวิภาคีที่เป็นความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันและสถาน ประกอบการให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันและสถาน

ประกอบการ มาตรา 54 สถานประกอบการสมาคมวิชาชีพหรือองค์กรอื่นที่ให้ความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพอาจได้รับสิทธิและประโยชน์ดังต่อไปนี้ 1) การสนับสนุนด้านวิชาการและทรัพยากรตามสมควรแก่กรณี 2) การเชิดชูเกียรติแก่สถานประกอบการสมาคมวิชาชีพ หรือองค์กรอื่นที่ให้ความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ

สถานประกอบการ หมายถึง บริษัท ห้างหุ้นส่วน ร้าน รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐและเอกชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่ร่วมมือกับสถานศึกษาหรือสถาบันในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

ผู้ควบคุมการฝึก หมายถึง ผู้ที่สถานประกอบการมอบหมายให้ทำหน้าที่ประสานงานกับสถานศึกษาในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี และรับผิดชอบดูแลการฝึกอาชีพของผู้เรียนในสถานประกอบการ

ครูฝึก หมายถึง ผู้ทำหน้าที่ สอน ฝึกอบรมผู้เรียนในสถานประกอบการ

ครูนิเทศ หมายถึง ครูของสถานศึกษา / สถาบันที่ทำหน้าที่นิเทศการฝึกอาชีพของผู้เรียนในสถานประกอบการ

การฝึกอาชีพ หมายถึง การเรียน การฝึก การปฏิบัติงานในสถานประกอบการ

บันทึกความร่วมมือ หรือ MOU มาจากคำว่า Memorandum of Understanding หมายถึง หนังสือซึ่งฝ่ายหนึ่งแสดงความสมัครใจจะปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดและตามเงื่อนไขที่ปรากฏในหนังสือนั้น กับอีกฝ่ายหนึ่งโดยที่หนังสือนี้ไม่ถือว่าเป็นสัญญาผูกมัด แต่แสดงความต้องการอันแน่วแน่ของผู้ลงนามว่า จะปฏิบัติดังที่ได้ระบุไว้

การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี คือ การจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างสถานศึกษา หรือสถาบันกับสถานประกอบการในเรื่อง

- 1) การจัดการหลักสูตร
- 2) การจัดการเรียนการสอน
- 3) การจัดการฝึกอาชีพ
- 4) การวัดและการประเมินผล
- 5) เรียนในสถานศึกษาหรือสถาบันโดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่ง
- 6) เรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ

การจัดการศึกษาระบบทวิภาคี มีองค์ประกอบที่สำคัญ ๖ ประการ ดังนี้

- 1) มีบันทึกความร่วมมือ MOU (Memorandum of Understanding) ระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา / สถาบัน / สถานศึกษากับสถานประกอบการ
- 2) มีสัญญาฝึกอาชีพระหว่างสถานประกอบการกับผู้เรียน

3) มีแผนการฝึกอาชีพในสถานประกอบการ ตลอดระยะเวลาการฝึกอาชีพที่กำหนดในแผน การเรียนตลอดหลักสูตร

4) มีการประเมินมาตรฐานการฝึกอาชีพตามข้อตกลง และตามแผนการฝึกอาชีพที่จัดทำร่วมกันระหว่างสถานประกอบการ และสถานศึกษาหรือสถาบัน

5) มีใบรับรองการผ่านงานของสถานประกอบการ เมื่อสิ้นสุดการฝึกอาชีพลงนามโดย สถานประกอบการ

6) มีวุฒิบัตรการศึกษาระบบทวิภาคีลงนามร่วมกัน ๒ ฝ่าย คือ สถานประกอบการ และสถานศึกษา/สถาบัน

ในปัจจุบันการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษารอบคลุมความร่วมมือกับสถานประกอบการทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยแบ่งเป็น 5 model ดังนี้

การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีกับสถานประกอบการภายในประเทศ

1) Model A การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีเต็มรูปแบบ (ร้อยเปอร์เซ็นต์) ในพื้นที่ ที่มีสถานประกอบการในพื้นที่ตั้งสถานศึกษา ผู้เรียนทุกคนทุกสาขาวิชา ได้เข้าฝึกอาชีพใน สถานประกอบการ

2) Model B การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีเต็มรูปแบบ (ร้อยเปอร์เซ็นต์) นอกพื้นที่ คือ ไม่มีสถานประกอบการในพื้นที่ตั้งสถานศึกษา ผู้เรียนทุกคนทุกสาขาวิชา ได้เข้าฝึกอาชีพในสถานประกอบการ โดยจะต้องมีการจัดที่พักใกล้กับสถานประกอบการที่ไปฝึกอาชีพให้แก่ผู้เรียนและมีครูควบคุมดูแล

3) Model C การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีบางสาขาวิชา

4) Model D การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีให้แก่พนักงานของสถานประกอบการการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีต่างประเทศ

5) Model E การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีกับสถานประกอบการต่างประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2556, 1 - 7)

1.4 หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

หลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาเพราะหลักสูตรเป็นตัวกำหนดทิศทาง ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หลักสูตรประกอบด้วยวิชาชีพ เฉพาะ / วิชาเอกต่างๆ ซึ่งนักศึกษาอาจเลือกศึกษาแผนการเรียนในแนวกว้างหรือแนวเฉพาะทางได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับหลักสูตร ที่จัดในแต่ละสถานศึกษาหรือวิทยาเขต นอกจากนี้สถานศึกษาหรือวิทยาเขต ยังสามารถจัดแผนการเรียนให้สนองความต้องการของท้องถิ่น หรือสอดคล้องกับสภาพและ

ลักษณะความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันได้ แต่ต้องเป็นไปตามเกณฑ์ของหลักสูตรที่ระบุไว้ในแต่ละวิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอก ซึ่งนักวิชาการศึกษาได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2542, 91 – 92) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ คือ

1. หลักสูตรเป็นศาสตร์ที่มีทฤษฎีหลักการและการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามที่มุ่งหมายไว้
2. หลักสูตรเป็นระบบในการจัดการศึกษาโดยมี ปัจจัยนำเข้า (Input) เช่น ครู นักเรียน วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ กระบวนการ (Process) ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลผลิต (Output) คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสำเร็จทางการศึกษา
3. หลักสูตรเป็นแผนการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งประสงค์จะอบรมฝึกฝนผู้เรียนให้เป็นที่ไปตามเป้าหมายที่ต้องการ

กูด (Good, 1973, 157) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการคือ ประการแรกหลักสูตรคือเนื้อหาที่จัดไว้เป็นระบบ ประการที่สองหลักสูตรคือเค้าโครงทั่วไปของเนื้อหาหรือประสบการณ์เฉพาะที่เป็นหน้าที่ที่สถานศึกษาจะต้องจัดขึ้นให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้เรียนรู้จนจบชั้นหรือได้รับประกาศนียบัตรจนสามารถเรียนต่อในสาขาอาชีพต่อไป และประการสุดท้ายหลักสูตรคือกลุ่มวิชาและการจัดประสบการณ์ที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภายใต้คำแนะนำของสถานศึกษาหรือวิทยาลัย

สรุปได้ว่าหลักสูตร หมายถึง โครงการหรือเนื้อหาวิชาความรู้ ประสบการณ์ต่างๆ ที่จัดไว้เป็นอย่างดี มีระบบ และกระบวนการ เพื่อก่อให้เกิด ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์แก่ผู้เรียน ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้อย่างครบถ้วน

1.4.1 หลักการของหลักสูตร

1) เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหลังมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าด้านวิชาชีพ ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแผนการศึกษาแห่งชาติและประชาคมอาเซียนเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนระดับฝีมือให้มีสมรรถนะ มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพสามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการและการประกอบอาชีพอิสระ

2) เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกรเรียนได้อย่างกว้างขวาง เน้นสมรรถนะเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริงสามารถเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเทียบโอนผลการเรียน สะสมผลการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิชาการ สถานประกอบการและสถานประกอบอาชีพอิสระ

3) เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน

4) เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา สถานประกอบการ ชุมชน และท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับสภาพยุทธศาสตร์ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

1.4.2 ความมุ่งหมายของหลักสูตร

1) เพื่อให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ สามารถนำความรู้ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพไปปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ เลือกวิถีการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตน สร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่นและประเทศชาติ

2) เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพ มีทักษะในการจัดการและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

3) เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น

4) เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน การต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่น และประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีจิตสำนึกด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี

5) เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัย สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจเหมาะสมกับงานอาชีพ

6) เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและโลก มีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติศาสนา พระมหากษัตริย์และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

1.4.3 หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2556

1) การเรียนการสอน

1.1) การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนด และ นำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลร่วมกันได้สามารถเทียบโอนผลการเรียน และขอเทียบความรู้และประสบการณ์ได้

1.2) การจัดการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติจริง สามารถจัดการเรียนการสอนได้หลากหลายรูปแบบ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในวิธีการและการดำเนินงาน มีทักษะการปฏิบัติงานในขอบเขตสำคัญและบริบทต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กันซึ่งส่วนใหญ่เป็นงานประจำ สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะไปสู่บริบทใหม่ สามารถให้คำแนะนำ แก้ปัญหาเฉพาะด้าน และรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น มีส่วนร่วมในคณะทำงานหรือมีการประสานงานกลุ่ม รวมทั้ง มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน

2) การจัดการศึกษาและเวลาเรียนการจัดการศึกษาในระบบปกติใช้ระยะเวลา 3 ปีการศึกษา การจัดเวลาเรียนให้ดำเนินการ ดังนี้

2.1) ในปีการศึกษาหนึ่งๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติหรือระบบทวิภาค ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิตตามที่กำหนด และสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันที่เปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร

2.2) การเรียนในระบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเปิดทำการสอนไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ 5 วัน ๆ ละไม่เกิน 7 ชั่วโมงโดยกำหนดให้จัดการเรียนการสอนคาบละ 60 นาที

3) หน่วยกิตให้มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 103 หน่วยกิต การคิดหน่วยกิตถือเกณฑ์ดังนี้

3.1) รายวิชาทฤษฎีที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปราย ไม่น้อยกว่า 18 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

3.2) รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการทดลองหรือฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ ไม่น้อยกว่า 36 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

3.3) รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติในโรงงานหรือภาคสนาม ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

3.4) รายวิชาที่ใช้ในการศึกษาระบบทวิภาคี ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

3.5) การฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ ในสถานประกอบการหรือ
แหล่งวิชาการ ไม่น้อยกว่า 320 ชั่วโมง เท่ากับ 4 หน่วยกิต

3.6) การทำโครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง
เท่ากับ 1 หน่วยกิต

4) โครงสร้าง โครงสร้างของหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ
พุทธศักราช 2556 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้

4.1) หมวดวิชาทักษะชีวิต

4.1.1) กลุ่มวิชาภาษาไทย

4.1.2) กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ

4.1.3) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์

4.1.4) กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์

4.1.5) กลุ่มวิชาสังคมศึกษา

4.1.6) กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

4.2) หมวดวิชาทักษะวิชาชีพ

4.2.1) กลุ่มทักษะวิชาชีพพื้นฐาน

4.2.2) กลุ่มทักษะวิชาชีพเฉพาะ

4.2.3) กลุ่มทักษะวิชาชีพเลือก

4.2.4) ฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ

4.2.5) โครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ

4.3) หมวดวิชาเลือกเสรี

4.4) กิจกรรมเสริมหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร ให้
เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา รายวิชาแต่ละหมวดวิชา
สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถจัดตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และหรือพัฒนาได้ตาม
ความเหมาะสมของภูมิภาคตามยุทธศาสตร์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
ทั้งนี้สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องกำหนดรหัสวิชาจำนวนหน่วยกิต และจำนวนชั่วโมง
เรียนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

5) การฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ

เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา
อาชีวศึกษาหรือสถาบันกับภาคการผลิตและหรือภาคบริการ หลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาคทฤษฎี

และการฝึกหัดหรือฝึกปฏิบัติเบื้องต้นในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันแล้วระยะเวลาหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ได้สัมผัสกับการปฏิบัติงานอาชีพ เครื่องมือเครื่องจักร อุปกรณ์ที่ทันสมัย และบรรยากาศการทำงานร่วมกัน ส่งเสริมการฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนทำได้คิดเป็น ทำเป็นและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนเกิดความมั่นใจและเจตคติที่ดีในการทำงานและการประกอบอาชีพ อีกระยะโดยการจัดฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพต้องดำเนินการดังนี้

5.1) สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้มีการฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ ในรูปของการฝึกงานในสถานประกอบการ แหล่งวิทยาการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ โดยใช้เวลารวมไม่น้อยกว่า 320 ชั่วโมงกำหนดให้มีค่าเท่ากับ 4 หน่วยกิต กรณีสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องการเพิ่มพูนประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ สามารถนำรายวิชา ในหมวดวิชาทักษะวิชาชีพที่ตรงหรือสัมพันธ์กับลักษณะงานไปเรียนหรือฝึกในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐได้โดยใช้เวลารวมกับการฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียน

5.2) การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติ เช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

6) โครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ

เป็นรายวิชาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า บูรณาการความรู้ ทักษะและประสบการณ์จากสิ่งที่ได้เรียนรู้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตามความถนัดและความสนใจ ตั้งแต่การเลือกหัวข้อหรือเรื่องที่จะศึกษาค้นคว้าการวางแผน การกำหนดขั้นตอนการดำเนินการ การดำเนินงาน การประเมินผลและการจัดทำรายงาน ซึ่งอาจทำเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มก็ได้ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับลักษณะของโครงการนั้นๆ โดยการจัดทำโครงการดังกล่าว ต้องดำเนินการดังนี้

6.1) สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้ผู้เรียนจัดทำโครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ ที่สัมพันธ์หรือสอดคล้องกับสาขาวิชา ในภาคเรียนที่ 5 และหรือภาคเรียนที่ 6 รวมจำนวน 4 หน่วยกิต ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 216 ชั่วโมง ทั้งนี้ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน ต้องจัดให้มีชั่วโมงเรียน 4 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์กรณีที่ใช้รายวิชาเดียวหากจัดให้มีโครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ 2 รายวิชา คือ โครงการ 1 และโครงการ 2 ให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันจัดให้มีชั่วโมงเรียนต่อสัปดาห์ที่เทียบเคียงกับเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น

6.2) การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติ เช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

7) การศึกษาระบบทวิภาคีเป็นรูปแบบการจัดการศึกษาที่เกิดจากข้อตกลงร่วมกันระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน และเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้การจัดการศึกษาระบบทวิภาคีสามารถเพิ่มขีดความสามารถด้านการผลิตและพัฒนากำลังคน ตามจุดหมายของหลักสูตรการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีโดยนํารายวิชาทวิภาคีในกลุ่มทักษะวิชาชีพเลือกไปกำหนดรายละเอียดของรายวิชาและเวลาที่ใช้ฝึกจัดทำแผนฝึกอาชีพ การวัดและการประเมินผลในแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับลักษณะงานของสถานประกอบการรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้อาจนํารายวิชาชีพอื่นในหมวดวิชาทักษะวิชาชีพไปจัดร่วมด้วยก็ได้

8) การเข้าเรียน

ผู้เข้าเรียนต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า และมีคุณสมบัติเป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2556

9) การประเมินผลการเรียน

เน้นการประเมินสภาพจริง ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2556

10) กิจกรรมเสริมหลักสูตร

10.1) สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ทุกภาคเรียน เพื่อพัฒนาวิชาการและวิชาชีพ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ระเบียบวินัย การต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ การทำงาน ปลูกฝังจิตสำนึกและเสริมสร้างการเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ใช้กระบวนการกลุ่มในการทำประโยชน์ต่อชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้งการทำนุบำรุงขนบธรรมเนียมประเพณี อันดีงาม โดยการวางแผน ลงมือปฏิบัติ ประเมินผล และปรับปรุงการทำงาน ทั้งนี้สำหรับนักเรียนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีให้เข้าร่วมกิจกรรมที่สถานประกอบการจัดขึ้น

10.2) การประเมินผลกิจกรรมเสริมหลักสูตร ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย การจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2556

11) การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

11.1) ประเมินผ่านรายวิชาในหมวดวิชาทักษะชีวิต หมวดวิชา
ทักษะวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรีตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

11.2) ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบตามโครงสร้างของหลักสูตร

11.3) ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 และผ่านการ
ประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

11.4) เข้าร่วมกิจกรรมและประเมินผลทุกภาคเรียน

12) การพัฒนารายวิชาในหลักสูตร

12.1) หมวดวิชาทักษะชีวิต สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน
สามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมในแต่ละกลุ่มวิชาของหมวดวิชาทักษะชีวิต ในลักษณะจำแนกเป็น
รายวิชาหรือลักษณะบูรณาการใดๆ ก็ได้ โดยผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชา
ภาษาไทย กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคม
ศึกษา กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ในสัดส่วนที่เหมาะสม โดยพิจารณาจากมาตรฐานการเรียนรู้
ของกลุ่มวิชานั้นๆ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของหมวดวิชาทักษะชีวิต

12.2) หมวดวิชาทักษะวิชาชีพ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือ
สถาบันสามารถปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาในกลุ่มทักษะวิชาชีพเฉพาะ และหรือพัฒนา
รายวิชาเพิ่มเติมในกลุ่มทักษะวิชาชีพเลือกได้ โดยพิจารณาจากจุดประสงค์สาขาวิชาและมาตรฐาน
การศึกษาวิชาชีพสาขาวิชา ตลอดจนความต้องการของสถานประกอบการหรือสภาพยุทธศาสตร์
ของภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

12.3) หมวดวิชาเลือกเสรี สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน
สามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมได้ตามความต้องการของสถานประกอบการ ชุมชน ท้องถิ่น หรือ
สภาพยุทธศาสตร์ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และหรือเพื่อ
การศึกษาต่อ ทั้งนี้การกำหนดรหัสวิชาจำนวนหน่วยกิตและจำนวนชั่วโมงเรียนให้เป็นไปตามที่
หลักสูตรกำหนด

13) การปรับปรุงแก้ไข พัฒนารายวิชากลุ่มวิชาและการอนุมัติหลักสูตร

13.1) การพัฒนาหลักสูตรหรือการปรับปรุงสาระสำคัญของ
หลักสูตรตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ให้เป็นหน้าที่ของ
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษา หรือสถานศึกษา โดยความ
เห็นชอบของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

13.2) การอนุมัติหลักสูตรให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษา

13.3) การประกาศใช้หลักสูตรให้ทำเป็นประกาศกระทรวง
ศึกษาธิการ

13.4) การพัฒนารายวิชาหรือกลุ่มวิชาเพิ่มเติม สถานศึกษา
อาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถดำเนินการได้โดยต้องรายงานให้สำนักงานคณะกรรมการการ
อาชีวศึกษาทราบ

14) การประกันคุณภาพหลักสูตร ให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบ
ประกันคุณภาพไว้ให้ชัดเจน อย่างน้อยประกอบด้วย 4 ประเด็น คือ

14.1) คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

14.2) การบริหารหลักสูตร

14.3) ทรัพยากรการจัดการอาชีวศึกษา

14.4) ความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงานให้สำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาจัดให้มีการประเมินเพื่อ
พัฒนาหลักสูตรที่อยู่ในความรับผิดชอบอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยทุก 5 ปี (กระทรวงศึกษาธิการ,
2546, 1-6)

2. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

2.1 คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา

ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์ เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษา เน้นความสำคัญในเรื่องคุณธรรม จริยธรรมเป็นอย่างมากเนื่องจาก
นักเรียนนักศึกษาอยู่ในช่วงวัยรุ่น จะต้องปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมที่สั่งสมแก่นักเรียนนั้น ซึ่งต้อง
ช่วยกันทุกคนทุกฝ่ายทั้งภาครัฐ เอกชน สถานศึกษา สถาบันครอบครัวในการกลมเกลียว อบรม
ต้องใช้เทคนิควิธีการและกิจกรรมมากมายหลายรูปแบบในการพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นเยาวชนที่ดี มี
คุณธรรม จริยธรรม ตามที่สถานศึกษาและสังคมต้องการ ฉะนั้นสำนักงานคณะกรรมการการ
อาชีวศึกษาตระหนักเป็นอย่างยิ่ง จึงสอดแทรกเรื่องคุณธรรม จริยธรรม น้อมนำหลักปรัชญาของ
เศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช มาสอดแทรก
บรรจุไว้ในหลักสูตร ทุกประเภทวิชา ทุกสาขาวิชาชีพ เพื่อให้เขาเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศไทย
ในอนาคตต่อไป (ธนาคารอมสิน, 2555, 5)

คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จ
การศึกษาตามระดับคุณวุฒิอาชีวศึกษา กำหนดการจัดการเรียนการสอนทุกรูปแบบ เน้นให้
ความสำคัญในการผสมผสานความรู้ต่างๆ อย่างได้ส่วนสมดุลกัน รวมทั้งการปลูกฝังคุณธรรม
ค่านิยมที่สั่งสมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในทุกสาขาวิชา เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนระดับฝีมือ

ระดับเทคนิคและระดับเทคโนโลยีให้มีคุณภาพและมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของ ตลาดแรงงานให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติและมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบ อาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้ รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรมที่พึง ประสงค์ ทั้งนี้ในการกิจหลักในการจัดการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพให้สอดคล้องกับกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพอาชีวศึกษาแห่งชาติและมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพแต่ละระดับ เพื่อให้ คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับคุณวุฒิประเภทวิชาและสาขาวิชา ครอบคลุมอย่างน้อย 3 ด้าน คือ

1. ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ วิชาชีพ พฤติกรรมลักษณะนิสัย และทักษะทางปัญญา
2. ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ได้แก่ ความรู้และทักษะในการ สื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน การทำงานร่วมกับ ผู้อื่น การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การประยุกต์ใช้ตัวเลข การจัดการและการพัฒนางาน
3. ด้านสมรรถนะวิชาชีพ ได้แก่ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้และ ทักษะในสาขาวิชาชีพสู่การปฏิบัติจริง รวมทั้งประยุกต์สู่อชีพ

หลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับเป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มี สมรรถนะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ดังกล่าว โดยผ่านกระบวนการเรียนการสอน การจัด กิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ ประสบการณ์ รวมทั้งมีเจต คติและกิริยาที่ดีในการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ โดยมุ่งหวังให้สอดคล้องกับ ความ ต้องการกำลังคนเชิงคุณภาพในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาคนให้มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในการทำงานประสบความสำเร็จทั้งในการประกอบอาชีพและดำรงชีวิตใน ฐานะพลเมืองดีของสังคมชุมชนและประเทศชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2557, 1 - 2)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2557, 7 - 10) คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาตามระดับคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับ คุณวุฒิดังนี้

1. รับผิดชอบ หมายถึง การยอมรับผลการกระทำของตนเองทั้งในสิ่งที่ดีและ ไม่ดี และสามารถควบคุมตนเองได้ มีความมุ่งมั่นและเพียรพยายาม ในการเรียนและการ ปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดเวลา มีการวางแผนการปฏิบัติงาน การใช้เวลาอย่างมี ระบบและเหมาะสม ตลอดทั้งการปฏิบัติอย่างครบถ้วน โดยคำนึงถึงความปลอดภัยต่อตนเอง ผู้อื่นและสังคม

พฤติกรรมบ่งชี้

- 1.1 ปฏิบัติงานตามที่มอบหมายสำเร็จตามที่กำหนด
- 1.2 ปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงความปลอดภัยต่อตนเองและผู้อื่น
- 1.3 ยอมรับผลการกระทำของตนเอง
2. ขยัน หมายถึง ความตั้งใจเพียรพยายาม ทำหน้าที่การทำงานอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ออกหน้าไม่อายเมื่อพบอุปสรรค ความขยันต้องปฏิบัติควบคู่กับการใช้สติปัญญาแก้ปัญหา และพัฒนาสิ่งใหม่ๆ จนเกิดผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย

พฤติกรรมบ่งชี้

- 2.1 ศึกษาค้นคว้า แสวงหาความรู้ใหม่ๆ ด้วยตนเอง
- 2.2 แสวงหาประสบการณ์เพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานอาชีพ
- 2.3 ตั้งใจทำหน้าที่การทำงานอย่างต่อเนื่องจนเกิดผลสำเร็จ
- 2.4 คิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม
- 2.5 มีความคิดหลากหลายในการแก้ปัญหา
3. ประหยัด หมายถึง การรู้จักเก็บออมเงินใช้ทรัพย์สิน สิ่งของ แต่พอควรพอประมาณ ให้เกิดประโยชน์ คุ่มค่า ไม่ฟุ่มเฟือย ฟุ้งเฟ้อ

พฤติกรรมบ่งชี้

- 3.1 ใช้วัสดุถูกต้อง พอเพียงและเหมาะสมกับงาน
- 3.2 ปิดน้ำ ปิดไฟทุกครั้งเมื่อเลิกใช้งาน
- 3.3 เก็บออม ถนอมใช้ทรัพย์สิน สิ่งของให้เกิดประโยชน์คุ่มค่า
- 3.4 ดำเนินชีวิตเรียบง่ายตามสถานภาพของตน
4. ซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง ความประพฤติที่ตรงและจริงใจ ทั้งในหน้าที่และวิชาชีพ ไม่คิดคดทรยศ ไม่คดโกง ไม่หลอกลวง ไม่อนเียง ไม่มีเล่ห์เหลี่ยม ปราศจากความรู้สึกลำเอียงหรืออคติ

พฤติกรรมบ่งชี้

- 4.1 ประพฤติตรง ทั้งต่อหน้าที่และต่อวิชาชีพ
- 4.2 ไม่โกหก
- 4.3 ไม่ลักทรัพย์
- 4.4 ไม่ทุจริตในการสอบ
- 4.5 ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาแอบอ้างเป็นของตนเองทั้งด้านวิชาการและ

วิชาชีพ

- 4.6 ปฏิบัติหน้าที่และรักษาประโยชน์ขององค์กร
- 4.7 ไม่เพิกเฉยต่อสิ่งที่ได้รับรู้และการกระทำที่ไม่ถูกต้อง
5. จิตอาสา หมายถึง การมีจิตใจเป็นผู้ให้ มีน้ำใจ เห็นอกเห็นใจในเพื่อนมนุษย์ เอื้ออาทร ช่วยเหลือด้วยกำลังร่างกาย สติปัญญาและเสียสละเพื่อส่วนรวม
- พฤติกรรมบ่งชี้
- 5.1 ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยกำลังร่างกายและสติปัญญา
- 5.2 อุทิศตนเพื่อประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวม
- 5.3 แบ่งปัน เสียสละความสุขส่วนตัว เพื่อทำประโยชน์แก่ผู้อื่น
- 5.4 อาสาช่วยเหลืองานครูอาจารย์
6. สามัคคี หมายถึง ความพร้อมเพรียงกันความกลมเกลียวกัน ความปรองดองกัน ร่วมใจกันปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามที่ต้องการ เกิดการงานอย่างสร้างสรรค์ ปราศจากการทะเลาะวิวาท ไม่เอาर्डเอาเปรียบกัน เป็นการยอมรับความมีเหตุผล ยอมรับความแตกต่างหลากหลายทางความคิด ความหลากหลายในเรื่องเชื้อชาติ
- พฤติกรรมบ่งชี้
- 6.1 ร่วมมือในการทำงานด้วยความกลมเกลียวและปรองดอง
- 6.2 รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- 6.3 ปฏิบัติตนตามบทบาทผู้นำและผู้ตามที่ดี
- 6.4 ยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรม ความคิดความเชื่อที่หลากหลาย พร้อมที่จะปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติ
- 6.5 ไม่ทะเลาะวิวาท
7. มีวินัย หมายถึง การยึดมั่นในระเบียบแบบแผน ข้อบังคับและข้อปฏิบัติ ซึ่งทั้งวินัยในตนเองและวินัยต่อสถานศึกษา สถาบัน องค์กร สังคมและประเทศ
- พฤติกรรมบ่งชี้
- 7.1 ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของสถานศึกษาและสังคม
- 7.2 ปฏิบัติตามกติกามารยาทของสังคม
- 7.3 ประพฤติตนตามหลักศีลธรรมอันดีงาม
- 7.4 ประพฤติตนตรงต่อเวลา
8. สะอาด หมายถึง การปราศจากความมัวหมองทั้งกาย ใจและสภาพแวดล้อม ความผ่องใสเป็นที่เจริญตา ทำให้เกิดความสบายใจแก่ผู้พบเห็น
- พฤติกรรมบ่งชี้

8.1 กิจดี พุคดี ทำดี

8.2 รักษาสุขภาพร่างกายตามหลักสุขอนามัย

8.3 รักษาที่อยู่อาศัย สิ่งแวดล้อมตามสุขลักษณะที่ดี

9. สุขภาพ หมายถึง ความเรียบร้อย อ่อนโยน ละมุนละม่อม มีกริยามารยาทที่ดีงาม มีสัมมาคารวะ และสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างบุคคล
พฤติกรรมบ่งชี้

9.1 ประพฤติตนสุภาพ เรียบร้อย อ่อนน้อมถ่อมตนตามสถานภาพและกาลเทศะ

9.2 ประพฤติตนเหมาะสมตามมารยาทของวัฒนธรรมไทย

9.3 ไม่ประพฤตินก้าวร้าวรุนแรง วางอำนาจข่มเหงผู้อื่น ทั้งโดยวาจาและท่าทาง

9.4 ควบคุมกริยามารยาทในสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์

9.5 แสดงสัมมาคารวะต่อครู อาจารย์อย่างสม่ำเสมอทั้งต่อหน้าและลับหลัง

9.6 แสดงความมีมนุษยสัมพันธ์

10. ละเว้นอบายมุข หมายถึง การประพฤตินปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงหนทางแห่งความเสื่อม

พฤติกรรมบ่งชี้

10.1 ไม่เสพสิ่งเสพติดและของมีนเมา

10.2 ไม่เล่นการพนัน

10.3 หลีกเลี่ยงการเข้าไปอยู่ในแหล่งมั่วสุม

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2555, 15 - 22) คุณภาพอาชีวศึกษาที่มุ่งหวัง จากการวิเคราะห์ และสังเคราะห์บริบทของการอาชีวศึกษาปรากฏว่าคุณภาพที่อาชีวศึกษา มุ่งหวังดังต่อไปนี้

1. คุณธรรมนำความรู้
2. หลักสูตรฐานสมรรถนะ
3. บริหารจัดการยุคใหม่
4. ภาควิชาอาชีพ
5. บริการวิชาชีพ
6. สิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรม
7. ผู้ประกอบการอาชีวะยุคใหม่

8. มาตรฐานวิชาชีพ
9. มาตรฐานความรู้
10. พลเมืองไทยและพลเมืองโลก
11. สถานศึกษาเป็นฐาน
12. สังคมแห่งการเรียนรู้
13. กว้างผู้่นำ
14. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
15. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เกณฑ์การดำเนินการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555

มาตรฐานที่ 1 ด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา พัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาให้มีความรู้ในเชิงวิชาการ ทักษะทางวิชาชีพ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สามารถเป็นผู้ประกอบการและทำงานในสถานประกอบการจนเป็นที่ยอมรับ หรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการ หน่วยงาน ชุมชน ที่มีต่อคุณภาพของผู้เรียน สถานศึกษามีการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อคุณภาพของผู้เรียน 3 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ พฤติกรรม ลักษณะนิสัยและทักษะทางปัญญา ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ได้แก่ ความรู้และทักษะการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนา การเรียนรู้และการปฏิบัติงาน การทำงานร่วมกับผู้อื่น การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การประยุกต์ใช้ตัวเลข การจัดการและการพัฒนางาน ด้านสมรรถนะวิชาชีพ ได้แก่ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ทักษะในสาขาวิชาชีพสู่การปฏิบัติงานจริง รวมทั้งประยุกต์สู่อาชีพ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.9 ระดับความพึงพอใจของสถานศึกษาของสถานประกอบการ หน่วยงานหรือสถานศึกษา หรือผู้รับบริการที่มีต่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา 3 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป และด้านสมรรถนะวิชาชีพ

มาตรฐานที่ 2 ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา การพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการหรือประชาคมอาเซียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ และบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ก่านิยม คุณลักษณะที่พึงประสงค์และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2551, 23 - 27) การกำหนดสมรรถนะนักศึกษาอาชีวศึกษาในการฝึกประสบการณ์ในสถานประกอบการ

สมรรถนะ (Competency) หมายถึง ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะปฏิบัติงานและทักษะด้านความคิดในการปฏิบัติงาน ให้มีประสิทธิภาพตาม มาตรฐานที่กำหนดของอาชีพ ซึ่งนิยมเขียนในรูปแบบของผลสัมฤทธิ์ ประกอบด้วย กริยา กรรม เงื่อนไข สถานการณ์ ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน ทักษะที่ต้องการให้ เกิดขึ้นและพฤติกรรมลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงาน

การกำหนดจุดประสงค์การฝึกงาน พิจารณาจากจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จุดประสงค์ของรายวิชา มาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาและสาขางาน จนถึงระดับรายวิชา โดยเน้น พฤติกรรม 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย (ความรู้) ด้านทักษะพิสัย (ทักษะ) และด้านจิตพิสัย (เจตคติ และกิจนิสัยที่พึงประสงค์)

1. ด้านพุทธิพิสัย คือ จุดประสงค์การเรียนรู้ที่เน้นความสามารถทางสมอง หรือความรู้ในเนื้อหาวิชา หลักการหรือทฤษฎี สามารถวัดได้จากการให้ผู้เรียนแจกแจงความรู้ โดยแบ่งเป็น 6 ชั้นดังนี้

1.1 ความรู้ความจำ คือ ความสามารถในการจดจำสิ่งที่เรียนมาแล้ว อาจ เป็นข้อมูลง่ายๆ จนถึงทฤษฎี

1.2 ความเข้าใจ คือ ความสามารถในการจับใจความ การแปลความหมาย การสรุปหรือการขยายความ

1.3 การนำไปใช้ คือ ความสามารถในการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ใน สถานการณ์ใหม่

1.4 การวิเคราะห์ คือ ความสามารถในการแยกแยะสิ่งต่างๆ ออกเป็น ส่วนย่อยๆ บอกความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบย่อยๆ นั้นได้

1.5 การสังเคราะห์ คือ ความสามารถในการรวบรวมส่วนย่อยๆ เพื่อ สร้างรูปแบบหรือโครงสร้างใหม่

1.6 การประเมินค่า คือ ความสามารถในการวินิจฉัยคุณค่าของสิ่งต่างๆ โดยมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน

2. ด้านทักษะพิสัย คือ จุดประสงค์การเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะทาง ร่างกาย สามารถระบุพฤติกรรมที่แสดงออกได้จากการตีความทักษะหรือการปฏิบัติงานออกมาเป็น พฤติกรรม สังเกตได้จากความแม่นยำ ความว่องไว คล่องแคล่ว และสม่ำเสมอ แบ่งเป็น 5 ชั้นดังนี้

2.1 การรับรู้ คือ การรับรู้ในสิ่งใหม่ที่ต้องปฏิบัติ โดยผ่านประสาทสัมผัส

2.2 การเตรียมพร้อม คือ การเตรียมตัวให้พร้อม ทางสมอง ทางกายและจิตใจ

2.3 การปฏิบัติงานโดยอาศัยผู้แนะ/ เลียนแบบ คือ การทำตามตัวอย่าง การลองผิดลองถูก

2.4 การปฏิบัติได้เอง/ คล่อง คือ ปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง เรียบร้อย มีประสิทธิภาพ

2.5 การปฏิบัติงานด้วยความชำนาญ/ทำงานใหม่ได้ คือ ปฏิบัติงานด้วยความคล่องแคล่ว สามารถทำงานใหม่ได้

3. ด้านจิตพิสัย คือ จุดประสงค์การเรียนรู้ที่เน้นหนักด้านความสนใจ เจตคติ ค่านิยม อารมณ์และความประทับใจ แบ่งได้ 5 ชั้นดังนี้

3.1 การรับรู้ คือ การยอมรับความคิด กระบวนการ หรือสิ่งเร้าต่างๆ

3.2 การตอบสนอง คือ ความเต็มใจที่จะตอบสนองต่อสิ่งรับรู้

3.3 การเห็นคุณค่า คือ ความรู้สึกนิยมพอใจสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จนเกิดการปฏิบัติตามในสิ่งนั้น

3.4 การจัดระบบค่านิยม คือ การนำเอาคุณค่าต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้มาผสมผสานและจัดระบบเข้าด้วยกัน เพื่อสร้างระบบคุณค่าขึ้นภายในตนเอง

3.5 การกำหนดคุณลักษณะ คือ การนำค่านิยมที่จัดระบบแล้วมาปฏิบัติจนเป็นนิสัยเฉพาะตน

คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ประกอบด้วย 13 ด้านดังนี้

1. มีมนุษยสัมพันธ์ คือ แสดงกริยาท่าทางสุภาพต่อผู้อื่น พุดจาสุภาพช่วยเหลือผู้อื่น รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ให้ความร่วมมือกับผู้อื่น ชื่นชมยินดีเมื่อผู้อื่นประสบความสำเร็จ

2. ความมีวินัย คือ ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับและข้อตกลงต่างๆ ของสถานศึกษา แต่งกายถูกต้องตามระเบียบ ตรงต่อเวลา รักษาสาธารณสมบัติ สิ่งแวดล้อม เข้าร่วมกิจกรรมที่ครูผู้สอนกำหนด ประพฤติตนถูกต้องตามศีลธรรมที่ดีงาม

3. ความรับผิดชอบ คือ เตรียมความพร้อมในการเรียน ปฏิบัติงาน ปฏิบัติตามขั้นตอนที่วางไว้ ปฏิบัติด้วยความตั้งใจ มีความละเอียดรอบคอบ ปฏิบัติงานเสร็จตามกำหนด มีความเพียรพยายาม ปฏิบัติตามหน้าที่ของตน ยอมรับผลการกระทำของตน ปฏิบัติงานด้วยความคำนึงถึงความปลอดภัยต่อตนเอง ผู้อื่นและส่วนรวม

4. ความซื่อสัตย์สุจริต คือ พุดความจริง ไม่นำผลงานของผู้อื่นแอบอ้างเป็นของตนเอง ไม่ทุจริตการสอบแลไม่ลักขโมย

5. ความเชื่อมั่นในตนเอง คือ กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล กล้า ทักท้วงในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง กล้ายอมรับความจริง เสนอตนเองเข้าแข่งขันหรือทำงานท้าทายและกล้า แสดงออกในสิ่งที่ถูกต้อง
6. การประหยัด คือ การใช้วัสดุถูกต้องเหมาะสมกับงาน ปิดน้ำปิดไฟทุกครั้งเมื่อเลิกใช้งานและใช้จ่ายเงินของส่วนรวมให้เกิดประโยชน์สูงสุด
7. ความสนใจใฝ่รู้ คือ ศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง ชักถามปัญหาข้อสงสัย แสวงหาประสบการณ์และความรู้ใหม่ๆ และมีความกระตือรือร้นในการหาความรู้ใหม่
8. การละเว้นสิ่งเสพติดและการพนัน คือ ไม่สูบบุหรี่ ไม่ดื่มสุรา ของมีเงินมา ไม่เสพสิ่งเสพติดอื่น ไม่เล่นการพนันและหลีกเลี่ยงการเข้าไปอยู่ในสถานที่ที่มีการเล่นการพนัน
9. ความรักสามัคคี คือ ไม่ทะเลาะวิวาทและร่วมมือในการทำงาน
10. ความกตัญญูกตเวที คือ ตระหนักในพระคุณครู มีสัมมาคารวะทั้งต่อ หน้าและลับหลัง และอาสาช่วยเหลืองานครู
11. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คือ คิดสิ่งใหม่ๆ ที่เกิดประโยชน์ต่อตนเองและ สังคม และมีความคิดหลากหลายในการแก้ปัญหา
12. การพึ่งตนเอง คือ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ด้วยตัวเอง ทำงานที่ รับมอบหมายได้ด้วยตัวเองและหารายได้พิเศษได้ด้วยตัวเองเมื่อจำเป็น
13. ความอดกลั้น คือ มีสติและสามารถควบคุมอารมณ์ได้ดี ควบคุมกริยา มารยาทในสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์

สรุปได้ว่าการจัดการศึกษาในทุกระดับควรมุ่งเน้นให้ผู้สำเร็จการศึกษามี คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้าน พุทธิพิสัย จิตพิสัย ทักษะพิสัย รวมทั้งมีมนุษยสัมพันธ์ อดทน ประหยัด พึ่งตนเอง รับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต ละเว้นสิ่งเสพติดและการพนัน ความรักสามัคคี กตัญญูกตเวที คิดริเริ่มสร้างสรรค์ พึ่งตนเอง จึงจะสามารถอยู่รวมในสังคมเพื่อดำรงชีวิตอย่างมี ความสุข

2.2 คุณลักษณะที่จะศึกษา

พิรพงษ์ ทิพนาค (2557, 8) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา อาชีวศึกษา ไว้ในโครงการอบรมเพิ่มประสิทธิภาพอาจารย์ใหม่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์ ว่าอาชีวศึกษาเป็นการเตรียมกำลังคนเข้าสู่อาชีพ เพื่อให้มีทักษะขั้นสูงในการทำงาน คำว่าทักษะขั้นสูงอาจอธิบายได้ว่า หมายถึง การมีความเข้าใจในบทบาทของอาชีพ โดยมีพื้นฐาน ของทักษะการอ่าน การเขียน การพูด และการคำนวณ ซึ่งทักษะเหล่านี้ถือว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญ โดยเฉพาะความสามารถทางด้านภาษา การสื่อสาร การคิดคำนวณและกระบวนการคิดเชิง

5. ความเชื่อมั่นในตนเอง คือ กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล กล้า ทักท้วงในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง กล้ายอมรับความจริง เสนอตนเองเข้าแข่งขันหรือทำงานท้าทายและกล้า แสดงออกในสิ่งที่ถูกต้อง
6. การประหยัด คือ การใช้วัสดุถูกต้องเหมาะสมกับงาน ปิดน้ำปิดไฟทุกครั้งเมื่อเลิกใช้งานและใช้จ่ายเงินของส่วนรวมให้เกิดประโยชน์สูงสุด
7. ความสนใจใฝ่รู้ คือ ศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง ชักถามปัญหาข้อสงสัย แสวงหาประสบการณ์และความรู้ใหม่ๆ และมีความกระตือรือร้นในการหาความรู้ใหม่
8. การละเว้นสิ่งเสพติดและการพนัน คือ ไม่สูบบุหรี่ ไม่ดื่มสุรา ของมีเงินเมา ไม่เสพสิ่งเสพติดอื่น ไม่เล่นการพนันและหลีกเลี่ยงการเข้าไปอยู่ในสถานที่ที่มีการเล่นการพนัน
9. ความรักสามัคคี คือ ไม่ทะเลาะวิวาทและร่วมมือในการทำงาน
10. ความกตัญญูกตเวที คือ ตระหนักในพระคุณครู มีสัมมาคาราวะทั้งต่อ หน้าและลับหลัง และอาสาช่วยเหลืองานครู
11. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คือ คิดสิ่งใหม่ๆ ที่เกิดประโยชน์ต่อตนเองและ สังคม และมีความคิดหลากหลายในการแก้ปัญหา
12. การพึ่งตนเอง คือ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ด้วยตัวเอง ทำงานที่ รับมอบหมายได้ด้วยตัวเองและหารายได้พิเศษได้ด้วยตัวเองเมื่อจำเป็น
13. ความอดกลั้น คือ มีสติและสามารถควบคุมอารมณ์ได้ดี ควบคุมกิริยา มารยาทในสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์

สรุปได้ว่าการจัดการศึกษาในทุกระดับควรมุ่งเน้นให้ผู้สำเร็จการศึกษามี คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้าน พุทธิพิสัย จิตพิสัย ทักษะพิสัย รวมทั้งมีมนุษยสัมพันธ์ อดทน ประหยัด พึ่งตนเอง รับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต ละเว้นสิ่งเสพติดและการพนัน ความรักสามัคคี กตัญญูกตเวที คิดริเริ่มสร้างสรรค์ พึ่งตนเอง จึงจะสามารถอยู่รวมในสังคมเพื่อดำรงชีวิตอย่างมี ความสุข

2.2 คุณลักษณะที่จะศึกษา

พิรพงษ์ ทิพนาค (2557, 8) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา อาชีวศึกษา ไว้ในโครงการอบรมเพิ่มประสิทธิภาพอาจารย์ใหม่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์ ว่าอาชีวศึกษาเป็นการเตรียมกำลังคนเข้าสู่อาชีพ เพื่อให้มีทักษะขั้นสูงในการทำงาน คำว่าทักษะขั้นสูงอาจอธิบายได้ว่า หมายถึง การมีความเข้าใจในบทบาทของอาชีพ โดยมีพื้นฐาน ของทักษะการอ่าน การเขียน การพูด และการคำนวณ ซึ่งทักษะเหล่านี้ถือว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญ โดยเฉพาะความสามารถทางด้านภาษา การสื่อสาร การคิดคำนวณและกระบวนการคิดเชิง

วิทยาศาสตร์ นำมาสู่การพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการปฏิบัติงานในชั้นสูง สามารถวิเคราะห์และแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นในขณะที่ทำงานได้ ทำความเข้าใจในบทบาทของงานอาชีพนั้นๆ โดยนักอาชีวศึกษาศาสทศเชื่อว่า ผู้เรียนสายอาชีวศึกษาพัฒนามาจากการเรียนรู้ในระบบการศึกษาพื้นฐานที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญหนึ่งในการพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้เพื่อการเรียนรู้ในสายอาชีวศึกษาให้ประสบความสำเร็จมากขึ้น ดังนั้น โครงสร้างและบทบาทที่สำคัญของอาชีวศึกษา จึงต้องเป็นการศึกษาเพื่อที่จะพัฒนาการเตรียมความพร้อม และความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิตในโลกการทำงานและการเพิ่มการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้เรียนสายอาชีวศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2555, 4-5) กล่าวไว้ว่า แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ.2552 – 2559) เป็นแผนระยะยาวภายใต้บทบาทของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ เน้นนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ยึดทางสายกลางบนพื้นฐานของความสมดุลพอดี รู้จักประมาณอย่างมีเหตุผล มีความรอบรู้เท่าทันโลกเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต เพื่อมุ่งให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน และความอยู่ดีมีสุขของคนไทย โดยยึด “คน” เป็นศูนย์กลางการพัฒนา มีวัตถุประสงค์และแนวนโยบาย พัฒนาคนอย่างรอบด้านและสมดุลเพื่อเป็นฐานหลักของการพัฒนา มีแนวนโยบาย พัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ในทุกระดับและประเภทการศึกษา ปลุกฝังและเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มีจิตสำนึกและมีความภูมิใจในความเป็นไทย มีระเบียบวินัย มีจิตสาธารณะคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมและยึดมั่น ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และรังเกียจการทุจริตต่อต้านการซื้อสิทธิ์ขายเสียง เพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้ประชาชนทุกคน ตั้งแต่แรกเกิดจนตลอดชีวิตได้มีโอกาสเข้าถึงบริการการศึกษาและการเรียนรู้ โดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการหรือทุพพลภาพ ยากจน อยู่ในท้องถิ่นห่างไกล ทุรกันดาร ผลิตและพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ และเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขัน และร่วมมือกับนานาประเทศ พัฒนามาตรฐานและระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งระบบประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐาน มีคุณธรรมและคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งผลการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาและอุดมศึกษามีความสามารถและสมรรถนะไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2553, 114) ได้กำหนดแผนการศึกษา ฉบับที่ปรับปรุง พุทธศักราช 2552-2559 กำลังคนต้องมีคุณภาพ มีสมรรถนะตรงความต้องการของประเทศ สามารถเสริมศักยภาพในความร่วมมือและแข่งขันกับนานาประเทศ กำหนดความต้องการของกำลังคนร่วมกับเครือข่าย สถานประกอบการ สมาคม องค์กรกำลังแรงงาน ให้

ผู้เรียนรู้จักตนเอง สาขาอาชีพต่างๆเพื่อเลือกได้ตามความถนัดและความต้องการ พัฒนาการอบรมมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ เพื่อการรับรองสมรรถนะความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติตามมาตรฐานอาชีพ รวมทั้ง การพัฒนาระบบจ้างงานเงินเดือนตามสมรรถนะอาชีพ

จากเหตุผลดังกล่าว รวมทั้งจุดมุ่งหมายหลักของการวิจัยครั้งนี้คือผลผลิตทางการศึกษาจะต้องสนองตอบความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน นั่นหมายถึงคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษาต้องเป็นที่พึงประสงค์ของหน่วยงานและองค์กรธุรกิจ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ใน 5 ด้านคือ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ด้านทักษะในการประกอบอาชีพ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และด้านบุคลิกภาพ และด้านมนุษยสัมพันธ์ในการประกอบอาชีพ ผู้วิจัยเพื่อเป็นเกณฑ์ที่จะศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนะของผู้บริหารสถานประกอบการ ซึ่งรายละเอียดในแต่ละด้าน พอสรุปได้ดังนี้

2.1 ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ

2.1.1 ความหมายของความรู้ความสามารถทางวิชาการ

รัชนีทร์ สงค์ประเสริฐ (2541, 6) กล่าวว่า ความรู้ความสามารถทางวิชาการหมายถึง ลักษณะหรือพฤติกรรมของผู้สำเร็จการศึกษาที่แสดงถึงความรู้ ความสามารถ ความมีประสิทธิภาพ ความชำนาญการ มีปฏิภาณไหวพริบ สามารถประยุกต์ความรู้ที่ศึกษามาเข้ากับการทำงานได้ดี

สรุปได้ว่า ความรู้ความสามารถทางวิชาการ หมายถึง ความรู้ในหลักการเบื้องต้นของวิชาการที่ผู้สำเร็จการศึกษาพึงต้องมีไว้ผสมผสานเพื่อเป็นการวางรากฐานและนำความรู้ที่ได้จากกลุ่มวิชาต่างๆ มาช่วยหล่อหลอมให้ผู้สำเร็จการศึกษากลายเป็นผู้สมบูรณ์พร้อมทั้งร่างกาย อารมณ์ และ สังคม รวมทั้งสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้กับลักษณะงานต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.2 คุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ

ดวงนภา มกรานุรักษ์ (2554, 120 - 122) กล่าวว่า อนาคตภาพการอาชีวศึกษาไทยในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2554 - 2564) ด้านคุณลักษณะผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษาด้านความรู้ ได้แก่

1. ความรู้เชิงทางทฤษฎีวิชาชีพ
2. ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ต้องเป็นผู้มีความรู้รอบตัว

ในสาขาวิชาที่จบมา

3. ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ต้องเป็นผู้มีความรู้เชิงลึกในสาขาวิชาที่จบมา

4. มีความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต การสื่อสารทาง Social Network

5. มีความรู้และความสามารถเทคโนโลยีวิชาชีพพื้นฐาน

อัญชลีภรณ์ วงศ์คำ (2550, 104) กล่าวว่า ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดสิงห์บุรี มีความพึงพอใจที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ มีความรู้ความเข้าใจระบบงานที่ทำ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบความปลอดภัยในการทำงาน และ มีความรู้ความสามารถทางวิชาการและนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้ และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ญี่ปุ่นและจีน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2542, 234 - 235) กล่าวว่า การจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษาสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มี ความรู้ ความสามารถ เพื่อจะได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ไว้ดังนี้

1. เพื่อการอาชีพโดยตรง ในลักษณะของการฝึกอบรมให้เหมาะสมกับประเภท และสาขาที่เรียนอย่างเข้มข้น
2. เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในด้านเศรษฐกิจโดยกว้าง
3. เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้ถึงความถนัด ความสามารถโดยตรงของตนเองว่ามีความถนัดในการประกอบอาชีพใด ได้เหมาะสมกับบุคลิกภาพ และความสามารถเฉพาะตน
4. เพื่อลงมือปฏิบัติจริงในขณะที่เรียน และเมื่อออกไปฝึกงานในสถานประกอบการและหน่วยงานอื่นๆ เช่นการฝึกปฏิบัติด้านการใช้เครื่องปฏิบัติงานสำนักงาน โดยมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการสื่อสารต่างๆ ได้รวมตลอดถึงการฝึกทักษะด้านภาษาต่างประเทศ

บุญชู มุลพิณีจ (2539, 21) ได้กล่าวถึง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาในด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการในสารพัฒนาอาชีวศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน
2. รู้จักคิด วิเคราะห์ และมีวิจารณญาณ สามารถเลือกรับสิ่งที่มีคุณภาพจากสื่อต่างๆ ได้

3. รู้และเข้าใจภาษาไทยและภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้เป็นอย่างดี

4. รู้และเข้าใจคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีพื้นฐาน ทั้งที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานและการศึกษาต่อในอนาคต

5. มีความสามารถในการจัดการ

6. รู้เท่าทัน และมีความสามารถปรับปรุงวิถีชีวิตในการทำงานให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีสารสนเทศได้

7. รู้จริงในพุทธปรัชญาและปรัชญาในศาสนาที่ตนเองนับถือจนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

8. ไม่ยึดติดกับรูปแบบ หรือคำตอบใดคำตอบเดียวโดยเชื่อในข้อมูลข่าวสาร และนำกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

วิทวัส มั่นคง (2537, 19) สรุปความคิดเห็นของผู้บริหารบริษัทชั้นนำของประเทศไทย ผลปรากฏว่าหลายบริษัทมีความคิดเห็นตรงกันว่าคนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับดี ย่อมมีความได้เปรียบกว่าผู้สมัครที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลางหรือระดับต่ำ

กวี วงศ์พูน (2536, 27) กล่าวว่า คุณสมบัติของบุคลากรที่นายจ้างต้องการนั้นควรมีคุณสมบัติต่างๆ ที่สำคัญ เช่น มีความซื่อสัตย์ ความอดทน ความรับผิดชอบ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และความรู้ความสามารถซึ่งนับว่ามีผลต่อการทำงานอย่างมาก ซึ่งหากจะเปรียบเทียบระหว่างผู้ที่สำเร็จการศึกษาด้วยเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกับผู้ที่สำเร็จการศึกษาด้วยเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำ ย่อมแน่นอนว่าหากคุณสมบัติด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกันนัก นายจ้างก็จะเลือกจ้างผู้ที่สำเร็จการศึกษาด้วยเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า

ฉะนั้นการมีคุณลักษณะทางวิชาการที่ดีของผู้สำเร็จการศึกษาถือเป็นข้อได้เปรียบของการสมัครงานด้วยเหตุผลที่ว่าหากบุคคลที่มีความรู้ความสามารถดีสิ่งอื่นๆ ที่เป็นปัจจัยประกอบก็มีแนวโน้มที่ดีตามไปด้วย เช่น แสดงให้เห็นว่าเป็นคนที่มีความคิดดี มีสมองดี และมีความรับผิดชอบต่อตนเองระดับหนึ่ง ดังนั้นหากมีบุคคลที่มีคุณลักษณะดังกล่าวเข้ามาทำงานกับองค์กรใดก็สามารถพัฒนาให้องค์กรนั้นมีความก้าวหน้าได้ดี

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น สรุปว่าคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษาจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการดังนี้ มีความรู้พื้นฐานตามหลักวิชาการที่เรียนเป็นอย่างดี สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาที่จะนำมาใช้ในการปฏิบัติงาน มีความรู้ทางการออกแบบ ตรวจสอบ ซ่อมบำรุง ควบคุมและวางแผนงาน เรียนรู้ที่จะรับ และ มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน

มีความสามารถในการจัดการ มีความสามารถในการติดต่อสื่อสาร การตั้งการ และ การตัดสินใจได้ ดีมีความรู้ความสามารถในด้านเศรษฐศาสตร์โดยกว้าง มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพอยู่เสมอ มีความรู้เกี่ยวกับเอกสารที่เกี่ยวข้องในการทำงานและมีความสามารถในการใช้ทรัพยากรในการปฏิบัติงาน

2.2 ด้านทักษะในการประกอบอาชีพ

2.2.1 ความหมายของ ทักษะในการประกอบอาชีพ

พืรพงษ์ ทิพนาค (2557, 8) ได้กล่าวไว้ในโครงการอบรมเพิ่มประสิทธิภาพอาจารย์ใหม่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สิ่งนี้อาชีวศึกษาควรพัฒนาให้กับผู้เรียนแต่ละคนเพื่อการประกอบอาชีพ คือ

1. ทักษะและทัศนคติต่ออาชีพส่วนบุคคล
  2. ทักษะการสื่อสาร การใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะการคำนวณ และทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์
  3. ความสามารถในการประกอบอาชีพ
  4. การเป็นคนดีของสังคม และการพัฒนาทักษะเฉพาะเพื่อการประกอบอาชีพ
  5. พื้นฐานการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพและการเรียนรู้เพื่อการทำงานตลอดชีวิต
- ดวงนภา มกรานุรักษ์ (2554, 120 - 122) กล่าวว่า อนาคตภาพการอาชีวศึกษาไทยในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2554 - 2564) ด้านคุณลักษณะผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา

1. ความสามารถทักษะวิชาชีพ
  - 1.1 เป็นผู้มีความรู้ทักษะวิชาชีพเพื่อเป็นช่างฝีมือของโลก
  - 1.2 มีความรู้ภาษาอังกฤษ
  - 1.3 มีทักษะและมีฝีมือในการปฏิบัติงานทางวิชาชีพแบบเจาะจงอาชีพอย่างลึกซึ้ง
  - 1.4 มีทักษะและมีฝีมือในการปฏิบัติงานทางวิชาชีพพื้นฐาน
  - 1.5 มีความสามารถทักษะที่หลากหลายรวมทั้งทักษะสาขาต่างอาชีพ
  - 1.6 มีความสามารถในการสื่อสารที่ดี
  - 1.7 มีความรู้และเข้าใจศัพท์เทคนิคทางวิชาชีพ
  - 1.8 มีความสามารถในการพูด อ่าน เขียนได้มากกว่า 2 ภาษา เช่น ภาษาอังกฤษ และจีน

2. มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน

รายได้สูง

- 2.1 มีความภูมิใจในอาชีพของตนเอง
- 2.2 มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพและรักษ้องค์กร
- 2.3 ต้องรู้ว่าเมื่อเรียนจบ มีความรู้ ทักษะ เมื่อประกอบอาชีพจะมี
- 2.4 เชื่อกันว่าการเรียนอาชีวศึกษาทำให้ดำรงชีพอยู่ได้
- 2.5 เป็นผู้ที่มิอาชีพเป้าหมายที่อยากจะเป็น
- 2.6 มีความฝันที่จะประสบความสำเร็จ
- 2.7 ไม่กลัวความลำบากหรือทำงานหนัก
- 2.8 ไม่กลัวความสกปรก
3. อื่นๆ
  - 3.1 มีทักษะความสามารถความรู้ที่ตอบสนองความต้องการของ
  - 3.2 สามารถประกอบอาชีพอิสระ และเป็นเจ้าของกิจการได้
  - 3.3 ไม่เลือกงาน
  - 3.4 เป็นคนดี มีความสุขขณะทำงานใช้ชีวิต และทำงานเก่ง

ตลาดแรงงาน

รัชนีทร์ สงค์ประเสริฐ (2541, 36) กล่าวถึง ทักษะในการประกอบอาชีพ คือความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้และสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อให้งานนั้นบรรลุเป้าหมายตามความต้องการ ลักษณะความรู้ทางวิชาชีพเป็นความสามารถและทักษะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ที่จะนำความรู้ที่ได้จากการเรียนมาประยุกต์ใช้กับหน้าที่การงาน ให้ประสบผลสำเร็จ

ประชาคม จันทรชิต (2535, 20) กล่าวถึงทักษะในการประกอบอาชีพ คือกระบวนการของพฤติกรรมในการทำกิจกรรมต่างๆอันเป็นผลมาจากการพัฒนาความสามารถของบุคคล ทั้งให้บุคคลทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วคนเราจะมีทักษะในการทำกิจกรรมต่างๆไม่เท่าเทียมกันขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. วุฒิภาวะ
2. ประสบการณ์
3. โครงสร้างของร่างกาย
4. ความพร้อมและการตั้งใจ
5. ความสนใจ ความตั้งใจและบุคลิกภาพส่วนตัวแต่ละคน
6. โอกาสในการฝึกงาน

บลูม (Bloom, 1976. 115) จำแนกจุดมุ่งหมายในการวัดพฤติกรรมผู้เรียน ในด้านทักษะพิสัย (psychomotor domain) ว่าเป็น ความสามารถในการเคลื่อนไหวสิ่งต่างๆ ของร่างกายอย่างอัตโนมัติ ดังนี้

1. การเคลื่อนไหวสิ่งต่างๆ ของร่างกาย
2. การเคลื่อนไหวที่ต้องอาศัยการประสานกันของอวัยวะหลายส่วน

สรุปว่า ทักษะในการประกอบอาชีพ หมายถึงทักษะที่เกิดจากการศึกษาและลงมือปฏิบัติจริงขณะที่ศึกษา จนเกิดความชำนาญ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่การทำงานได้ เช่น ทักษะทางด้านการใช้เครื่องอุปกรณ์สำนักงานต่างๆ ทักษะในการสื่อสารทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ รวมทั้งทักษะเฉพาะสาขาวิชาที่ได้ศึกษามาเป็นต้น

2.2 คุณลักษณะด้านทักษะในการประกอบอาชีพ

สุจิตา ก้องสมุทร (2537) พบว่าคุณลักษณะของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาในด้านทักษะการประกอบอาชีพ จากผู้บริหาร บริษัทการบินไทย จำกัด มีความต้องการคุณลักษณะด้านทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ ทักษะในการสื่อสาร ทักษะทางภาษาอังกฤษและคอมพิวเตอร์ ทักษะในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ให้เกิดความปลอดภัยในงาน

บรรจง ชูสกุลชาติ (2531, 11) กล่าวว่า นักศึกษาต้องหมั่นฝึกฝนวิชาชีพให้มีความเชี่ยวชาญ สามารถปฏิบัติจริงได้เมื่อเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จนมีความเข้าใจสามารถสรุปเป็นกฎเกณฑ์เกิดความรู้ต่างๆ ในสาขาที่เรียน และสร้างความมั่นใจจนสามารถนำไปใช้ได้จริง

อุทุมพร จามรมาน (2531, 2 - 3) กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาที่ควรจะได้รับจากกระบวนการเรียนการสอนที่จำแนกพฤติกรรมการเรียนรู้ทางด้านทักษะพิสัย โดยสรุปจากแนวคิดของคณะผู้ตรวจสอบวิทยาลัย และมหาวิทยาลัย สมาคมจิตวิทยาของสหรัฐอเมริกา (a committee of college and university examiners) ซึ่งมีแนวคิดที่คล้ายคลึงกับนักวิชาการอีกหลายท่านดังที่กล่าวไว้แล้วในหัวข้อ คุณลักษณะทั่วไปโดยสรุป ดังนี้

1. การรับรู้ (perception)
2. การเตรียมพร้อม (set)
3. การตอบสนองที่มีการแนะนำ (guided response)
4. การเกิดทักษะ (mechanism)
5. การสนองตอบสิ่งที่ซับซ้อนได้ (complex overt response)
6. การดัดแปลงให้เหมาะสม (adaptation)
7. การมีความคิดริเริ่ม (origination)

สรุปได้ว่า ทักษะในการประกอบอาชีพมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่า ความรู้ความสามารถทางวิชาการ เพราะเหตุที่การศึกษาให้มีความรู้ภาคทฤษฎีอย่างเดียว โดยมีได้ฝึกฝนให้มีความรู้ ความเข้าใจ และความชำนาญการทางด้านทักษะนั้นคงจะไม่ใช้ความหมายของการอาชีวศึกษาที่มุ่งผลิตคนให้มีความรู้ความสามารถและมีทักษะในการประกอบอาชีพ ฉะนั้น ทักษะที่พึงประสงค์ที่สถานประกอบการต้องการจากผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษาโดยเฉพาะ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมมีดังนี้

1. มีทักษะในการปฏิบัติหน้าที่พนักงานได้ดี
2. มีทักษะในการประมวลผลข้อมูลประกอบการตัดสินใจ
3. มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อพัฒนาระบบการทำงาน
4. สามารถนำทักษะในการทำงานตามสายวิชาชีพมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี
5. มีทักษะในการใช้เครื่องปฏิบัติงานสำนักงานทุกชนิด
6. มีทักษะในการสื่อสารทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในระดับใช้การได้ดี
7. มีทักษะในการตัดสินใจแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้าอย่างชาญฉลาดและประมวลผลข้อมูลประกอบการตัดสินใจได้
8. มีทักษะในการจัดระบบและกระบวนการทำงาน มีการทำงานอย่างถูกต้องและรวดเร็ว
9. มีทักษะในการซ่อมบำรุง อุปกรณ์ เครื่องมือในการทำงาน
10. มีทักษะในการคิดคำนวณ

2.3 ด้านคุณธรรม จริยธรรม

2.3.1 ความหมายของคุณธรรม จริยธรรม

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2557, 2) ได้ให้ความหมายของ คุณธรรม จริยธรรมว่า การประพฤติ ปฏิบัติในสิ่งที่ดีงาม ทั้งกาย วาจา และจิตใจ โดยถือปฏิบัติเป็นประจำและเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งการปฏิบัติต่อตนเอง ต่อผู้อื่นและสังคม

คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีแถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (2557, 6 - 7) ด้านการศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม พัฒนาคนทุกช่วงวัยโดยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้สามารถมีความรู้และทักษะใหม่ที่สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลายตามแนวโน้มการจ้างงานในอนาคต ปรับกระบวนการเรียนรู้และหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับภูมิสังคม โดยบูรณาการ

ความรู้และคุณธรรมเข้าด้วยกันเพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านความรู้ ทักษะ การใฝ่เรียนรู้ การแก้ปัญหา การรับฟังความเห็นผู้อื่น การมีคุณธรรม จริยธรรม และความเป็นพลเมืองดี โดยเน้นความร่วมมือ ระหว่างผู้เกี่ยวข้องทั้งในและนอกโรงเรียน

ทำดีถวายพ่อ ชีวิตพอเพียง สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2555, 53 - 54) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับคุณธรรมไว้ดังนี้

1. จริยธรรม (Ethics) หมายถึง ความเป็นผู้มีจิตใจสะอาด บริสุทธิ์ เสียสละ หรือประพฤติดีงาม จริยธรรมมีการใช้งานใน 3 ลักษณะ

1.1 ประมวลกฎหมาย ทีกุุ่มชนหรือสังคมหนึ่งๆ ยอมรับเป็นแนวควบคุมความประพฤติ เพื่อแยกแยะให้เห็นว่าอะไรควร หรือไปกันได้กับการบรรลุวัตถุประสงค์ของกลุ่ม

1.2 ปรัชญาสาขาหนึ่งว่าด้วยความประพฤติและการครองชีวิต ว่าอะไรดี อะไรชั่ว อะไรถูก อะไรผิด หรืออะไรควร อะไรไม่ควร

1.3 กฎเกณฑ์ความประพฤติของมนุษย์ ซึ่งเกิดขึ้นจากธรรมชาติของมนุษย์เอง ได้แก่ ความเป็นผู้มีปัญญา และเหตุผลหรือปรัชญาทำให้มนุษย์มีมโนธรรมและรู้จักไตร่ตรอง แยกแยะความดี-ความชั่ว ถูก-ผิด ควร-ไม่ควร เป็นการควบคุมตัวเอง และเป็นการควบคุมกันเองในกลุ่มหรือเป็นศีลธรรมเฉพาะกลุ่มทำให้มีคุณธรรมตามรอยพระยุคลบาท ข้าราชการคือข้าของแผ่นดิน เป็นข้าราชการในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ข้าราชการคือเสาหลักเสาหนึ่งของระบบบริหารราชการแผ่นดิน หากข้าราชการทำงานดี ประพฤติดีก็เท่ากับเป็นการสนองคุณของแผ่นดินหากข้าราชการทุกระดับ โดยเฉพาะผู้บริหารได้เข้าใจความเสี่ยงและมีภูมิคุ้มกันที่ดี โดยยึดแนวทางตามพระราชจริยวัตร ทศพิธราชธรรม และพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวซึ่งทรงเปี่ยมด้วยพระมหากรุณาธิคุณและพระเมตตาคุณ จะช่วยให้ท่านประสบความสำเร็จ และความก้าวหน้าในการทำงานจึงขอนำมาเสนอเป็นข้อสังเกตเพื่อเป็นกำลังใจให้คนทำดี ได้โปรดทำดีต่อไป และเป็นข้อเตือนใจเพื่อป้องกันการกระทำผิดพลาดไม่ว่าจะด้วยเหตุใดก็ตามสำหรับผู้พลั้งเผลอ54 ทำดีถวายพ่อ ชีวิตพอเพียง

2. จรรยาบรรณ (Code of Conduct or Professional Ethics) หมายถึง ประมวลกฎหมายความประพฤติ หรือประมวลมารยาทของผู้ประกอบอาชีพนั้นๆ ต้องเป็นเอกลักษณ์ทางวิชาชีพ ใช้ความรู้ มีองค์กรหรือสมาคมควบคุมจรรยาบรรณมีการใช้งานใน 2 ลักษณะ

2.1 ประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพ การงานแต่ละอย่าง กำหนดขึ้น เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของสมาชิก อาจเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้

2.2 หลักความประพฤติที่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้มีคุณธรรม และจริยธรรมของบุคคลในแต่ละกลุ่มวิชาชีพ

3. ศีลธรรม (Moral) หมายถึง ความประพฤติที่ดีที่ชอบ ดีงาม และเว้นจากการทำความชั่ว โดยถือว่า ศีล หมายถึง เว้นชั่วหรือเว้นจากข้อห้าม ส่วนธรรม หมายถึง ประพฤติดี หรือทำตามคำแนะนำสั่งสอนศีลธรรมจึงมีการใช้งานในลักษณะที่เน้นทั้งการกระทำดี และการหลีกเลี่ยงการกระทำชั่ว

4. คุณธรรม (Virtue) หมายถึง แนวความคิดที่ดีเป็นตัวบังคับให้ ประพฤติดี คุณธรรมมีการใช้งานใน 2 ลักษณะ

4.1 สภาพคุณงามความดีทางความประพฤติและจิตใจ

4.2 คุณธรรม คือจริยธรรมที่แยกเป็นรายละเอียดแต่ละประเภท หากประพฤติปฏิบัติ อย่างสม่ำเสมอ ก็จะเป็นสภาพคุณงามความดีทางความประพฤติและจิตใจของผู้คน

5. คุณธรรม (Merit) หมายถึง ความดีงามของคนมีความรู้ดี ความสามารถดี ความประพฤติดี ทำให้คนมีคุณภาพ ใช้เป็นคุณสมบัติ (Qualification) และใช้ในการเลือกคนให้ทำงาน คุณธรรม (Merit) มักใช้ในความหมายของระบบคุณธรรมของการ บริหารงานบุคคล

นิพนธ์ สุขไชยะ (2543, 40) กล่าวว่า คุณธรรมและจริยธรรม หมายถึง การประพฤติปฏิบัติ หรือพฤติกรรมที่ได้แสดงออกแต่สิ่งที่ดีงาม ถือเป็นปฏิบัติเป็นประจำ ที่ประสงค์จะ ปฏิบัติต่อตนเอง และผู้อื่น เช่น ความอดทน ความมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีน้ำใจ มีความ เสียสละและบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวม เป็นต้น

ฮอร์ฟแมน (Hoffman, 1979, 958– 966) กล่าวว่า จริยธรรมเป็น กระบวนการซึมซาบ (Internalization) ของ 3 องค์ประกอบที่มีอิสระต่อกัน ซึ่งได้แก่

1. ความคิดทางจริยธรรม (Moral Thought)
2. ความรู้สึกทางจริยธรรม (Moral Feeling)
3. พฤติกรรมทางจริยธรรม (Moral Behavior)

บราวน์ (Brown, 1965 : 411) ให้ความหมาย ของจริยธรรมว่า จริยธรรม หมายถึง ระบบของกฎเกณฑ์สำหรับวิเคราะห์การกระทำของบุคคล จริยธรรมมีวิวัฒนาการมาจาก ประสบการณ์ของบุคคล ซึ่งจำแนกองค์ประกอบออกเป็น 3 มิติ คือ

1. ความรู้ (Knowledge)
2. ความประพฤติ (Conduct)
3. ความรู้สึก (Feeling)

สรุปว่า คุณธรรม จริยธรรม หมายถึง การประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ดีงาม โดยยึดถือหลักธรรมที่ควรปฏิบัติเพื่อควบคุมกาย วาจา และใจให้ตั้งอยู่ในความดี ความงาม ความถูกต้อง มีความซื่อสัตย์สุจริต เสียสละโดยถือประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ

2.3.2 คุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ ตามนโยบายของ กสช.

1. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
2. ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
3. กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
4. ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรง และทางอ้อม
5. รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม
6. มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน
7. เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น

ประมุขที่ถูกต้อง

8. มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
9. มีสติรู้ตัว รู้กิริยา รู้ทำ รู้ปฏิบัติตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

พระเจ้าอยู่หัว

10. รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่ายจำหน่าย และพร้อมที่จะขยายกิจการเมื่อมีความพร้อม เมื่อมีภูมิคุ้มกันที่ดี

11. มีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำ หรือกิเลสมีความละเอียดรอบคอบต่อบาปตามหลักของศาสนา

12. คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และของชาติมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557)

ดวงนภา มกรานุรักษ์ (2554, 120 - 122) กล่าวว่า อนาคตภาพการอาชีวศึกษาไทยในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2554 - 2564) ด้านคุณลักษณะผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษานิสัยอุตสาหกรรม ได้แก่

1. พร้อมรับการฝึกและพัฒนาตนเอง

2. มีกิริยาดีในการทำงาน เช่น ตั้งใจ ขยัน ซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา มีระเบียบ มีวินัย อดทน รับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม

3. รู้จักปกป้องตนเองจากการทำงาน

4. เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม

5. เป็นผู้มีจิตสาธารณะ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2553, 113) กล่าวถึงการศึกษาไทยที่มีอยู่ในแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2552-2559 ไว้ว่า เป้าหมาย ในปี 2559 การศึกษาจะต้องพัฒนาคนให้เป็น คนดี คนเก่ง และมีความสุข โดยกำหนดคุณลักษณะของ คนดี คือ คนที่ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ มีจิตใจที่ดีงาม มีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งด้านจิตใจและพฤติกรรมที่แสดงออก เช่น มีวินัย ประหยัด มีความเอื้อเฟื้อเกื้อกูล มีเหตุผล รู้หน้าที่ ซื่อสัตย์ พากเพียร ขยัน ใฝ่รู้ใฝ่เรียนตลอดชีวิต รักประเทศ รักชาติ มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย เคารพความคิดเห็นและสิทธิของผู้อื่น มีความเสียสละ รักษาสิ่งแวดล้อม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสันติสุข

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (2542, 2-3) กล่าวถึงการจัดการศึกษาตาม ในมาตรา 4 และ 6 โดยสรุปว่า การจัดการศึกษาเพื่อมุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้ง ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้คู่คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิต โดยจัดการศึกษาผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ ได้อย่างมีสัดส่วน สมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

สรุปว่าคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษา จะต้องมีความคุณธรรม และ จริยธรรมดังนี้ มีความซื่อสัตย์ในการปฏิบัติหน้าที่ มีความรัก ความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อบุคคลอื่น มีความตั้งใจรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ที่ไม่ประพฤติดีศีลธรรม และจารีตประเพณี เป็นผู้มีคุณยุดิธรรม เสียสละ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม เป็นผู้ที่สร้างความสามัคคี ในหมู่คณะ เป็นผู้ที่ตรงต่อเวลา เป็นผู้ที่มีใจสาธารณะ ในการรักษาสิ่งแวดล้อม เป็นผู้ที่ไม่แสวงสิ่งเสพติด และมั่วสุมอบายมุข เป็นผู้ที่มีความเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เป็นผู้ประพฤติตามกฎระเบียบของสังคมและเป็นผู้ที่มีความขยัน ประหยัด และยึดมั่นในสัมมาอาชีพ

2.4 ด้านบุคลิกภาพ

2.4.1 ความหมายของบุคลิกภาพ คำว่า บุคลิกภาพ ได้มีผู้ให้ความหมาย ไว้ดังนี้

ฮาร์ทแมน (Hartman) อ้างถึงใน สถิต วงศ์สวรรค์ (2551, 3) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือ ส่วนรวมทั้งหมดที่บุคคลแสดงออกโดยกิริยาอาการ ความนึกคิด อารมณ์ นิสัยใจคอ

ความสนใจ การติดต่อกับผู้อื่น ตลอดจนรูปร่าง หน้าตา การแต่งกาย และความสามารถในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น

เบอร์นาร์ด (Bernard) อ้างถึงใน สถิต วงศ์สุวรรณ (2551, 3) ได้ให้ความหมายของคำว่าบุคลิกภาพ เป็นผลรวมทั้งหมดของท่าทางรูปร่างลักษณะทางกาย พฤติกรรมที่แสดงออกแนวโน้มการกระทำ ขอบเขตความสามารถ ทั้งที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในและที่แสดงออกมาให้เห็น

ศลิษา วรรณสุวรรณ (2551, 129) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่า สภาวะทุกอย่างที่ประกอบกันขึ้นเป็นบุคคล อันเป็นเอกลักษณ์ของบุคคลโดยรวม ทั้งลักษณะทางกาย ได้แก่รูปร่างหน้าตา กิริยา ท่าทาง น้ำเสียง คำพูด ความสามารถทางสมอง ทักษะการทำการกิจกรรมต่างๆ และลักษณะทางจิตใจ ได้แก่ความรู้สึกนึกคิด เจตคติ ค่านิยม ความสนใจ อุดมคติ เป้าหมาย และความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม ลักษณะดังกล่าวมีที่มาจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมของแต่ละคนที่ต้องพัฒนาให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อม การพัฒนาบุคลิกภาพเป็นผลซึ่งเกิดจากการเรียนรู้และการฝึกในทุกๆด้าน จะส่งผลให้เกิดบุคลิกภาพที่ดีเป็นที่ยอมรับของสังคม

อลพอร์ต (Allport) อ้างถึงใน ผุสดี พงษ์ชนะวัน (2547, 3) ให้ความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า บุคลิกภาพ เป็นหน่วยรวมของระบบทางกายและจิตภายในตัวบุคคล ซึ่งกำหนดลักษณะการปรับตัวเป็นแบบเฉพาะของบุคคลนั้นต่อสิ่งแวดล้อมและบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลจะเห็นได้ชัดเจนจากลักษณะนิสัยในการคิดและการแสดงออกรวมทั้งทัศนคติความสนใจต่างๆ กิริยาท่าทาง ตลอดจนปรัชญาชีวิตที่บุคคลนั้นยึดถือ

ลูซิเยร์ (Lussier, 1993, 73) ให้ความหมายว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะที่ค่อนข้างมั่นคงถาวร สามารถช่วยในการอธิบายและคาดคะเนพฤติกรรมของบุคคลแต่ละคนได้

อลพอร์ต (Allport, 1976, 26) ให้ความหมายว่า บุคลิกภาพคือ ลักษณะส่วนรวมของแต่ละบุคคลที่เป็นเอกภาพ อันประกอบไปด้วยลักษณะทางกาย และทางจิตใจ ระบบทางกายและจิตนี้เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมในการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งแต่ละคนมีแตกต่างกัน

เลวิน (Lewin, 1965, 311) ให้ความหมายว่า บุคลิกภาพของบุคคลเป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อบุคคล บุคลิกภาพของบุคคลจะเป็นเช่นใดย่อมแล้วแต่การที่บุคคลรับรู้และตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมรอบตัวบุคคลอย่างไร

สรุปว่าบุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยที่เด่นประจำตัวของแต่ละบุคคล รวมทั้ง ลักษณะจำเพาะของแต่ละบุคคลที่แสดงออกทางท่าทาง ความรู้สึกนึกคิด ความเฉลียวฉลาด กิริยามารยาท ลักษณะนิสัย และ ทักษะด้านต่างๆ

2.4.2 คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ

สมพร สุทัศน์ย์ (2541, 217-224) กล่าวถึง วิธีการปรับปรุงบุคลิกภาพ ทั้งบุคลิกภาพภายนอกและบุคลิกภาพภายใน โดยสรุปดังนี้

1. การปรับปรุงบุคลิกภาพภายนอกสามารถทำได้ดังนี้
  - 1.1 การปรับปรุงหน้าตาให้สะอาด ผ่องใส
  - 1.2 การรักษาสุขภาพให้แข็งแรงอยู่เสมอ
  - 1.3 การปรับปรุงการแต่งกายให้สะอาดเรียบร้อย
  - 1.4 การปรับปรุงกิริยาท่าทางให้สุภาพอ่อนโยน
2. การปรับปรุงบุคลิกภาพภายในสามารถทำได้ ดังนี้
  - 2.1 ฝึกให้รักตนเองตามสภาพที่เป็นอยู่
  - 2.2 ฝึกการเอาชนะตนเอง
  - 2.3 ฝึกความอดทน อดกลั้น และเข้าใจผู้อื่น
  - 2.4 ฝึกการจัดการกับความโกรธ ความเกลียดและฝึกให้เป็นคนที่มี
  - 2.5 ฝึกเป็นคนตรงต่อเวลา เป็นคนคล่องแคล่วว่องไวมีความมั่นใจ
  - 2.6 ฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม

จิตใจเบิกบาน

ในตนเอง

บุคลิกภาพที่ดีดังนี้

- สรุปได้ว่าคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษาจะต้องมี
1. มีกิริยามารยาทที่เหมาะสม
  2. มีพฤติกรรมแสดงออกที่ถูกกาลเทศะ
  3. มีความสุภาพอ่อนโยน
  4. มีวาจาไพเราะ
  5. มีบุคลิกภาพการเป็นผู้นำ
  6. รู้จักแสดงบทบาทตนเอง ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
  7. มีสุขภาพจิตที่ดี
  8. มีการแต่งกายที่เหมาะสม

9. มีปฏิสัมพันธ์ต่อผู้อื่นด้วยดี
  10. มีทัศนคติที่ดีต่องาน
  11. มีความมุ่งมั่นในความสำเร็จของงานที่ทำ
  12. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
  13. กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม
  14. สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ดี
  15. มีความอดทนสูง กล้าเผชิญกับอุปสรรคอย่างไม่หวั่นไหว
- สถิติ วงศ์สุวรรณ (2540, 216), เจริญ เกษฏาวัลย์ (2543, 9), และ
ธีราพรรณ อิมโอยฐ์ (2543, 114) กล่าวถึง การมีบุคลิกภาพที่ดี ควรมีลักษณะดังนี้
1. สุขภาพดี คือ อนามัยดี ร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์
  2. ลักษณะท่าทางดี คือ มีสรีระที่สง่างาม ท่าทีมีสง่า กระฉับกระเฉง
คล่องแคล่ว ว่องไว
  3. ยิ้มเป็น คือ มีลักษณะสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใสเป็นนิจ
  4. อารมณ์ดี ได้แก่ เป็นคนมีอารมณ์ดี อารมณ์มั่นคง อารมณ์ขัน จิตใจ
สะอาดดีงาม
  5. สุภาพเรียบร้อย ได้แก่ เป็นคนมีกริยามารยาทดีงาม สุภาพอ่อนโยน
  6. ความสุขุมรอบคอบ ได้แก่ เป็นคนละเอียด สุขุมรอบคอบ มีเหตุผล
  7. ความอดทนสูง ได้แก่ เป็นคนมีน้ำอดน้ำทน กำลังใจกล้าแข็ง
สามารถเผชิญกับอุปสรรคต่างๆ หรือคู่แข่งขัน หรือศัตรูอย่างไม่หวั่นไหว
  8. ยึดได้เมื่อภัยมา ได้แก่ เป็นคนที่มีจิตใจกล้าหาญ แน่วแน่ มั่นคง
กล้าเผชิญความจริง
  9. ความเชื่อมั่นในตนเองสูง ได้แก่ เป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง มี
ลักษณะผู้นำที่ดี
  10. มองโลกในแง่ดี คือ เป็นคนมีโลกทัศน์ในแง่ดีไม่ทำตนให้เป็นพิษ
เป็นภัยกับใคร
  11. รู้จักกาลเทศะ คือ เป็นคนที่มีรู้จักการควรไม่ควร รู้จักจังหวะ รู้จัก
เวลา สถานที่ว่าควรประพฤติ ปฏิบัติอย่างไรจึงจะเหมาะสม
  12. ไม่เอาเปรียบผู้อื่น คือ เป็นคนที่ไม่เอาเปรียบผู้อื่นและรู้จัก
ช่วยเหลือคนที่ควรช่วยเหลือ

13. ความมีประสบการณ์ คือ เป็นคนที่มีประสบการณ์หลากหลาย
เข้าใจโลก เข้าใจชีวิต

สรุปได้ว่า คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษาต้องมี
บุคลิกภาพดังนี้ กิริยามารยาทที่เหมาะสม มีพฤติกรรมการแสดงออกที่ถูกต้องเหมาะสม มีความสุภาพ
อ่อนโยน วาจาไพเราะ มีบุคลิกภาพเป็นผู้นำ รู้จักแสดงบทบาทตนเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสม มี
สุขภาพจิตที่ดี มีการแต่งกายที่เหมาะสม มีปฏิสัมพันธ์ต่อผู้อื่นด้วยดี มีทัศนคติที่ดีต่องาน มีความ
มุ่งมั่นในการทำงานให้สำเร็จ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออกในสิ่งที่
ถูกต้องเหมาะสม สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ดีและมีความอดทนสูง กล้าเผชิญกับอุปสรรค
อย่างไม่หวั่นไหว

2.5 ด้านมนุษยสัมพันธ์

2.5.1 ความหมายของมนุษยสัมพันธ์

ความหมายของคำว่า มนุษยสัมพันธ์ มีนักการศึกษาแสดงทัศนะไว้
หลายท่านดังนี้

ศลิษา วรรณสุวรรณ (2551, 193) ได้กล่าวว่า การกระทำที่แสดงออก
ทางด้านจิตใจที่ส่งเสริมให้บุคคลนั้น สามารถสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม ได้แก่
การสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกกับบุคคลอื่น เริ่มโดยการเริ่มต้นทักทาย การยิ้มแย้มแจ่มใส การให้
ความเอาใจใส่ การเป็นผู้รับฟังที่ดี การสนใจการกระทำและความรู้สึกของผู้อื่น การรักษา
ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล รวมทั้งการให้เกียรติผู้อื่น การสนับสนุนและการช่วยเหลือ การให้
ความร่วมมือกับผู้อื่น การทำงานด้วยความเข้าใจอันดี ซึ่งเป็นปัจจัยความสามารถที่ทำให้การ
ทำงานประสบความสำเร็จ

รังสิมา บุญชัย (2544, 10) กล่าวว่า มนุษยสัมพันธ์ หมายถึง การติดต่อ
สัมพันธ์กัน ระหว่างบุคคลผู้มีจิตใจสูง หรือการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ซึ่งอยู่ร่วมกันและมี
ความเกี่ยวพันซึ่งกันและกัน

จิตรภณ ชีรนวนิชย์ (2542, 22) กล่าวว่า มนุษยสัมพันธ์ หมายถึง
ความสามารถในการเข้ากับผู้อื่นได้อย่างราบรื่น ปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้โดยไม่เกิดปัญหา

สุสดี พุกกะวัน (2540, 3) กล่าวว่า มนุษยสัมพันธ์ หมายถึง การ
ติดต่อเกี่ยวข้องกับระหว่างบุคคลต่อบุคคล บุคคลต่อกลุ่ม หรือกลุ่มต่อบุคคล ทั้งที่เป็นส่วนตัว และ
เกี่ยวข้องกับการทำงาน ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อให้เกิดความรักใคร่ สรพธา
ช่วยเหลือและร่วมมือร่วมใจกันทำงานให้บรรลุเป้าหมาย

กู๊ด (Good, 1973, 3) กล่าวว่า มนุษยสัมพันธ์ คือปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่งเกิดขึ้นระหว่างประชาชนและอิทธิพลซึ่งบุคคลมีต่อบุคคลอื่น รวมถึงการศึกษาตามหลักวิทยาศาสตร์เพื่อศึกษาอิทธิพลและปฏิกริยาสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น

ฟลิปโป (Flippo, 1966, 2) กล่าวว่า มนุษยสัมพันธ์ เป็นการรวมคนให้ทำงานในลักษณะที่มุ่งหมายให้เกิดการประสานงาน และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย

สรุปได้ว่า มนุษยสัมพันธ์ หมายถึง การสร้างความสัมพันธ์ในทางสังคมระหว่างบุคคล ซึ่งหมายถึงความรวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่อบุคคล บุคคลต่อหมู่คณะ หรือหมู่คณะต่อหมู่คณะ เพื่อให้เกิดความรักใคร่ ความสามัคคีความเข้าใจอันดีต่อกันเพื่อจะได้ร่วมมือร่วมใจกันทำงานให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งหากบุคคลในหน่วยงานหรือองค์กรใดมีมนุษยสัมพันธ์อันดีต่อกัน ย่อมเกิดประโยชน์ต่อการร่วมงาน

2.5.2 คุณลักษณะทางด้านมนุษยสัมพันธ์

ดวงณา มกรานุรักษ์ (2554, 120 - 122) กล่าวว่า อนาคตภาพการอาชีวศึกษาไทยในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2554 - 2564) ด้านคุณลักษณะผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาด้านทักษะชีวิต ได้แก่

1. เป็นคนแห่งการเรียนรู้ ใฝ่รู้
2. สามารถทำงานเป็นทีมได้
3. เป็นผู้มีความวิสัยทัศน์
4. เป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
5. กล้าแสดงออก
6. มีความใจกว้างทางอาชีพที่ตนถนัด
7. รู้จักสร้างเครือข่าย
8. รู้และเข้าใจความต้องการของตนเอง
9. สามารถแก้ปัญหาเองได้

รังสิมา บุญชัย (2544, 71) กล่าวถึง คุณลักษณะของผู้มีมนุษยสัมพันธ์

ที่ดี ดังนี้

1. กิริยาท่าทางดี มีมารยาทเรียบร้อย
2. ความเป็นมิตร มีความเป็นกันเอง สนุกสนม และเป็นเพื่อนได้ง่าย
3. มีความอ่อนน้อมถ่อมตน สุภาพเรียบร้อย
4. มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีความเต็มใจที่จะช่วยเหลือผู้อื่น

5. ความร่วมมือ เต็มใจให้ความร่วมมือในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ไม่เห็นแก่ตัว เห็นประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ

6. ความกรุณา มีความโอบอ้อมอารีช่วยเหลือต่อผู้ทุกข์ยาก หรือคนทั่วไป

7. มีประโยชน์ รู้จักที่จะอำนวยความสะดวกแก่สังคม ทั้งด้านความคิด กำลังกาย และกำลังทรัพย์ โดยมีได้หวังผลประโยชน์ตอบแทน

8. การสร้างสรรค์ หมายถึง มีความคิดและการกระทำในสิ่งทีสร้างสรรค์เพื่อความเจริญก้าวหน้า

9. อารมณ์ดี รู้จักที่จะควบคุมและใช้อารมณ์ได้อย่างเหมาะสม

10. มีความกระตือรือร้น หมายถึง ความมีชีวิตและจิตใจเบิกบานแจ่มใส

11. ความอดทน หมายถึง อดทนต่อความยากลำบาก ความเหน็ดเหนื่อย อดทนต่อกริยาท่าทาง และการกระทำของผู้อื่น

12. ความขยันขันแข็ง ไม่เกียจคร้าน

13. มีความพยายามชนะใจผู้อื่นและอุปสรรคต่าง ๆ

14. มีปฏิภาณไหวพริบ หมายถึง ความเฉลียวฉลาดในการพูดคุยเสนอความคิดเห็นในการสร้างบรรยากาศความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น

จิตรภณ ชีรนรวิชย์ (2542, 32), สมพงษ์ พุทธเจริญ (ม.ป.ป, 64), และเจริญ เกษฎาวัดย์ (2543, 73) กล่าวถึง คุณลักษณะของผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ดังนี้

1. มีความสุภาพ อ่อนโยน ยิ้มแย้ม เป็นกันเองกับผู้อื่น

2. เข้าใจ เห็นใจผู้อื่น ไม่เหยียดหยามผู้อื่น

3. เข้าใจในความต้องการ และปัญหาของแต่ละคน

4. การรู้จักประมาณตน ไม่ถือว่าตนมีความสำคัญกว่าผู้อื่น

5. ยกย่องความคิดเห็นของผู้อื่น

6. มีความจริงใจ ให้ความช่วยเหลือผู้อื่นโดยบริสุทธิ์ใจ

7. ให้เกียรติและชมเชยในผลงานที่ผู้อื่นทำ

8. มีอารมณ์ขัน และไม่มองคนในแง่ร้าย

9. ไม่นินทาว่าร้ายและไม่หว่านไหวต่อกรกล่าวโทษจากบุคคลอื่น

10. จำชื่อผู้อื่นได้มั่นคงและแม่นยำ

11. ไม่เอาเปรียบผู้อื่น และเป็นคนยุติธรรมเสมอ

12. ให้ความร่วมมือกับเพื่อนได้ทุกโอกาสที่อำนวยให้

สรุปได้ว่าผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษานอกจากจะมีคุณลักษณะด้านอื่นๆแล้วยังต้องมีคุณลักษณะด้านมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ดังนี้ มีน้ำใจและช่วยเหลือเพื่อนร่วมงาน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เคารพสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น สามารถทำงานเป็นทีมได้ สามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนร่วมงานได้อย่างเหมาะสม เป็นผู้ที่มีความจริงใจต่อเพื่อนร่วมงาน เป็นผู้ที่มีความสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น เป็นผู้ที่มีอารมณ์ขันยิ้มแย้มแจ่มใส เป็นผู้ที่ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา เป็นผู้ที่เสนอความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน จำชื่อผู้อื่นได้อย่างมั่นคง และแม่นยำ เป็นผู้ที่มีความอ่อนน้อมถ่อมตน สุภาพเรียบร้อย เป็นผู้ที่มีความอดทนต่อความยากลำบาก ต่อภิกขัยทางและการกระทำของผู้อื่นและเป็นผู้ที่มีปฏิภาณไหวพริบ เฉลียวฉลาดในการพูดคุยเสนอความคิดเห็นในการสร้างบรรยากาศความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น

3. บริบทของสถานประกอบการ

3.1 รูปแบบของสถานประกอบการ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2556, 2) ได้ให้ความหมายของสถานประกอบการไว้ว่า หมายถึง บริษัท ห้างหุ้นส่วนจำกัด ร้าน รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐ และเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่ร่วมมือกับสถานศึกษาหรือสถาบันในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี

พระราชบัญญัติ การอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 (2551, 2) สถานประกอบการ หมายความว่า สถานประกอบการที่ร่วมมือกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันการอาชีวศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

วินัยชาญ สรรพโรจน์พัฒนา (2550, 92 - 96) ได้นิยามจำแนกรูปแบบธุรกิจ ออกเป็นธุรกิจกิจการเจ้าของคนเดียว (Sole Proprietorship) ห้างหุ้นส่วน (Partnership) บริษัทจำกัด (Corporation of Limited Company) สหกรณ์ (Co-Operative) และรัฐวิสาหกิจ (State Enterprise) แต่จากการศึกษาพบว่าสถานประกอบการที่จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัด ณ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพัทลุง มีปริมาณมากเพียงพอและครอบคลุมที่จะใช้เป็นข้อมูลที่จะศึกษาวิจัย ถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามพรรณนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง เกี่ยวกับ ในการวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งศึกษา สถานประกอบการในรูปแบบธุรกิจห้างหุ้นส่วนและบริษัทจำกัด ซึ่งมีรายละเอียดพอสรุปได้ ดังนี้

1. ห้างหุ้นส่วน (partnership)

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1012 บัญญัติว่า ห้างหุ้นส่วน คือ กิจการซึ่งบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปทำสัญญาที่จะทำกิจการร่วมกัน ด้วยประสงค์จะแบ่งกำไรอันจะพึงได้จากกิจการที่ทำนั้น เมื่อพิจารณาตามบทบัญญัตินี้ พอสรุปได้ว่า ห้างหุ้นส่วน คือ ธุรกิจที่มีบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป รับผิดชอบร่วมกันในการดำเนินกิจการ โดยตกลงจะออกทุนตามส่วนที่ตกลงกันไว้ และถ้าดำเนินกิจการมีกำไรหรือขาดทุน ก็จะแบ่งกันตามส่วนของเงินที่นำมาลงทุน ธุรกิจแบบนี้สืบต่อมาจากธุรกิจแบบกิจการเจ้าของคนเดียว คือ เมื่อดำเนินกิจการก้าวหน้าจนถึงระยะที่ต้องการเงินทุนและการจัดการเพิ่มขึ้น เจ้าของก็จะแสวงหาบุคคลที่ไว้วางใจได้เข้ามาเป็นหุ้นส่วนร่วมดำเนินการ กิจการห้างหุ้นส่วนนี้มีลักษณะสำคัญ 4 ประการ คือ

1) ต้องมีบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ตกลงทำสัญญากันด้วยวาจาหรือหนังสือระบุมความรับผิดชอบและภารกิจต่าง ๆ ของผู้เป็นหุ้นส่วน

2) ทุนที่จะนำมาลงนั้นอาจเป็นเงิน ทรัพย์สิน หรือแรงงานก็ได้ เช่น กำลังกาย กำลังความคิด ความรู้ความชำนาญ เป็นต้น

3) มีการกระทำกิจการร่วมกัน

4) มีความประสงค์จะแบ่งเป็นกำไร หรือส่วนเฉลี่ยในผลขาดทุน

กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ได้แบ่งห้างหุ้นส่วนออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. ห้างหุ้นส่วนสามัญ (Ordinary Partnership) ห้างหุ้นส่วนสามัญ คือ ห้างหุ้นส่วนที่ประกอบด้วยผู้เป็นหุ้นส่วนซึ่งทุกคนต้องรับผิดชอบในหนี้สินทั้งหมด โดยไม่จำกัดจำนวน (Unlimited Liability) ห้างหุ้นส่วนสามัญนี้จะจดทะเบียนหรือไม่ก็ได้ ถ้าจดทะเบียนเรียกว่า ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล (Registered Ordinary Partnership) มีสิทธิดำเนินการตามกฎหมายเช่นเดียวกับบุคคลธรรมดา

2. ห้างหุ้นส่วนจำกัด (Limited Partnership) ห้างหุ้นส่วนจำกัด คือ ห้างหุ้นส่วนที่ต้องจดทะเบียนตามกฎหมาย และมีหุ้นส่วน 2 ประเภทคือ หุ้นส่วนประเภทจำกัดความรับผิดชอบ และหุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิดชอบ หุ้นส่วนประเภทจำกัดความรับผิดชอบเป็นหุ้นส่วนที่รับผิดชอบในหน้าที่เพียงไม่เกินจำนวนเงินที่ตนลงหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด และหุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิดชอบ คือ หุ้นส่วนที่รับผิดชอบในหนี้สินทั้งปวงโดยไม่จำกัดจำนวน

2. บริษัทจำกัด (Limited Company)

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1096 บัญญัติว่า บริษัทจำกัด คือ บริษัทประเภทซึ่งตั้งขึ้นด้วยการแบ่งทุนเป็นหุ้นมีมูลค่าเท่าๆ กัน ผู้ถือหุ้นต่างรับผิดชอบจำกัดเพียงไม่เกินจำนวนเงินที่ตนยังส่งใช้ไม่ครบมูลค่าของหุ้นที่ตนถือ

1) ลักษณะสำคัญของบริษัทจำกัด

1.1) การจัดตั้งบริษัทจำกัดต้องมีการจดทะเบียน ผลของการจดทะเบียนทำให้นิติบุคคลมีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมาย เช่น มีชื่อของบริษัท มีทรัพย์สินในนามบริษัททำสัญญากู้ยืมหรือประกอบกิจการต่างๆ ในนามบริษัท

1.2) บริษัทแบ่งเงินทุนออกเป็นหุ้น แต่ละหุ้นมีมูลค่าเท่ากัน แต่ต้องไม่ต่ำกว่า 5 บาท

1.3) ผู้ถือหุ้นในนามบริษัท รับผิดชอบไม่เกินจำนวนเงินที่ตนยังส่งใช้ไม่ครบมูลค่าหุ้นที่ตนถือ เช่น นางสาวนิสิตา ถือหุ้นในบริษัทแห่งหนึ่งไว้ 10 หุ้น มูลค่าหุ้นละ 100 บาท ได้ส่งให้แล้ว 800 บาท นางสาวนิสิตาควรรับผิดชอบใช้เงินค่าหุ้นอีกเพียง 200 บาทเท่านั้น

1.4) บริษัทมีวัตถุประสงค์ในการรวมทุนเพื่อใช้ประกอบกิจการ บริษัทจะไม่พิจารณาถึงคุณสมบัติของผู้ถือหุ้นเป็นเรื่องสำคัญ

1.5) การดำเนินการของบริษัท กระทำโดยคณะกรรมการของบริษัท และเจ้าหน้าที่ส่วนต่างๆ ผู้ถือหุ้นจะเลือกคณะกรรมการบริษัท และคณะกรรมการจะจัดหาเลือกเจ้าหน้าที่ต่างๆ เพื่อดำเนินกิจการบริษัทต่อไป

2) การจัดตั้งบริษัทจำกัด ในการจัดตั้งบริษัทจำกัดต้องมีขั้นตอนดังนี้

2.1) ต้องมีผู้เริ่มก่อการ (Promoter) ไม่น้อยกว่า 7 คน เข้าชื่อทำหนังสือบริคณห์สนธิ แล้วนำไปจดทะเบียนที่กระทรวงพาณิชย์

2.2) เมื่อได้รับอนุญาตให้จดทะเบียนหนังสือบริคณห์สนธิแล้ว ผู้เริ่มก่อการจะต้องจัดให้มีผู้ลงชื่อจองซื้อหุ้นจนครบ ถ้าบริษัทออกหนังสือชี้ชวนให้ประชาชนเข้าซื้อหุ้นก็จะต้องนำหนังสือไปขอจดทะเบียนก่อนจึงจะนำออกโฆษณาได้ หนังสือบริคณห์สนธิ (memorandum of association) เป็นหนังสือที่แสดงรายละเอียดและวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งบริษัท ซึ่งผู้เริ่มก่อตั้งเป็นผู้จัดทำและลงลายมือชื่อร่วมกันไม่น้อยกว่า 7 คน ซึ่งมีรายละเอียดคือต้องมีชื่อบริษัท และลงท้ายชื่อบริษัทด้วย “จำกัด” ที่ตั้งของบริษัท ชื่อ ที่อยู่ และอาชีพของผู้เริ่มก่อการ พร้อมทั้งจำนวนหุ้นที่เข้าชื่อซื้อ วัตถุประสงค์ของบริษัท ประเภทของธุรกิจที่จะดำเนินการ จำนวนทุนที่ขอจดทะเบียน และมูลค่าหุ้นและมีข้อความแสดงว่ามีผู้ถือหุ้นจำกัดความรับผิดชอบ

2.3) เมื่อมีผู้เข้าซื้อซื้อหุ้นครบตามจำนวนหุ้นแล้ว ผู้เริ่มก่อการต้องนัดบรรดาผู้เข้าซื้อซื้อหุ้นมาประชุมกันโดยไม่ชักช้า การประชมนั้นเป็นการประชุมใหญ่เรียกว่า การประชุมตั้งบริษัท เพื่อ

2.3.1) ตกลงตั้งข้อบังคับของบริษัท

2.3.2) ให้สัตยาบันแก่สัญญาต่างๆ ที่ผู้ก่อการได้ทำไว้และอนุมัติค่าใช้จ่ายที่ผู้เริ่มก่อการได้ออกไปในการจัดตั้งบริษัท

2.3.3) ถ้าหากจะมีหุ้นบุริมสิทธิ ให้กำหนดจำนวน สภาพและสิทธิของหุ้นบุริมสิทธิอื่นๆ

2.3.4) กำหนดจำนวนหุ้นสามัญและหุ้นบุริมสิทธิที่ออกเสมือนใช้เงินแล้วทั้งหมด หรือเสมือนใช้เงินแล้วเพียงบางส่วน ถ้ามิใช่เป็นตัวเงินต้องแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

2.3.5) เลือกตั้งกรรมการ และผู้สอบบัญชีชุดแรกของบริษัท และกำหนดอำนาจหน้าที่ของบุคคลเหล่านี้ด้วย

2.3.6) ผู้เริ่มก่อการมอบหมายกิจการทั้งหมดให้แก่คณะกรรมการชุดแรกของบริษัทรับไปดำเนินการต่อไป

2.3.7) กรรมการชุดแรกจัดการเรียกให้ผู้เริ่มก่อการ และผู้เข้าซื้อหุ้นชำระเงินค่าหุ้นอย่างน้อยร้อยละยี่สิบห้า

2.3.8) คณะกรรมการบริหารบริษัทนำหลักฐานหนังสือบริคณห์สนธิ รายงานการประชุม การจัดตั้งบริษัท และทะเบียนการจองหุ้น ไปขอจดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดอีกครั้งหนึ่งในเวลา 90 วัน โดยชำระค่าธรรมเนียมต่างๆ ในการจดทะเบียนตามจำนวนทุนที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรา 1097 และบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งบริษัทจำกัด

3.2 ประเภทของสถานประกอบการ

ระวัง เนตร โพร้แก้ว (2537, 4 - 5) กล่าวว่า ธุรกิจอาจแบ่งประเภทได้ดังนี้

1. การอุตสาหกรรม แบ่งได้เป็นหลายประเภท เช่น

1.1 อุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับการแพร่พันธุ์พืชและสัตว์ เช่น เพาะพันธุ์สัตว์น้ำฟาร์มปลาสัตว์ และการเพาะชำต้นไม้ เป็นต้น

1.2 อุตสาหกรรมนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ เช่นการเหมืองแร่ การล่าสัตว์และการเก็บของป่า เป็นต้น

1.3 ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปวัตถุดิบและส่วนประกอบอื่นๆ ให้กลายเป็นสินค้าสำเร็จรูป

1.4 อุตสาหกรรมก่อสร้าง เช่น การสร้างอาคารบ้านเรือน เชื้อเพลิง สะพาน ท่าเรือ ถนนรวมทั้งการวางท่อต่างๆ

2. การพาณิชย์กรรม แบ่งได้เป็นหลายประเภท เช่น

2.1 การตลาด ได้แก่ งานที่เกี่ยวกับการค้า เช่น การค้าปลีกค้าส่ง การค้าภายในประเทศ การส่งสินค้าออก เป็นต้น

2.2 สถาบันการเงิน ได้แก่ กิจกรรมที่ทำหน้าที่ให้กู้เงิน รับฝากเงิน การช่วยเหลือทางการเงินแก่ธุรกิจ

2.3 ธุรกิจบริการ เช่น ร้านซักรีด ร้านเสริมสวย และโรงพยาบาล

3. การประกอบอาชีพเฉพาะอย่างได้แก่

3.1 สำนักงานทนายความและคลินิกแพทย์

3.2 สถาบันทางศาสนา

3.3 สถาบันทางการศึกษา

3.4 การให้บริการทางช่างและวิชาการสาขาต่างๆ

สมพงษ์ พุทธิเจริญ, อารังศักดิ์ หมื่นจักร, สุชล สิทธิวิชาพร (2538, 6), เวก ศิริพิมพ์วาทิน (ม.ป.ป., 4), สมคิด บางโม (2540, 16) ได้กล่าวถึงการพิจารณาประเภทธุรกิจอย่างกว้างๆ ว่า สามารถแบ่งประเภทของธุรกิจ เป็น 3 ประเภทคือ

1. ธุรกิจด้านการอุตสาหกรรม เป็นธุรกิจที่ทำหน้าที่เป็นฝ่ายผลิตในการนำวัตถุดิบมาประกอบหรือแปรรูปโดยใช้ขบวนการทางอุตสาหกรรมให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่ขึ้นมา มีประโยชน์ และคุณภาพเหมาะสมแก่การบริโภคมากขึ้นกว่าเดิม ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวนี้อาจออกมาในรูปของผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป (final product) สำหรับผู้บริโภคโดยตรง หรือเป็นเพียงผลิตภัณฑ์กึ่งสำเร็จ (semi manufacture product) สำหรับอุตสาหกรรมอื่นก็ได้

2. ธุรกิจด้านการพาณิชย์กรรม เป็นธุรกิจที่ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางระหว่างผู้ผลิตกับผู้ต้องการใช้ผลิตภัณฑ์เหล่านั้นเพื่อการอุปโภคและบริโภคทั่วไป เป็นผลให้มีการเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์ต่างๆ จากแหล่งผลิตไปถึงมือผู้บริโภคที่อยู่ห่างไกลได้อย่างทั่วถึงธุรกิจดังกล่าวเหล่านี้ได้แก่ ธุรกิจการค้าส่ง (Wholesale) ธุรกิจการค้าปลีก (Retail) ธุรกิจนำเข้า (Import) และการส่งออก (Export) เป็นต้น

3. ธุรกิจด้านการให้บริการและเป็นการดำเนินธุรกิจทางการอำนวยความสะดวกสบายให้แก่ผู้ที่ใช้บริการนั้นๆ ตัวอย่างเช่น ธุรกิจด้านการขนส่ง ธุรกิจการธนาคาร เป็นต้น

สรุปว่าประเภทธุรกิจที่พบกันมากที่สุดและครอบคลุมความหมายของการประกอบการได้ทุกประเภท จึงประกอบไปด้วยธุรกิจประเภท อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และการบริการ

3.3 บริบทสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง

3.3.1 โครงสร้างประชากรและการจ้างงาน

1) โครงสร้างประชากร

ประชากรและกำลังแรงงาน จังหวัดพัทลุงมีประชากร 583,260 คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 352,874 คน โดยจำแนกเป็นผู้มีงานทำ 351,577 คน ผู้ว่างงาน 1,297 คน และผู้อยู่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน 103,913 คน (สำนักงานแรงงานจังหวัดพัทลุง, 2557, 1)

2) การจ้างงาน

ผู้มีงานทำในจังหวัดพัทลุง จำนวน 351,577 คน พบว่าทำงานในภาคเกษตรกรรม 185,929 คน (คิดเป็นร้อยละ 52.88) ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม 162,648 คน โดยกลุ่มผู้ทำงานในอุตสาหกรรมนอกภาคเกษตรจะทำงานด้านการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน มากที่สุด จำนวน 41,896 คน ส่วนอาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด คือ อาชีพผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตรและการประมง จำนวน 180,363 คน ร้อยละ 51.38 ซึ่งระดับการศึกษาของผู้มีงานทำ พบว่าส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา จำนวน 90,358 คน ด้านสถานภาพการทำงานของผู้มีงานทำ พบว่าส่วนใหญ่ทำงานส่วนตัว จำนวน 135,552 คน

การว่างงานผู้ว่างงานในจังหวัดพัทลุง ณ เดือนกันยายน 2556 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,297 คน คิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ 0.37 เมื่อพิจารณากลุ่มผู้ว่างงานจำแนกตามเพศ พบว่า เพศชายมีจำนวนมากกว่าเพศหญิง โดยเพศชายมีจำนวน 743 คน และเพศหญิง 554 คน (สำนักงานแรงงานจังหวัดพัทลุง, 2557, 1)

ข้อมูลนายจ้างแจ้งความต้องการแรงงาน 3 ปี ย้อนหลัง (2552-2554) จากข้อมูลความต้องการแรงงาน 3 ปี ย้อนหลังจากปี 2552-2554 พบว่านายจ้างแจ้งความต้องการแรงงานผ่านสำนักงานจัดหางานจังหวัดพัทลุง (Demand) ที่มีวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับมัธยมศึกษา และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ตามลำดับ ในขณะที่ผู้สมัครงานส่วนใหญ่ (Supply) มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปริญญาตรี และประถมศึกษา/ต่ำกว่า ตามลำดับ และผู้ที่สามารถบรรจุนานได้ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มัธยมศึกษา และประถมศึกษา/ต่ำกว่า ตามลำดับ จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่าจังหวัดพัทลุงมีความต้องการแรงงานระดับล่าง (Low Skilled) ที่ไม่ต้องการฝีมือแรงงานมากนัก และต้องการผู้

จบการศึกษาสายอาชีพ ในขณะที่ผู้หางานทำส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ และปริญญาตรี ซึ่งสาขาที่จบมาไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน ประกอบกับจังหวัดพัทลุงเป็นเมืองเกษตรกรรม โรงงานอุตสาหกรรมมีน้อย สถานประกอบการส่วนใหญ่มีขนาดเล็ก และขนาดกลาง ทำให้ตลาดแรงงานแคบ ความต้องการแรงงานในจังหวัด (Demand) ต่ำกว่าแรงงานที่สามารถผลิตได้ (Supply) ทำให้เกิด อุปทาน ส่วนเกินของตลาดแรงงาน (Surplus Labor) จึงทำให้แรงงานส่วนหนึ่งเดินทางไปทำงานต่างจังหวัด

สำนักงานแรงงานจังหวัดพัทลุง (2557, 3) การพัฒนาศักยภาพแรงงานในจังหวัดพัทลุง การพัฒนาศักยภาพแรงงาน ในรอบไตรมาส 1 ปี 2557 (มกราคม – มีนาคม) ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดพัทลุง ได้ดำเนินการฝึกอบรมพัฒนาฝีมือผู้ใช้แรงงานในรูปแบบต่างๆ อาทิเช่น การฝึกเตรียม เข้าทำงาน การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน และการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน โดยการฝึกเตรียมเข้าทำงานขณะนี้อยู่ในช่วงการเปิดรับสมัคร ส่วนการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานมีผู้เข้ารับการฝึกทั้งสิ้น 309 คน กลุ่มอาชีพที่ฝึกยกระดับฝีมือแรงงานมากที่สุดคือ กลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ ผลการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานพบว่ามีผู้ผ่านการฝึก จำนวน 297 คน ส่วนการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานกลุ่มอาชีพที่มีผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานมากที่สุดคือ กลุ่มอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งผลการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานพบว่ามีผู้ผ่านการทดสอบ จำนวน 117 คน

โครงสร้างเศรษฐกิจ โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดพัทลุง พิจารณาจากสัดส่วนของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพัทลุง ณ ราคาประจำปี ปี 2553 โดยเฉลี่ยแล้ว สาขาเกษตร การล่าสัตว์และการป่าไม้ มีสัดส่วนสูงที่สุด ร้อยละ 36.76 ของสัดส่วนเฉลี่ยทั้ง 16 สาขา รองลงมาได้แก่ สาขาการขนส่ง การขายปลีกฯ และสาขาการศึกษา มีสัดส่วนร้อยละ 16.52 และ 10.86 ตามลำดับ

สำหรับอัตราขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพัทลุง พิจารณาจากมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่ ปี 2553 ขยายตัวร้อยละ 13.08 โดยสาขาการผลิตที่มีอัตราการขยายตัวมาก 3 ลำดับแรกคือ สาขาการให้บริการด้านชุมชน สังคมและบริการส่วนบุคคลอื่นๆ ร้อยละ 39.51 สาขาก่อสร้างร้อยละ 38.04 และสาขาการบริหารราชการและการป้องกันประเทศ ร้อยละ 31.73

ในปี 2553 จังหวัดพัทลุงมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ณ ราคาประจำปีทั้งสิ้น 37,230 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว 4,304 ล้านบาท โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีเท่ากับ 65,750 บาท เพิ่มขึ้นจากปี 2552 จำนวน 7,003 บาท (11.92%)

รายได้ส่วนใหญ่ของจังหวัดพัทลุง มาจากผลผลิตด้านการเกษตร โดยเฉพาะยางพารา ข้าว ผัก ผลไม้ และปศุสัตว์ รวมทั้งประมง ทั้งนี้ เพราะศักยภาพโดยรวมเหมาะสม

แก่การเกษตร ทิศตะวันตกเป็นเทือกเขาบรรทัด แหล่งต้นน้ำลำธาร (พื้นที่ลาดเอียงไม่มาก) และทิศตะวันออกเป็นที่ราบลุ่มและทะเลสาบสงขลา ทะเลน้อย อีกทั้งในอดีตเคยเป็นอู่ข้าวอู่น้ำที่สำคัญของภาคใต้ ทำให้มีภูมิปัญญาท้องถิ่นทางการเกษตร

3.3.2 การอุตสาหกรรมและเหมืองแร่

1) การอุตสาหกรรม

ปี 2555 จังหวัดพัทลุงมีโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมด 506 โรง เงินทุน 3,178.40 ล้านบาท คนงาน 4,44 คน โดยแบ่งเป็นโรงงานอุตสาหกรรมจำพวกที่ 1 จำนวน 30 โรง เงินทุน 53.164 ล้านบาท คนงาน 55 คน โรงงานอุตสาหกรรมจำพวก 2 จำนวน 88 โรง เงินทุน 113.509 ล้านบาท คนงาน 506 คน โรงงานอุตสาหกรรมจำพวก 3 จำนวน 392 โรง เงินทุน 2,889.352 ล้านบาท คนงาน 3,775 คน อุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด 3 อันดับแรกของจังหวัด ได้แก่

1.1) อุตสาหกรรมยาง ประกอบด้วยการผลิตเกี่ยวกับยาง เป็นหลัก เช่น การผลิตยางแผ่นดิบ ยางแผ่นรมควัน และยางแผ่นผึ่งแห้ง รองลงมาได้แก่การตัดแต่งแผ่นยางธรรมชาติและอัดก้อน ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 70 โรง เงินลงทุน 944.245 ล้านบาท คนงาน 900 คน

1.2) อุตสาหกรรมกระดาษ ประกอบด้วยการผลิตเกี่ยวกับเมล็ดพืชหลัก เช่น อุตสาหกรรมโรงสีข้าว รองลงมาได้แก่การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว และการอบข้าวเปลือก ตามลำดับ ปัจจุบัน มีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 66 โรง เงินลงทุน 434.364 ล้านบาท คนงาน 258 คน

1.3) อุตสาหกรรมขนส่ง ประกอบด้วยการประกอบการเกี่ยวกับการตัดแปลงหรือซ่อมแซมเป็นหลัก เช่น ซ่อมรถยนต์ เครื่องยนต์ เครื่องจักรการเกษตร ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 52 โรง เงินลงทุน 425.733 ล้านบาท คนงาน 559 คน อำเภอที่มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมมากที่สุดคืออำเภอเมือง มีจำนวนโรงงาน 190 โรง เงินทุน 1,038.484 ล้านบาท คนงาน 1,731 คน รองลงมาคืออำเภอควนขนุน มีโรงงาน 68 โรง เงินทุน 409.221 ล้านบาท คนงาน 461 คน อำเภอที่มีโรงงานน้อยที่สุดคืออำเภอบางแก้ว มีจำนวนโรงงาน 13 โรง เงินทุน 87.475 ล้านบาท คนงาน 104 คน

ภาวะการผลิตที่สำคัญการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปีเท่ากับ 929.94 ล้านบาท ลดลงจากปีที่ผ่านมา 1.62 ล้านบาท ส่วนมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่ ขยายตัวร้อยละ 0.77 จากที่หดตัวร้อยละ 18.17 ในปีที่ผ่านมาเนื่องจากการขยายตัวของอุตสาหกรรมการผลิตน้ำแข็ง อุตสาหกรรมการผลิตน้ำดื่ม อุตสาหกรรมผลิตขนม

หวาน ที่ขยายตัวร้อยละ 31.07, 12.24, 6.50 ตามลำดับ จากที่หดตัวร้อยละ 74.53, 0.84, 71.32 ตามลำดับในปีที่ผ่านมา

การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและผลิตภัณฑ์พลาสติก มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี เท่ากับ 869.46 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา 579.78 ล้านบาท ส่วนมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่ ขยายตัวร้อยละ 66.21 จากที่ขยายตัวร้อยละ 0.02 ในปีที่ผ่านมา เนื่องจากมีปริมาณยางพาราเข้าสู่ระบบโรงงานเพิ่มมากขึ้น อันเป็นผลมาจากราคายางพาราที่ปรับตัวสูงขึ้น

การผลิตไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้และไม้ก๊อกยกเว้นเครื่องเรือนรวมทั้งการผลิตสิ่งของจากวัสดุอื่น ๆ มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปีเท่ากับ 231.86 ล้านบาท ส่วนมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่หดตัวร้อยละ 0.97 จากที่หดตัวร้อยละ 0.06 ในปีที่ผ่านมาเนื่องจากกิจกรรมการเลื่อยไม้และไสไม้หดตัวร้อยละ 4.07 จากที่ขยายตัวร้อยละ 11.99 ในปีที่ผ่านมา เนื่องจากราคายางที่ปรับตัวสูงขึ้นทำให้เกษตรกรไม่นิยมโค่นไม้ยางเพื่อส่งเข้าโรงเลื่อย

2) การทำเหมืองแร่

จังหวัดพัทลุงมีศักยภาพด้านทรัพยากรแร่หลายชนิด ได้แก่ แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินทรายแป้งเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้างแร่หินกรวดเพื่อการก่อสร้าง แร่ตะกั่วและแร่พลวง แหล่งแร่เหล่านี้อยู่ในท้องที่อำเภอควนขนุน ศรีบรรพต ปากพะยูน กงหรา ป่าบอนและ ตะโหนด จำนวนประทานบัตรที่ได้รับอนุญาตให้ทำเหมืองแร่ มีจำนวน 2 แปลง จำนวนโรงโม่หินที่ได้รับอนุญาต มีจำนวน 2 โรง มีแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินกรวดเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง ซึ่งเป็นแร่พลอยได้จากการประกอบกิจการ โรงงาน คูด ขุด ตักและร่อนคัดขนาดทราย จำนวน 4 ราย โรงงานทั้ง 4 ราย ตั้งอยู่บ้านเกาะเสือ ตำบลเกาะหมาก อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง แร่ชนิดนี้ใช้ ในงานก่อสร้างระดับอาคาร มีแหล่งผลิตเพียงแห่งเดียวในประเทศไทยเท่านั้น

3.3.3 การพาณิชย์กรรมและการบริการ

1) การพาณิชย์กรรม

การจดทะเบียนนิติบุคคลของจังหวัดในปี 2555 (มกราคม – ธันวาคม) มีการจดทะเบียนตั้งใหม่ทั้งสิ้น 102 ราย เงินทุน จำนวน 123.9 ล้านบาท โดยแยกเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด 67 ราย เงินทุนจำนวน 65.32 ล้านบาท และบริษัทจำกัด จำนวน 35 ราย เงินทุน 58.6 ล้านบาท ซึ่งหากเปรียบเทียบกับปี 2554 ในช่วงเดียวกัน การจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ลดลง 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.77 เงินทุนลดลง 16.90 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 12.00 สำหรับการจดทะเบียนเลิกกิจการในปี 2555 มีจำนวนทั้งสิ้น 53 ราย เงินทุน 63.67 ล้านบาท และเมื่อเปรียบเทียบกับปี 2554 พบว่ามีการจดทะเบียนเลิกกิจการจำนวนเพิ่มขึ้น 9 ราย

2) การบริการ

สถานบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกในจังหวัดพัทลุง ได้แก่ โรงแรม ร้านอาหาร บังกะโล รีสอร์ท ส่วนใหญ่กระจายอยู่ในเขตเทศบาลเมืองพัทลุงเป็นส่วนใหญ่

3.3.4 การท่องเที่ยว

จังหวัดพัทลุงเป็นแหล่งกำเนิดหนังตะลุงมโนราห์และยังคงรักษาเอกลักษณ์ศิลปการแสดงสืบทอดมาถึงปัจจุบัน มีประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน เริ่มมีเจ้าเมืองพัทลุง ครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2315 (พระยาพัทลุงหรือขุนคางเหล็ก) มีแหล่งปฏิบัติธรรม เช่น วัดถ้ำสุมน โน วัดพุทธโคดม (อำเภอศรีนครินทร์) และเป็นถิ่นหรือแหล่งตรรกศิปาที่เลื่องชื่อทางไสยเวทที่สำคัญ เช่น วัดเขาอ้อ วัดบ้านสวน วัดคอนศาลา (อำเภอควนขนุน) เป็นต้น จังหวัดพัทลุงในอดีตเป็นเมืองที่นักท่องเที่ยวไม่ค่อยรู้จัก หรือแวะมาเที่ยวมากนัก ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวจังหวัดพัทลุง จะมาเที่ยวกันเป็นกลุ่มเป็นครอบครัวมีความตั้งใจมาเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวหลักได้แก่ อุทยานเขต้ามล่ำ สัตว์ป่าทะเลน้อย (มีความหลากหลายทางชีวภาพสูงมาก และเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำโลกแห่งแรกของประเทศไทย) หาดแสนสุขลำปำ บ่อน้ำร้อนเขาชัยสน น้ำตกไพรวัลย์ อุทยานแห่งชาติ เขาปู่-เขาย่า

3.3.5 สินค้าพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์

สินค้าพื้นเมืองของจังหวัดพัทลุง ส่วนใหญ่จะเป็นหัตถกรรมพื้นบ้าน เช่น เครื่องจักสานต่างๆ สำหรับสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของจังหวัดพัทลุง 3 – 5 ดาว มีจำนวนทั้งสิ้น 59 รายการ แยกตามประเภทผลิตภัณฑ์ ดังนี้

- 1) ประเภทอาหาร จำนวน 3 ผลิตภัณฑ์ ที่สำคัญ เช่น เก๊กท่าแฉ (จินตนา) อำเภอเมืองพัทลุง กลิ้วยาบแม่แดง อำเภอเมืองพัทลุง ลูกหยีสามรส อำเภอศรีนครินทร์
- 2) ประเภทเครื่องดื่ม จำนวน 6 ผลิตภัณฑ์ ที่สำคัญ เช่น ไวน์สมุนไพร อำเภอป่าบอน นมพาสเจอร์ไรส์ (นมโคพัทลุง) อำเภอเมืองพัทลุง
- 3) ประเภทเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย จำนวน 5 ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ เช่น ผ้าทอลานข่อย อำเภอป่าพะยอม ผ้าทอแพรงหา อำเภอควนขนุน ผ้าทอหน้าเกาะ อำเภอศรีบรรพต
- 4) ประเภทเครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่ง จำนวน 9 ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ เช่น ผลิตภัณฑ์กะลามะพร้าว อำเภอเมืองพัทลุง ผลิตภัณฑ์กระจูด อำเภอควนขนุน
- 5) ประเภทศิลปประติมากรรมและของที่ระลึก จำนวน 2 ผลิตภัณฑ์ ที่สำคัญ ได้แก่ แกะรูปหนังตะลุง อำเภอบางแก้วประเภทสมุนไพรไม่ใช้อาหารและยา จำนวน 7 ผลิตภัณฑ์ ที่สำคัญ เช่น ครีมล้างหน้า สบู่เหลวขมิ้นชัน และ เจลแดงกวา อำเภอเมืองพัทลุง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

ดวงนภา มกรานุรักษ์ (2554) กล่าวถึงในวิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต เรื่อง อนาคตภาพการอาชีวศึกษาไทยในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2554 - 2564) รัฐบาลควรตระหนักต่อการอาชีวศึกษาอย่างจริงจัง กำหนดให้เป็นนโยบายแห่งชาติ รวมไปถึงกำหนดบทบาทของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ร่วมมือกันอย่างต่อเนื่องและจริงจัง การจัดการเรียนการสอน ควรเน้นการปฏิบัติและร่วมมือกับสถานประกอบการในการรับนักศึกษาฝึกงานให้โอกาสนักศึกษา ได้สัมผัสกับอาชีพจริง มีการพัฒนาวางแผนการเรียน ในระบบทวิภาคีอย่างถูกต้อง เข้าใจ ชัดเจนและจริงจัง ครูผู้สอนมีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในวิชาที่สอนอย่างลึกซึ้ง มีจิตวิญญาณความเป็นครู สามารถถ่ายทอดเรื่องยาก ๆ ให้เป็นเรื่องที่เข้าใจง่ายได้และที่สำคัญครูสามารถพัฒนาความรู้และพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง และเนื่องจากอาชีพครูเป็นอาชีพสำคัญในการสร้างคนดังนั้นครูควรที่จะรักและภูมิใจในอาชีพและครูควรจะได้รับผลตอบแทนและสวัสดิการที่ดีตามความสามารถ นอกจากนี้ผลการศึกษาแนวโน้มการอาชีวศึกษาไทยภายใน 10 ปีข้างหน้า ทั้ง 8 ด้านควรมีแนวโน้มการพัฒนาดังต่อไปนี้ 1) ด้านคุณลักษณะผู้สำเร็จการศึกษา จะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถทางทักษะวิชาชีพ มีความรู้ ทักษะชีวิต นิสัยอุตสาหกรรม และทัศนคติที่ดีต่อการฝึกงาน 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรต้องสามารถตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน มีความหลากหลายทั้งในและนอกระบบ ทวิภาคี เทียบโอนประสบการณ์ และระบบทางไกล วิธีการเรียนการสอนต้องยืดหยุ่นตามเทคโนโลยี ผู้เรียนสถานประกอบการ รวมไปถึงบริบทที่เปลี่ยนแปลง 3) ด้านครูผู้สอนต้องรู้ศักยภาพของนักเรียนเป็นรายบุคคล มีประสบการณ์ วิชาชีพ เก่งปฏิบัติ รู้ลักษณะงานและอาชีพในสาขาวิชาที่สอนอย่างแท้จริง สามารถผลิตตำราเอง 4) ด้านความร่วมมือจะได้รับความร่วมมือจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะสถานประกอบการรวมถึงการมีส่วนร่วมระดับท้องถิ่นและภูมิภาค 5) ด้านมาตรฐานต้องมีการจัดตั้งสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพเพื่อกำหนดมาตรฐานวิชาชีพที่เป็นบันไดในความก้าวหน้าของแต่ละอาชีพให้สอดคล้องกับค่าจ้างและทักษะฝีมือ 6) ด้านการสนับสนุนของรัฐบาล รัฐต้องให้ความสำคัญการอาชีวศึกษาอย่างจริงจังมีนโยบายที่แน่นอนชัดเจน 7) ด้านค่านิยมในการเรียนอาชีวศึกษา สื่อมวลชน รัฐบาล สถานประกอบการต้องร่วมกันสร้างและผลักดันค่านิยมในการเรียนอาชีวศึกษา 8) ด้านการบริหารจัดการต้องมีความเป็นอิสระและต้องมีการจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาในการผลิตปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ จะเห็นได้ว่าความเชื่อมโยงความร่วมมือกันในทุกภาคส่วนและทุกด้านที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง และต่อเนื่องจะส่งผลให้อนาคตของการอาชีวศึกษาไทยเกิดการพัฒนากำลังแรงงานของชาติให้มีฝีมือ

คุณภาพและตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการทั้งในและต่างประเทศ สามารถแข่งขันได้ แม้มีการขยายตัวเขตการค้าเสรีในระดับใดก็ตามและภาพการอาชีวศึกษาไทยมีความชัดเจนและพึงประสงค์ไม่เพียงแต่ในทศวรรษนี้เท่านั้น แต่จะเป็นการปูพื้นฐานในการพัฒนาและยังก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิต คุณภาพครอบครัว คุณภาพสังคมและคุณภาพคนไทยทั้งประเทศ

บุญยาพร แสงทอง (2554) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของวิทยาลัยเทคนิคชุมพร ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า 1) ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของวิทยาลัยเทคนิคชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจด้านผู้เรียนเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตอยู่ในระดับมาก ส่วนความพึงพอใจน้อยที่สุดคือความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้านครู-อาจารย์ในเทศมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการมีมนุษยสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ส่วนความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ การให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับผู้ประกอบการ ส่วนด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการวางแผนรับสมัครและคัดเลือกนักเรียนนักศึกษา อยู่ในระดับมาก ส่วนความพึงพอใจด้านสถานศึกษาจัดฝึกอบรมให้ความรู้แนวทางการฝึกอาชีพแก่ครูฝึกในสถานประกอบการต่ำสุด 2) ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจ พบว่า ผู้ประกอบการทั้ง 3 ขนาด มีความพึงพอใจด้านผู้เรียน ด้านครู - อาจารย์ในเทศ และด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พิมณศิลป์ ทัพนันตกุล (2552) ได้ทำวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า เปรียบเทียบประสิทธิผลของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในสถานศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีประสิทธิผลในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราชไม่แตกต่างกัน จากการวิจัยที่ปรากฏอาจกล่าวได้ว่าผู้บริหารและครูผู้สอนซึ่งมีลักษณะในการปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาเหมือนกันหรืออยู่ในที่เดียวกันลักษณะของการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีจึงต้องมีการปฏิบัติงานร่วมกันซึ่งต้องคอยวางแผน ดำเนินการ ตรวจสอบและประเมินผล โดยครูผู้สอน ผลการศึกษาของเจ้าของ/ผู้จัดการและครูฝึกในสถานประกอบการผลการวิจัยได้พบว่า เจ้าของ/ผู้จัดการในสถานประกอบการและครูฝึกในสถานประกอบการมีความใกล้ชิดกับนักศึกษาฝึกงานมาก เนื่องจากนักศึกษาฝึกงานนั้นต้องฝึกงานระยะเวลาครึ่งหนึ่งของหลักสูตร ด้านความสำเร็จในการประกอบอาชีพพบว่านักศึกษาระบบทวิภาคีสามารถประกอบอาชีพอิสระที่ตนชอบและมีความถนัดเมื่อสำเร็จการศึกษา นักศึกษาสามารถประกอบอาชีพในสถานประกอบการได้ทันที

อัญชติภรณ์ วงษ์คำ (2550) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดสิงห์บุรี พบว่าผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดสิงห์บุรีมีระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะอยู่ในระดับมากที่สุดอยู่ 3 ด้าน และมาก 2 ด้าน เรียงลำดับจากคะแนนจากมากไปหาน้อย คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านบุคลิกภาพ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านทักษะในการประกอบอาชีพ และด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ

สุธาณี เปาวิมาน (2545) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ตามทัศนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดลพบุรี ใน 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ คุณธรรม จริยธรรม บุคลิกภาพ มนุษยสัมพันธ์ และทักษะในการประกอบอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษิตตามความต้องการของสถานประกอบการในจังหวัดลพบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านคุณธรรม จริยธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือด้านบุคลิกภาพ ด้านมนุษยสัมพันธ์ และทักษะด้านการประกอบอาชีพ ตามลำดับ ส่วนด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการอยู่ในระดับปานกลางและผลการเปรียบเทียบสถานประกอบการ ทั้งประเภทอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และบริการ พบว่า ทัศนะเกี่ยวกับคุณลักษณะทั้งนี้โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน

นิพนธ์ สุขไชยะ (2543) ได้ศึกษาเรื่อง คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ตามความต้องการของสถานประกอบการ ในเขตการศึกษา 2 กลุ่มประชากรประกอบด้วยสถานประกอบการ จำนวน 1,967 แห่ง เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษาใน 4 ด้านคือด้านวิชาการ วิชาชีพ บุคลิกภาพ และคุณธรรม จริยธรรม ผลการวิจัยพบว่า คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษาที่สถานประกอบการต้องการอันดับหนึ่งคือคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพลำดับที่ 2 คือคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ลำดับที่ 3 คือคุณลักษณะด้านวิชาชีพ และลำดับที่ 4 คือคุณลักษณะด้านวิชาการ

สุคใจ ชุมนุมนณี (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่องคุณลักษณะของแรงงาน ตามความต้องการของสถานประกอบการใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของแรงงานตามความต้องการของสถานประกอบการใน 3 จังหวัดภาคใต้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านคุณธรรม จริยธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือด้านทักษะความสามารถในการ

ปฏิบัติงาน และด้านมนุษยสัมพันธ์ ตามลำดับ ส่วนด้านความรู้อยู่ในระดับปานกลางและผลการเปรียบเทียบสถานประกอบการ ทั้งประเภทอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และบริการ พบว่า มีความต้องการแรงงานที่มีคุณลักษณะทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ยุพาวดี เทพมณี, และคนอื่นๆ (2538) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะแรงงานระดับอาชีวศึกษา ตามความต้องการของสถานประกอบการในจังหวัดชุมพร โดยใช้ประชากรเป็นสถานประกอบการในจังหวัดชุมพร จำนวน 3,900 แห่ง ทำการสุ่มอย่างง่ายจำนวน 105 แห่ง เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามคุณลักษณะแรงงานระดับอาชีวศึกษาตามความต้องการของสถานประกอบการในจังหวัดชุมพร 3 ด้านได้แก่ ด้านบุคลิกภาพ ด้านอุปนิสัย และความประพฤติ และด้านความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ ผลการวิจัยพบว่าคุณลักษณะแรงงานระดับอาชีวศึกษาตามความต้องการของสถานประกอบการในจังหวัดชุมพรทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่สถานประกอบการมีความต้องการเป็นอันดับแรกได้แก่ ด้านบุคลิกภาพ รองลงมาคือด้านอุปนิสัยและความประพฤติ และด้านความรู้ความสามารถและประสบการณ์ตามลำดับ

ประชาคม จันทรชิต (2535) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาตามความต้องการของตลาดแรงงานและคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ที่สถานประกอบการในจังหวัดปัตตานีฟิ่งประสงค์ กลุ่มประชากรประกอบด้วยสถานประกอบการในจังหวัดปัตตานี จำนวน 101 แห่ง เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม คุณสมบัติที่จำเป็นของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษาจำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลิกภาพ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านคุณธรรมและความประพฤติ ด้านความสามารถพิเศษ และด้านคุณสมบัติเสริมผลการวิจัยพบว่า คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษาที่สถานประกอบการในจังหวัดปัตตานีฟิ่งประสงค์ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่สถานประกอบการฟิ่งประสงค์มากที่สุด คือคุณธรรม และความประพฤติ รองลงมาคือ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านบุคลิกภาพ ด้านความสามารถพิเศษ และด้านคุณสมบัติเสริมตามลำดับ

2. งานวิจัยต่างประเทศ

มอตต์ (Mott, 1989) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ของทักษะที่ต้องการเกี่ยวกับเลขานุการของนายจ้าง และหลักสูตรเลขานุการระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนธุรกิจ การวิจัยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะด้านเลขานุการที่นายจ้างต้องการ และที่โรงเรียนธุรกิจต้องการ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความต้องการของนายจ้างและโรงเรียนมีความต้องการแตกต่างกัน คือนายจ้างต้องการประสิทธิภาพสูงกว่าที่โรงเรียนจัดโปรแกรมให้ในด้าน

ต่อไปนี้ ความเร็วในการพิมพ์ มนุษยสัมพันธ์ การติดต่อโทรศัพท์ การพิมพ์จากลายมือเขียน และการลงบัญชีข้อมูล

ราชัดดิน (Rajuddin, 1989) ได้ทำการวิจัย เรื่องโรงเรียนมัธยมศึกษาอาชีวศึกษาใน กัวลาลัมเปอร์ และซีเรมบัน ประเทศมาเลเซีย : เป้าหมายของผู้ปกครองและครู การวิจัยมี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ และสภาพความเป็นจริงในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของ ผู้ปกครองและครูต่อนักเรียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษาของมาเลเซียกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้ปกครองและครู จำนวน 197 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาอาชีวศึกษาประสบความสำเร็จในการกำหนดบทบาทของคณาจารย์ ด้านสติปัญญาและทักษะในการทำงาน

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า การจัดการศึกษายุคปฏิรูปการศึกษา ในปัจจุบันนี้นอกจากจะต้องปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แล้ว ยังต้องจัดการศึกษาในทุกระดับให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้านอย่างถูกต้อง และเหมาะสม โดยเฉพาะต้องมุ่งสู่มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา การจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาก็เช่นเดียวกันที่ต้องจัดการศึกษาให้ได้ คุณภาพ มาตรฐาน รวมทั้งผลผลิตทางการศึกษานั้นต้องสนองตอบความต้องการของสังคมและตลาดแรงงานอย่างแท้จริง โดยผู้สำเร็จการศึกษาต้องมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมาย และเจตนารมณ์ของ หลักสูตรในระดับอาชีวศึกษา คือต้องเป็นผู้มีปัญญา มีนิสัยใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีทักษะในการประกอบอาชีพระดับผู้ชำนาญการเฉพาะทาง มีรายได้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเจริญก้าวหน้า มีเจตคติ มีคุณธรรม จริยธรรม มีบุคลิกภาพ และมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในอาชีพของตน รวมทั้งเข้าใจในปัญหา เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองของประเทศ มีความสำนึกในความเป็นไทย ดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตย แต่อย่างไรก็ตามจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ยังไม่สนองตอบความพึงพอใจในทุกๆด้านแก่สังคมและตลาดแรงงานอย่างแท้จริง ประกอบกับการที่ได้ศึกษาผลงานวิจัย เรื่องประสิทธิภาพของการอาชีวศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติที่พบข้อบกพร่องของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษาว่ายังขาดคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ขาดความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ สัมมาคารวะ รวมทั้งยังมีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่ยังไม่เป็นที่พอใจของสถานประกอบการ เช่น ในด้านความรู้ทางภาษาต่างประเทศ การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ การใฝ่รู้ ที่จะศึกษาและติดตามความเคลื่อนไหวที่เปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ทัศนคติของผู้บริหารสถานประกอบการ ในจังหวัดพัทลุง เกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ทักษะในการ

ประกอบอาชีพ คุณธรรม จริยธรรม บุคลิกภาพ และมนุษยสัมพันธ์ ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้มาปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและสถานประกอบการต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทฤษฎีของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากร
2. กลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุงที่มีรูปแบบธุรกิจเป็น ห้างหุ้นส่วน (Partnership) และบริษัทจำกัด (Company Limited) ที่จดทะเบียนเป็นห้างหุ้นส่วน และบริษัทจำกัด ที่ประกอบธุรกิจประเภทอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมและอุตสาหกรรมบริการ จำนวนทั้งสิ้น 958 แห่ง โดยมีจำนวนประชากรดังนี้

1. ผู้บริหารสถานประกอบการประเภทธุรกิจอุตสาหกรรม จำนวน 602 คน
  2. ผู้บริหารสถานประกอบการประเภทธุรกิจพาณิชยกรรม จำนวน 288 คน
  3. ผู้บริหารสถานประกอบการประเภทธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ จำนวน 68 คน
- รวมประชากรในการวิจัยครั้งนี้ จำนวนทั้งสิ้น 958 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารสถานประกอบการประเภทของธุรกิจอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมและอุตสาหกรรมบริการในจังหวัดพัทลุง การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973, 1089 อ้างถึงใน พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2554, 117 - 118) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มดังนี้

1. ผู้บริหารสถานประกอบการประเภทของธุรกิจอุตสาหกรรม จำนวน 177 คน
2. ผู้บริหารสถานประกอบการประเภทของธุรกิจพาณิชยกรรม จำนวน 85 คน

3. ผู้บริหารสถานประกอบการประเภทของธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ จำนวน 20 คน รวมกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ทั้งหมด 282 คน ในการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารสถานประกอบการประเภทของธุรกิจอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมและอุตสาหกรรมบริการ ในจังหวัดพัทลุง โดยสุ่มตัวอย่างแบ่งชั้นภูมิตามประเภทของธุรกิจอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมและ อุตสาหกรรมบริการและแต่ละชั้นภูมิทำการสุ่มอย่างง่าย จึงได้กลุ่มตัวอย่างดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของธุรกิจ

ลำดับที่	ประเภทของธุรกิจ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1.	อุตสาหกรรม	602	177
2.	พาณิชยกรรม	288	85
3.	อุตสาหกรรมบริการ	68	20
	รวม	958	282

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยได้ออกแบบโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามทั่วไป (Check List) สอบถามผู้บริหารเกี่ยวกับสถานภาพของสถานประกอบการ ดังนี้

1. รูปแบบของธุรกิจ
2. ประเภทของธุรกิจ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) สอบถามระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทฤษฎีการบริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง จำนวน 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ 2) ด้านทักษะในการประกอบอาชีพ 3) ด้านคุณธรรม จริยธรรม 4) ด้านบุคลิกภาพ 5) ด้านมนุษยสัมพันธ์ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน 5 ระดับ (Rating Scale) กำหนดระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทฤษฎีการบริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ตามระดับความคิดเห็นดังนี้

- 5 คะแนน หมายความว่า เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในระดับมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายความว่า เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในระดับมาก
- 3 คะแนน หมายความว่า เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน หมายความว่า เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในระดับน้อย
- 1 คะแนน หมายความว่า เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีต่างๆ จากเอกสาร และ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของผู้บริหารสถานประกอบการเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และข้อมูลความคิดเห็นของผู้บริหารสถานประกอบการ ในจังหวัดพัทลุง

2. นำข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวบรวมและสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และ นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบแนะนำ และปรับปรุงแก้ไข

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item – Objective Congruence : IOC)

4. นำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะ นำปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมงานวิจัย เพื่อให้แบบสอบถามมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อปรับปรุงแก้ไขและครอบคลุมตามความมุ่งหมายที่ศึกษายิ่งขึ้น

5. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุงที่จดทะเบียนประเภทของธุรกิจอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมและอุตสาหกรรมบริการ ในจังหวัดพัทลุง จำนวน 30 คน ที่มีในกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Efficiency) (พิชิต ฤทธิจรูญ, 2554, 247 - 249) ได้ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.875 แล้วจึงนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้มีดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชถึงผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่และส่วนที่เหลือได้จัดส่งทางไปรษณีย์ไปยังสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง จำนวน 282 ฉบับ และได้รับคืนเป็นฉบับสมบูรณ์ 282 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100
3. นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วนำมาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลหาระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรศนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและวิเคราะห์รายละเอียดดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 คือสถานภาพของสถานประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ (Percentage) ของแต่ละรายการในแต่ละตัวแปรนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

2. แบบสอบถามตอนที่ 2 คือ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทฤษฎีของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ด้านทักษะในการประกอบอาชีพ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านบุคลิกภาพและด้านมนุษยสัมพันธ์ โดยวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

2.1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อวัดการกระจายของข้อมูลระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ตามทฤษฎีของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ในแต่ละด้าน ค่าที่คำนวณได้นำมากำหนดระดับค่าคะแนนเฉลี่ยได้ดังนี้ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2554, 219)

4.51 - 5.00 หมายถึง เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในระดับมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในระดับปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในระดับน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในระดับน้อยที่สุด

2.2 ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทฤษฎีของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง โดยใช้การทดสอบที (t - test) เพื่อเปรียบเทียบตัวแปรรูปแบบของธุรกิจ คือ ห้างหุ้นส่วนและบริษัทจำกัด และใช้การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบตัวแปรประเภทของธุรกิจ คือ อุตสาหกรรมพาณิชยกรรม และบริการ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ทางเดียว (One - Way Anova) ด้วยการทดสอบเอฟ (F-test) เมื่อมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงเปรียบเทียบรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe's Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทฤษฎีของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ในครั้งนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงสัญลักษณ์สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. การวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการสื่อความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ได้กำหนดสัญลักษณ์ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนผู้บริหารสถานประกอบการ
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
SS	แทน	ค่าผลรวมกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
df	แทน	ระดับชั้นความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F – Distribution
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาแจกแจงแบบ t-test
Sig	แทน	ค่าทดสอบความเป็นนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรูปแบบของธุรกิจและประเภทของธุรกิจ โดยหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง โดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายด้าน รายข้อ และโดยรวมทุกด้าน

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง จำแนกตามรูปแบบของธุรกิจ โดยใช้การทดสอบค่า t (t -test) แบบ Independent Simple

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง จำแนกตามประเภทของธุรกิจ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way ANOVA)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรูปแบบธุรกิจและประเภทของธุรกิจ รายละเอียดดังปรากฏตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรูปแบบธุรกิจและประเภทของธุรกิจ

ที่	สถานภาพ	จำนวน (n = 282)	ร้อยละ
1	รูปแบบของธุรกิจ		
	ห้างหุ้นส่วน	211	74.80
	บริษัทจำกัด	71	25.20
2	ประเภทของธุรกิจ		
	อุตสาหกรรม	177	62.80
	พาณิชย์กรรม	85	30.10
	อุตสาหกรรมบริการ	20	7.10

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจแบบห้างหุ้นส่วน จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 74.8 และประกอบธุรกิจแบบบริษัทจำกัด จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2 และส่วนใหญ่เป็นธุรกิจประเภทอุตสาหกรรม จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 62.8 รองลงมา คือ พาณิชยกรรม จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 และอุตสาหกรรมบริการ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง โดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายด้าน รายข้อ และโดยรวมทุกด้าน ดังตารางที่ 3 – 8

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ในภาพรวม และรายด้าน

ข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าความเบี่ยงเบน	
			มาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
1	ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ	4.33	0.26	มาก
2	ด้านทักษะในการประกอบอาชีพ	4.47	0.19	มาก
3	ด้านคุณธรรม จริยธรรม	4.63	0.12	มากที่สุด
4	ด้านบุคลิกภาพ	4.56	0.15	มากที่สุด
5	ด้านมนุษยสัมพันธ์	4.58	0.14	มากที่สุด
สรุปภาพรวม		4.51	0.12	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านคุณธรรม จริยธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$) รองลงมา คือ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ($\bar{X} = 4.58$) ด้านบุคลิกภาพ ($\bar{X} = 4.56$) ด้านทักษะในการประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 4.47$) และด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.33$)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรศสนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ

ข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าความเบี่ยงเบน	
			มาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
1	มีความรู้ความสามารถทางวิชาการนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้	4.83	0.37	มากที่สุด
2	มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน	4.52	0.55	มากที่สุด
3	มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ	3.97	0.66	มาก
4	มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอาเซียน เช่น ภาษาพม่า เขมร และมาลายู	3.90	0.67	มาก
5	มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกรายวิชาเฉลี่ยมากกว่า 2.50	4.66	0.48	มากที่สุด
6	มีความรู้ความสามารถทางการบริหารจัดการ	3.91	0.72	มาก
7	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพ	3.85	0.66	มาก
8	มีความรู้เกี่ยวกับเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน	3.96	0.65	มาก
9	มีคุณลักษณะผู้นำด้านวิชาการ	4.14	0.58	มาก
10	มีความรู้ทางด้าน การวางแผนการทำงาน	4.49	0.53	มาก
11	มีความรู้ความสามารถด้านการวางแผนงานซ่อมบำรุง	4.38	0.66	มาก
12	มีความรู้ความเข้าใจในระบบงานที่ทำ	4.40	0.51	มาก

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าความเบี่ยงเบน	
			มาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
13	มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับระบบ ความปลอดภัยในการทำงาน	4.68	0.51	มากที่สุด
14	มีความสามารถในการนำเสนอข้อมูล สารสนเทศต่อหัวหน้างานเพื่อ ประกอบการตัดสินใจในการปฏิบัติงาน	4.60	0.55	มากที่สุด
15	มีความสามารถในการใช้ทรัพยากรการ ปฏิบัติงานอย่างประหยัด	4.59	0.49	มากที่สุด
สรุปภาพรวม		4.33	0.26	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรชนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความรู้ความสามารถทางวิชาการนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$) รองลงมา คือ มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับระบบความปลอดภัยในการทำงาน ($\bar{X} = 4.68$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพ ($\bar{X} = 3.85$)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรศนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ด้านทักษะในการประกอบอาชีพ

ข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
1	มีทักษะในการใช้เครื่องมือปฏิบัติงาน สำนักงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.67	0.53	มากที่สุด
2	มีทักษะในการซ่อมบำรุง	4.40	0.61	มาก
3	มีทักษะในการทำงานตามสายวิชาชีพได้ อย่างถูกต้อง	4.96	0.24	มากที่สุด
4	มีทักษะในการสื่อสารภาษาไทยได้เป็น อย่างดี	4.54	0.50	มากที่สุด
5	มีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ เป็นอย่างดี	3.79	0.87	มาก
6	มีทักษะการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อพัฒนา ระบบการทำงาน	4.23	0.66	มาก
7	มีทักษะในการประมวลข้อมูล ประกอบการตัดสินใจ	4.23	0.60	มาก
8	มีทักษะในการจัดระบบและ กระบวนการในการทำงาน	4.33	0.69	มาก
9	มีทักษะในการทำงานได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วและปลอดภัย	4.91	0.28	มากที่สุด
10	มีทักษะในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาใน การปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.67	0.47	มากที่สุด
11	มีทักษะในการคิดคำนวณ	4.39	0.55	มาก
12	มีความสามารถในการปฏิบัติงานใน หน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.57	0.50	มากที่สุด
สรุปภาพรวม		4.48	0.19	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนระของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ด้านทักษะในการประกอบอาชีพ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีทักษะในการทำงานตามสายวิชาชีพได้อย่างถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.96$) รองลงมา คือ มีทักษะในการทำงานได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วและปลอดภัย ($\bar{X} = 4.91$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.79$)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนระของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ด้านคุณธรรม จริยธรรม

ข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
1	มีความซื่อสัตย์ในการปฏิบัติหน้าที่	4.98	0.13	มากที่สุด
2	มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	4.97	0.18	มากที่สุด
3	มีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย	4.61	0.49	มากที่สุด
4	มีความจงรักภักดีต่อองค์กร	4.57	0.50	มากที่สุด
5	มีความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนร่วมงาน	4.38	0.49	มาก
6	เป็นผู้ที่ไม่เสพสิ่งเสพติดและมั่วสุมอบายมุข	4.87	0.33	มากที่สุด
7	เป็นผู้ที่ไม่ประพฤติผิดศีลธรรม จารีตประเพณี	4.41	0.49	มาก
8	เป็นผู้ที่มีความยุติธรรม	4.24	0.55	มาก
9	เป็นผู้ที่ประพฤติตามกฎ ระเบียบของสถานประกอบการ	4.87	0.34	มากที่สุด

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าความเบี่ยงเบน	
			มาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
10	เป็นผู้มีความเสียสละเพื่อประโยชน์ ส่วนรวม	4.47	0.50	มาก
11	เป็นผู้สร้างชื่อเสียงและรักษาความลับ ของสถานประกอบการหรือหน่วยงาน ของตน	4.68	0.47	มากที่สุด
12	เป็นผู้ที่สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ	4.68	0.47	มากที่สุด
13	เป็นผู้ที่ตรงต่อเวลา	4.94	0.23	มากที่สุด
14	มีจิตสาธารณะในการรักษาสิ่งแวดล้อม	4.31	0.52	มาก
15	เคารพสิทธิความเป็นเจ้าของทรัพย์สิน ของผู้อื่น	4.43	0.50	มาก
สรุปภาพรวม		4.63	0.12	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 พบว่า ระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ด้านคุณธรรม จริยธรรม ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความซื่อสัตย์ในการปฏิบัติหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.98$) รองลงมา คือ มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X} = 4.97$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เป็นผู้ที่มีความยุติธรรม ($\bar{X} = 4.24$)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรศนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ด้านบุคลิกภาพ

ข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าความเบี่ยงเบน	
			มาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
1	บุคลิกภาพที่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ การงาน	4.69	0.46	มากที่สุด
2	สุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์	4.57	0.50	มากที่สุด
3	มีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน	4.43	0.50	มาก
4	วางตนได้เหมาะสมกับตำแหน่งงาน อาชีพ	4.26	0.54	มาก
5	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการพัฒนา งาน	4.49	0.50	มาก
6	กิริยา วาจา และมารยาทอันดีงาม	4.62	0.49	มากที่สุด
7	มีจิตใจร่าเริงแจ่มใส	4.66	0.47	มากที่สุด
8	มีสัมมาคารวะ เคารพผู้ใหญ่	4.90	0.30	มากที่สุด
9	มีลักษณะความเป็นผู้นำที่ดี	4.09	0.58	มาก
10	แต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมกับ กาลเทศะ	4.22	0.67	มาก
11	กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออกในสิ่งที่ ถูกต้องเหมาะสม	4.31	0.54	มาก
12	ความสามารถในการควบคุมอารมณ์	4.89	0.31	มากที่สุด
13	มีความสุข รอบคอบ ละเอียดถี่ถ้วนใน การทำงาน	4.74	0.44	มากที่สุด
14	มีความกระตือรือร้นในการทำงาน	4.72	0.45	มากที่สุด
15	มีความขยันหมั่นเพียรในการปฏิบัติงาน	4.85	0.36	มากที่สุด
สรุปภาพรวม		4.56	0.15	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 พบว่า ระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรชนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ด้านบุคลิกภาพ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีสัมมาคาราวะ เคารพผู้ใหญ่ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.90$) รองลงมา คือ ความสามารถในการควบคุมอารมณ์ ($\bar{X} = 4.89$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ แต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมกับกาลเทศะ ($\bar{X} = 4.22$)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรชนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ด้านมนุษยสัมพันธ์

ข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าความเบี่ยงเบน	
			มาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
1	มีน้ำใจและช่วยเหลือเพื่อนร่วมงาน	4.76	0.43	มากที่สุด
2	ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	4.49	0.49	มาก
3	สามารถทำงานเป็นทีมได้ดี	4.61	0.49	มากที่สุด
4	สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้อย่างเหมาะสม	4.31	0.56	มาก
5	เป็นผู้ที่มีความจริงใจต่อเพื่อนร่วมงาน	4.38	0.49	มาก
6	เป็นผู้ที่มีความสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น	4.22	0.67	มาก
7	เป็นผู้ที่มีอารมณ์ขันยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ	4.31	0.54	มาก
8	เป็นผู้ที่ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา	4.89	0.31	มากที่สุด
9	เป็นผู้ที่ยกย่องให้เกียรติผู้อื่นอยู่เสมอ	4.74	0.44	มากที่สุด
10	สามารถชักจูง กระตุ้น ให้ผู้ร่วมงานร่วมมือกันทำงาน	4.72	0.45	มากที่สุด
11	เสนอความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานอยู่เสมอ	4.85	0.36	มากที่สุด
สรุปภาพรวม		4.58	0.14	มากที่สุด

จากตารางที่ 8 พบว่า ระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรศนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ด้านมนุษยสัมพันธ์ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เป็นผู้ที่ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.89$) รองลงมา คือ เสนอความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานอยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.11$) และข้อที่มีค่าน้อยที่สุดคือ สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.31$)

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรศนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง จำแนกตามรูปแบบของธุรกิจ ดังปรากฏตามตารางที่ 8

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรศนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง จำแนกตามรูปแบบของธุรกิจ

ข้อ	รายการ	ห้างหุ้นส่วน		บริษัทจำกัด		t	Sig
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ	4.33	0.26	4.32	0.27	0.076	0.720
2	ด้านทักษะในการประกอบอาชีพ	4.48	0.19	4.46	0.19	0.849	0.983
3	ด้านคุณธรรม จริยธรรม	4.63	0.12	4.63	0.12	0.034	0.841
4	ด้านบุคลิกภาพ	4.57	0.15	4.55	0.15	0.566	0.924
5	ด้านมนุษยสัมพันธ์	4.58	0.14	4.57	0.14	0.308	0.672
	สรุปภาพรวม	4.52	0.12	4.51	0.13	0.514	0.603

จากตารางที่ 9 พบว่า ความแตกต่างของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรศนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง จำแนกตามรูปแบบของธุรกิจ ภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน และทุกด้าน

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง จำแนกตามประเภทของธุรกิจ ดังปรากฏดังตารางที่ 9

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง จำแนกตามประเภทของธุรกิจ โดยภาพรวม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	0.525	2	0.263	19.516	0.000**
ภายในกลุ่ม	3.756	279	0.013		
รวม	4.281	281			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 10 พบว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ที่ประกอบธุรกิจประเภทต่างกัน มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง จำแนกตามประเภทของธุรกิจ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ					
ระหว่างกลุ่ม	1.386	2	0.693	10.734	0.000**
ภายในกลุ่ม	18.008	279	0.065		
รวม	19.394	281			
ด้านทักษะในการประกอบอาชีพ					
ระหว่างกลุ่ม	1.755	2	0.078	28.047	0.000**
ภายในกลุ่ม	8.729	279	0.031		
รวม	10.485	281			
ด้านคุณธรรม จริยธรรม					
ระหว่างกลุ่ม	0.090	2	0.045	2.973	0.053
ภายในกลุ่ม	4.241	279	0.015		
รวม	4.331	281			
ด้านบุคลิกภาพ					
ระหว่างกลุ่ม	0.380	2	0.190	8.560	0.000**
ภายในกลุ่ม	6.187	279	0.022		
รวม	6.567	281			
ด้านมนุษยสัมพันธ์					
ระหว่างกลุ่ม	0.232	2	0.116	6.271	0.002**
ภายในกลุ่ม	5.163	279	0.019		
รวม	5.395	281			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้ที่ประกอบธุรกิจประเภทต่างกัน มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง จำแนกตามประเภทของธุรกิจ ในด้านคุณธรรม จริยธรรม ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ด้านทักษะในการประกอบอาชีพ ด้านบุคลิกภาพ และด้าน

มนุษยสัมพันธ์ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทฤษฎีของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบภายหลัง เพื่อหาความแตกต่างกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe's ได้ผลดังตารางที่ 11 – 14

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทฤษฎีของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ในด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ เป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe's

ประเภทของธุรกิจ	อุตสาหกรรม			อุตสาหกรรมบริการ
	$\bar{X}$	4.28	4.37	4.53
อุตสาหกรรม	4.28	-	-0.095	-0.246*
พาณิชยกรรม	4.37		-	-0.152
อุตสาหกรรมบริการ	4.53			-

จากตารางที่ 12 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทฤษฎีของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ในด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ ระหว่างผู้ที่ประกอบธุรกิจต่างประเภทกัน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ประกอบธุรกิจประเภทอุตสาหกรรมบริการมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทฤษฎีของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง มากกว่าผู้ประกอบธุรกิจประเภทอุตสาหกรรม

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ในด้านทักษะในการประกอบอาชีพ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe's

ประเภทของธุรกิจ	อุตสาหกรรม			
	อุตสาหกรรม	พาณิชย์กรรม	อุตสาหกรรมบริการ	
	$\bar{X}$	4.41	4.58	4.58
อุตสาหกรรม	4.41	-	-0.162*	-0.169*
พาณิชย์กรรม	4.58		-	-0.008
อุตสาหกรรมบริการ	4.58			-

จากตารางที่ 13 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ในด้านทักษะในการประกอบอาชีพ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ ระหว่างผู้ที่ประกอบธุรกิจต่างประเภทกัน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ประกอบธุรกิจประเภทพาณิชย์กรรม และอุตสาหกรรมบริการมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง มากกว่าผู้ประกอบธุรกิจประเภทอุตสาหกรรม

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ในด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ เป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe's

ประเภทของธุรกิจ	อุตสาหกรรม			
	อุตสาหกรรม	พาณิชย์กรรม	อุตสาหกรรมบริการ	
	$\bar{X}$	4.54	4.59	4.66
อุตสาหกรรม	4.54	-	-0.055	-0.123*
พาณิชย์กรรม	4.59		-	-0.067
อุตสาหกรรมบริการ	4.66			-

จากตารางที่ 14 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ในด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ ระหว่างผู้ที่ประกอบธุรกิจต่างประเภทกัน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ประกอบธุรกิจประเภทอุตสาหกรรมบริการมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง มากกว่าผู้ประกอบธุรกิจประเภทอุตสาหกรรม

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ในด้านมนุษยสัมพันธ์ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ เป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe's

ประเภทของธุรกิจ	อุตสาหกรรม	พาณิชย์กรรม	อุตสาหกรรมบริการ	
	$\bar{X}$	4.57	4.57	4.68
อุตสาหกรรม	4.57	-	0.002	-0.111*
พาณิชย์กรรม	4.57		-	-0.001
อุตสาหกรรมบริการ	4.68			-

จากตารางที่ 15 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ในด้านมนุษยสัมพันธ์ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ ระหว่างผู้ที่ประกอบธุรกิจต่างประเภทกัน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ประกอบธุรกิจประเภทอุตสาหกรรมบริการมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง มากกว่าผู้ประกอบธุรกิจประเภทอุตสาหกรรม

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยนี้เป็นการศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผลการวิจัย
6. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง
2. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง โดยจำแนกตามรูปแบบและประเภทของธุรกิจ

สมมติฐานของการวิจัย

ผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุงที่มีรูปแบบของธุรกิจและประเภทของธุรกิจที่ต่างกัน มีความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุงที่มีรูปแบบธุรกิจเป็นห้างหุ้นส่วน (Partnership) และบริษัทจำกัด (Company Limited) ที่จดทะเบียนเป็นห้างหุ้นส่วน และบริษัทจำกัด ที่ประกอบธุรกิจประเภทอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมและอุตสาหกรรมบริการ จำนวนทั้งสิ้น 958 แห่ง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง หางขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973, 1089 อ้างถึงใน พิเชิต ฤทธิ์จรูญ, 2554, 117 - 118) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือมีความคลาดเคลื่อน 5% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 282 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชถึงผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่และส่วนที่เหลือได้จัดส่งทางไปรษณีย์ไปยังสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วนำมาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลหาระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรศนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและวิเคราะห์รายละเอียดดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 คือสถานภาพของสถานประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ (Percentage) ของแต่ละรายการในแต่ละตัวแปรนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย
2. แบบสอบถามตอนที่ 2 คือ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรศนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ด้านทักษะในการประกอบอาชีพ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านบุคลิกภาพและด้านมนุษยสัมพันธ์ โดยวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

2.1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อวัดการกระจายของข้อมูลระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จ

การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรชนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ในแต่ละด้าน ค่าที่คำนวณได้นำมากำหนดระดับค่าคะแนนเฉลี่ยได้ดังนี้ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2554, 219)

- 4.51 - 5.00 หมายความว่า เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในระดับมากที่สุด
- 3.51 - 4.50 หมายความว่า เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในระดับมาก
- 2.51 - 3.50 หมายความว่า เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในระดับปานกลาง
- 1.51 - 2.50 หมายความว่า เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในระดับน้อย
- 1.00 - 1.50 หมายความว่า เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในระดับน้อยที่สุด

2.2 ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรชนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง โดยใช้การทดสอบที (t - test) เพื่อเปรียบเทียบตัวแปรรูปแบบของธุรกิจ คือ ห้างหุ้นส่วนและบริษัทจำกัด และใช้การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบตัวแปรประเภทของธุรกิจ คือ อุตสาหกรรมพาณิชยกรรม และสถานประกอบการโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ทางเดียว (One - Way ANOVA) ด้วยการทดสอบเอฟ (F-test) เมื่อมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงเปรียบเทียบรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ (Scheffe's Method)

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรชนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านคุณธรรม จริยธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$) รองลงมา คือ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ($\bar{X} = 4.58$) ด้านบุคลิกภาพ ($\bar{X} = 4.56$) ด้านทักษะในการประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 4.47$) และด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.33$)

2. ความแตกต่างของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรชนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง จำแนกตามรูปแบบของธุรกิจ ภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน และทุกด้าน และจากการทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรชนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ที่ประกอบธุรกิจประเภทต่างกัน มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรชนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05 เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ที่ประกอบธุรกิจประเภทต่างกัน มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทฤษฎีของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง จำแนกตามประเภทของธุรกิจ ในด้านคุณธรรม จริยธรรม ไม่แตกต่างกัน ยกเว้น ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ด้านทักษะในการประกอบอาชีพ ด้านบุคลิกภาพ และด้านมนุษยสัมพันธ์ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทฤษฎีของผู้บริหารสถานประกอบการ ในจังหวัดพัทลุง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบภายหลัง เพื่อหาความแตกต่างกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe's ได้ผลดังนี้

2.1 ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ ระหว่างผู้ที่ประกอบธุรกิจต่างประเภทกัน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ประกอบธุรกิจประเภทอุตสาหกรรมบริการมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทฤษฎีของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง มากกว่าผู้ประกอบธุรกิจประเภทอุตสาหกรรม

2.2 ด้านทักษะในการประกอบอาชีพ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ ระหว่างผู้ที่ประกอบธุรกิจต่างประเภทกัน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ประกอบธุรกิจประเภทพาณิชยกรรม และอุตสาหกรรมบริการมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทฤษฎีของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง มากกว่าผู้ประกอบธุรกิจประเภทอุตสาหกรรม

2.3 ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ ระหว่างผู้ที่ประกอบธุรกิจต่างประเภทกัน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ประกอบธุรกิจประเภทอุตสาหกรรมบริการมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทฤษฎีของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง มากกว่าผู้ประกอบธุรกิจประเภทอุตสาหกรรม

2.4 ด้านมนุษยสัมพันธ์ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ ระหว่างผู้ที่ประกอบธุรกิจต่างประเภทกัน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ประกอบธุรกิจประเภทอุตสาหกรรมบริการมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรศนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง มากกว่าผู้ประกอบธุรกิจประเภทอุตสาหกรรม

อภิปรายผล

จากการศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรศนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง มีประเด็นที่ได้นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรศนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านคุณธรรม จริยธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$) รองลงมา คือ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ($\bar{X} = 4.58$) ด้านบุคลิกภาพ ($\bar{X} = 4.56$) ด้านทักษะในการประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 4.47$) และด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.33$) สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชลีภรณ์ วงษ์คำ (2550) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)ของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดสิงห์บุรี พบว่าผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดสิงห์บุรีมีระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะอยู่ในระดับมากที่สุดอยู่ 3 ด้าน และมาก 2 ด้าน เรียงลำดับจากคะแนนจากมากไปหาน้อย คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านบุคลิกภาพ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านทักษะในการประกอบอาชีพ และด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ

บุญยาพร แสงทอง (2554) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของวิทยาลัยเทคนิคชุมพร ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของวิทยาลัยเทคนิคชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าผู้ประกอบการมีความพึงพอใจด้านผู้เรียนเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตอยู่ในระดับมาก ส่วนความพึงพอใจน้อยที่สุดคือความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้านครู-อาจารย์นี้เทศมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการมีมนุษยสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ส่วนความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ การให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับผู้ประกอบการ ส่วนด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการวางแผนรับสมัครและ

คัดเลือกนักเรียนนักศึกษา อยู่ในระดับมาก ส่วนความพึงพอใจด้านสถานศึกษาจัดฝึกอบรมให้ความรู้แนวทางการฝึกอาชีพแก่ครูฝึกในสถานประกอบการต่ำสุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ

ประชาคม จันทรจิต (2535) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาตามความต้องการของตลาดแรงงานและคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ที่สถานประกอบการในจังหวัดปัตตานีพึงประสงค์ กลุ่มประชากรประกอบด้วยสถานประกอบการในจังหวัดปัตตานี จำนวน 101 แห่ง เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม คุณสมบัติที่จำเป็นของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษา จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลิกภาพ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านคุณธรรมและความประพฤติ ด้านความสามารถพิเศษ และด้านคุณสมบัติเสริมผลการวิจัยพบว่า คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษาที่สถานประกอบการในจังหวัดปัตตานีพึงประสงค์ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่สถานประกอบการพึงประสงค์มากที่สุด คือคุณธรรม และความประพฤติ รองลงมาคือ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านบุคลิกภาพ ด้านความสามารถพิเศษ และด้านคุณสมบัติเสริมตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ

ยูพาวดี เทพมณี, และคนอื่นๆ (2538) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะแรงงานระดับอาชีวศึกษา ตามความต้องการของสถานประกอบการในจังหวัดชุมพร โดยใช้ประชากรเป็นสถานประกอบการในจังหวัดชุมพร จำนวน 3,900 แห่ง ทำการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 105 แห่ง เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามคุณลักษณะแรงงานระดับอาชีวศึกษาตามความต้องการของสถานประกอบการในจังหวัดชุมพร 3 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลิกภาพ ด้านอุปนิสัย และความประพฤติ และด้านความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ ผลการวิจัยพบว่าคุณลักษณะแรงงานระดับอาชีวศึกษาตามความต้องการของสถานประกอบการในจังหวัดชุมพรทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่สถานประกอบการมีความต้องการเป็นอันดับแรกได้แก่ ด้านบุคลิกภาพ รองลงมาคือด้านอุปนิสัย และความประพฤติ และด้านความสามารถและประสบการณ์ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ

สุดใจ ชุมนุมนณี (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่องคุณลักษณะของแรงงาน ตามความต้องการของสถานประกอบการใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของแรงงานตามความต้องการของสถานประกอบการใน 3 จังหวัดภาคใต้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านคุณธรรม จริยธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือด้านทักษะความสามารถในการปฏิบัติงาน และด้านมนุษยสัมพันธ์ ตามลำดับ ส่วนด้านความรู้อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ

นิพนธ์ สุขไชยะ (2543) ได้ศึกษาเรื่อง คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ตามความต้องการของสถานประกอบการ ในเขตการศึกษา 2 กลุ่มประชากรประกอบด้วยสถานประกอบการ จำนวน 1,967 แห่ง

เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษาใน 4 ด้านคือด้านวิชาการ วิชาชีพ บุคลิกภาพ และคุณธรรม จริยธรรม ผลการวิจัยพบว่าคุณสมบัตินของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษาที่สถานประกอบการต้องการอันดับหนึ่งคือคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพลำดับที่ 2 คือคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ลำดับที่ 3 คือคุณลักษณะด้านวิชาชีพ และลำดับที่ 4 คือคุณลักษณะด้านวิชาการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ

สุธานี เปาวิมาน (2545) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ตามทัศนคติของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดลพบุรี ใน 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ คุณธรรม จริยธรรม บุคลิกภาพ มนุษยสัมพันธ์ และทักษะในการประกอบอาชีพ ผลการวิจัยพบว่าคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาดตามความต้องการของสถานประกอบการในจังหวัดลพบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านคุณธรรม จริยธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือด้านบุคลิกภาพ ด้านมนุษยสัมพันธ์ และทักษะด้านการประกอบอาชีพ ตามลำดับ ส่วนด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง

2. ความแตกต่างของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง จำแนกตามรูปแบบของธุรกิจ ภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน และทุกด้าน และจากการทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ที่ประกอบธุรกิจประเภทต่างกัน มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ที่ประกอบธุรกิจประเภทต่างกัน มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง จำแนกตามประเภทของธุรกิจ ในด้านคุณธรรม จริยธรรม ไม่แตกต่างกัน ยกเว้น ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ด้านทักษะในการประกอบอาชีพ ด้านบุคลิกภาพ และด้านมนุษยสัมพันธ์ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนคติของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบภายหลัง เพื่อหาความแตกต่างกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe's พบว่า ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ ระหว่างผู้ที่ประกอบธุรกิจต่างประเภทกัน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ประกอบธุรกิจประเภท

อุตสาหกรรมบริการมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จ การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรงสนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัด พัทลุง มากกว่าผู้ประกอบการธุรกิจประเภทอุตสาหกรรม ด้านทักษะในการประกอบอาชีพ จำแนกตาม ประเภทของธุรกิจ ระหว่างผู้ที่ประกอบธุรกิจต่างประเภทกัน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ปรากฏว่า ผู้ตอบ แบบสอบถามที่ประกอบธุรกิจประเภทพาณิชยกรรม และอุตสาหกรรมบริการมีค่าเฉลี่ยของ ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรงสนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง มากกว่าผู้ประกอบการประเภท อุตสาหกรรม ด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ ระหว่างผู้ที่ประกอบธุรกิจต่างประเภ ทกัน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบความ แตกต่างรายคู่ ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ประกอบธุรกิจประเภทอุตสาหกรรมบริการมีค่าเฉลี่ย ของความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) ตามทรงสนะของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง มากกว่าผู้ประกอบการ ประเภทอุตสาหกรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ

ปุ่นชาพร แสงทอง (2554) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของ ผู้ประกอบการต่อการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของวิทยาลัยเทคนิคชุมพร ผล การศึกษาค้นคว้าพบว่า ผู้ประกอบการทั้ง 3 ขนาด มีความพึงพอใจด้านผู้เรียน ด้านครู - อาจารย์ นิเทศ และด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้อง กับงานวิจัยของ

สุคใจ ชูมมณี (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่องคุณลักษณะของแรงงาน ตามความ ต้องการของสถานประกอบการ ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการเปรียบเทียบสถานประกอบการ ทั้งประเภทอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และอุตสาหกรรมบริการ พบว่า มีความต้องการแรงงานที่มี คุณลักษณะทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ

สุธารี เปาวิมาน (2545) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จ การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ตามทัศนะของ ผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดลพบุรี ใน 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ คุณธรรม จริยธรรม บุคลิกภาพ มนุษยสัมพันธ์ และทักษะในการประกอบอาชีพ ผลการเปรียบเทียบ สถานประกอบการ ทั้งประเภทอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และบริการ พบว่า ทัศนะเกี่ยวกับ คุณลักษณะทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรศนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ จากผลการวิจัยที่ได้ผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง มีความต้องการผู้สำเร็จการศึกษาที่ มีคุณธรรม จริยธรรม มากที่สุด สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำข้อมูลที่ได้ไป วางแผนเพื่อกำหนดเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรศนะผู้บริหารสถานประกอบการให้มีคุณภาพและ ประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษารูปแบบหรือแนวทางการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามความต้องการของสถานประกอบการ
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรศนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดอื่นๆ เพิ่มเติม

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถานศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง สถานประกอบการควรกำหนดแนวทางร่วมกันในการยกระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
2. ภาครัฐควรสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมการสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้เกิด ขึ้นกับนักเรียนนักศึกษาในสถานประกอบการ เช่นการอบรม สัมมนา ฝึกประสบการณ์เพื่อ เสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ร่วมกับสถานประกอบการ

บรรณานุกรม

- กวี วงศ์พุ่ม. (2536). ลักษณะของบัณฑิตที่หน่วยงานต้องการ. วารสารนักบริหาร, (2), หน้า 59.
- กรมการจัดหางาน. (2552). รายงานผลการศึกษาแนวโน้มความต้องการแรงงานในช่วงปี 2553-2557. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงแรงงาน.
- กรมการจัดหางาน, กองวิจัยตลาดแรงงาน (2557). สถานการณ์การว่างงาน การเลิกจ้างและความต้องการตลาดแรงงาน. ม.ป.ท.
- กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2554). ยุทธศาสตร์การผลิตและการพัฒนากำลังคนของประเทศในช่วงการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง พ.ศ. 2552 – 2561 (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค
- กระทรวงศึกษาธิการ, (2546). หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช) พ.ศ.2545 ปรับปรุง 2546. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ, (2557). ท่องไว้ ค่านิยม 12 ประการ ใน เดลินิวส์ จาก Online. Available: <http://www.dailynews.co.th/> วันที่ 2557, กันยายน, 19.
- เจริญ เกษภูววัลย์, (2543). คู่มือเลขานุการ. กรุงเทพมหานคร: พอดี.
- จิตรภณ ชีรนรวิชย์, (2542). เทคนิคการเป็นเลขานุการ. กรุงเทพมหานคร: วังอักษร.
- ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์, (2556). อาชีวะ 3 ชาติไทย ลาว เวียดนาม ร่วมสร้างทักษะแรงงานอาเซียน ใน เดลินิวส์ จาก. Available: <http://m.dailynews.co.th/>. วันที่ 2556ม กรกฎาคม, 19.
- ดวงนภา มกรานุกัณฑ์, (2554). อนาคตภาพการอาชีวศึกษาไทยในทศวรรษหน้า พ.ศ. 2554 – 2564. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธนาคารออมสิน, (2555). บันทึกความดีเพื่อในหลวงของเรา โครงการประกวดโรงเรียนและนักเรียนดีเด่นด้านคุณธรรมและจริยธรรม ประจำปี 2555 (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: สมอลเลอร์ แอนด์ เบทเทอร์ ดีไซน์.
- ธำรงค์ศักดิ์ หมั่นจักร, และสุชล สิทธิวิชาพร. (2538). ธุรกิจ 1. กรุงเทพมหานคร: ศรีสง่าวิชาการ.
- ธีราพรรณ อิ่มโอษฐ์, (2543). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับงานโรงแรม. กรุงเทพมหานคร: วังอักษร.
- นิพนธ์ สุขไชยยะ, (2543). คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ตามความต้องการของสถานประกอบการ ในเขต

การศึกษา 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

บรรจง ชุสกุลชาติ, (2531). การศึกษากับการมีงานทำ. วารสารมิตรครู, (4), หน้า 25.

บรรเลง ศรีศิลป์, และคณะ, (2548). รายงานการวิจัยเส้นทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.

บุญชู มูลพินิจ, (2539). การอาชีวศึกษากับการพัฒนากำลังคนแผนฯ 8. วารสารสถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา, (5), 8.

บุญยาพร แสงทอง, (2554). การศึกษาความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อการจัดการเรียน การศึกษาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของวิทยาลัยเทคนิคชุมพร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

ประชาคม จันทร์จิต, (2535). รายงานการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะที่จำเป็นของผู้สำเร็จการศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาพาณิชยการ ที่สถานประกอบการ ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ พึ่งประสงค์. ปัตตานี: วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี.

ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์, (2535). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริม กรุงเทพมหานคร.

ผุสดี พุกกะวัน, (2540). มนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาวิชาการ.

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542, (2542). ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 116 ตอนที่ 74 ก, หน้า 2-3.

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551, (2551), ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 125 ตอนที่ 43 ก, หน้า 3-20.

พิชิต ฤทธิ์จรูญ, (2554). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: เอ้าส์ ออฟ คอมมิสท์.

พินนศิลป์ ทักษันทดกุล, (2552). ประสิทธิภาพของการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.

พีรพงศ์ ทิพย์นาค, (2557). ปรัชญากับการอาชีวศึกษา. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.

ยุพาวดี เทพมณี, และคนอื่นๆ, (2538). รายงานการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะแรงงานระดับอาชีวศึกษาตามความต้องการของสถานประกอบการในจังหวัดชุมพร. ชุมพร : วิทยาลัยเทคนิคชุมพร.

- ระวัง เนตรโพธิ์แก้ว, (2537). ธุรกิจเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: พิทักษ์อักษร.
- รังสิมา บุญชัย, (2544). มนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร: แม็ค.
- รัชรินทร์ สงค์ประเสริฐ, (2541). คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสายช่างอุตสาหกรรม ตามความคิดเห็นของสถานประกอบการ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542. กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- วิจิตร อาวะกุล, (2535). เทคนิคมนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส. พรินติ้ง เฮาส์
- วินัยชาญ สรรพโรจน์พัฒนา, (2550). ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ . กรุงเทพมหานคร : แม็ค
- วิทวัส มั่นคง, (2537). บริษัทใหญ่ๆรับคนไหนเข้าทำงาน. กรุงเทพมหานคร: ฮ.น.ก.ศ.
- วีรวัฒน์ วรรณศิริ, (2554). ทิศทางพัฒนาเด็กพันธุ์อาร์รองรับตลาดอาเซียน 58 ใน ผู้จัดการ จาก Available: <http://www2.manager.co.th>. วันที่ 2554, มิถุนายน, 8.
- เวก ศิริพิมพ์ลาภิน, (ม.ป.ป.). การประกอบการ การจัดตั้งสถานประกอบการ. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ศลิษา วรรณสุวรรณ, (2551). บุคลิกภาพ มนุษย์สัมพันธ์ในการทำงานและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 3 จากการใช้วิธีการสอนแบบสาธิตร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิควงกลมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้งานอาชีพและเทคโนโลยี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สมคิด บางโม, (2540). การประกอบธุรกิจ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: วิทย์พัฒนา
- สมพงษ์ พุทธเจริญ, (ม.ป.ป.). การเลขานุการ 1. กรุงเทพมหานคร: แม็ค.
- สมพงษ์ จิตรระดับ, (2554). ทิศทางพัฒนาเด็กพันธุ์อาร์รองรับตลาดอาเซียน 58 ใน ผู้จัดการ จาก Available: <http://www2.manager.co.th>. วันที่ 2554, มิถุนายน, 8.
- สมพร สุทัศน์ย์,ม.ร.ว. (2541). มนุษย์สัมพันธ์ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถิต วงศ์สุวรรณ, (2540). การพัฒนาบุคลิกภาพ. กรุงเทพมหานคร: รวมสาส์น.
- สุจิตา ก้องสมุทร, (2537). คุณลักษณะของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาที่ฝ่ายช่าง บริษัทการบินไทย จำกัด ต้องการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุจิตา ชุมนุมนมณี, (2539). คุณลักษณะแรงงานตามความต้องการของสถานประกอบการใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2553). แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545-2559. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2557). คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาตามระดับคุณวุฒิอาชีวศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. (2551). แนวปฏิบัติการดำเนินการฝึกงาน. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. (2555). มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, ศูนย์อาชีวศึกษาทวิภาคี (2556). แนวปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและกำลังคนอาชีวศึกษา. (2552). ข้อมูลการวิเคราะห์แรงงานอาชีพรายจังหวัด ปี พ.ศ. 2552. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, (2555). สรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555 – 2559. กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, (2555). แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555 – 2559. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานแรงงานจังหวัดพัทลุง, สำนักงาน. (2557). สถานการณ์แรงงานจังหวัดพัทลุง ไตรมาส 4 ปี 2556. พัทลุง : สำนักงานแรงงานจังหวัดพัทลุง
- สำนักงานแรงงานจังหวัดพัทลุง, สำนักงาน. (2557). สถานการณ์แรงงานจังหวัดพัทลุง ไตรมาส 1 ปี 2557. พัทลุง : สำนักงานแรงงานจังหวัดพัทลุง
- สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, (2557). คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี. กรุงเทพมหานคร : คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา.
- สุรารี เป่าวิมาน, (2545). คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ตามทัศนะของผู้บริหารสถาน

ประกอบการในจังหวัดลพบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาจิตวิทยา สถาบันราชภัฏเทพสตรี.

- อุทุมพร จามรมาน, (2531). จุดมุ่งหมายทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ฟีนีქซ์พับลิช.
- อัญชลีภรณ์ วงษ์คำ, (2550). คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของผู้บริหารสถานประกอบการจังหวัดสิงห์บุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- Allport, G.W. (1976). **Personality in a psychological interpretation**. New York: John Wiley and Sons.
- Bloom, B.S. (1976). **Human characteristics and school learning**. New York : McGraw-Hill.
- Brown, R. (1965). **Moral in social psychology**. New York : McGraw-Hill.
- Chester, H.W. (1960). **Encyclopedia of education**. New York : Mcmillan.
- Flippo, E.B. (1966). **Management : A behavioral approach**. Boston : Mass Allyn and Bacon.
- Good, C.V. (1973). **Dictionary of education**. New York : McGraw-Hill.
- Hoffman, M.L. (1979). **Development of moral thought in American psychologist**. New York : Long John.
- Lewin, K. (1965). **Personality development in child development**. New Jersey : Prentice-Hall.
- Lussier, R.N. (1993). **Human relations in organization : A skill-building approach** (2nd ed.). Homewood : Richard D. Irwin.
- Mott, R.M. (1989). **Relationship of the skill requirements of local major secretarial employers**. Master' s thesis , Secretarial curriculum postsecondary business school.
- Rajuddin, M.R. (1989). **Their goals as perceived by selected parents and teachers, Secondary Vocational Schools in Kuala Lumpur and Seremban, Malaysia**
- Yamane, T. (1973). **Statistics : An introductory analysis** (3nd ed.). New York : Harper & Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
2. คุณณรงค์ชัย เจริญรุจิทรัพย์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยประมงชุมพร เขตอุดมศักดิ์
3. ดร.ชานี ยิ่งวัฒนา อาจารย์ประจำคณะบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏกาญจน์

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์
เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ที่ ศร 0557.07/ ว 004

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าวี อำเภอมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

6 กุมภาพันธ์ 2558

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณณรงค์ชัย เจริญรุจิทรัพย์ (ผู้อำนวยการวิทยาลัยประมงชุมพร เขตอุดมศักดิ์)

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการวิจัย

จำนวน 1 ชุด

ด้วยนายรักชาติ ปานเพชร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัย เพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทัศนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย ดร.อรุณ จุติผล เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา และ ดร.วันฉัตร ทิพย์มาศ เป็นกรรมการที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตรวจสอบเนื้อหาโครงสร้างและการใช้ภาษาในประเด็นคำถาม พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อนำแบบสอบถามไปปรับปรุงให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อนึ่ง นักศึกษาจะขอนำเครื่องมืองานวิจัย ไปประสานงานกับท่านด้วยตนเอง ตามวันและเวลาที่ท่านกรุณานัดหมายให้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ ขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(คร.พรรัตน์ ชัยเรือง)

รองอธิการบดี รักษาราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
โทรศัพท์. 0-7537-7438
โทรสาร. 0-7537-7438

ที่ ศธ 0557.07/ว 004

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจิว อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

6 กุมภาพันธ์ 2558

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ชานี ยิ่งวัฒนา (อาจารย์ประจำคณะบริหารการศึกษา สถาบันรัชต์ภาคย์)

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการวิจัย

จำนวน 1 ชุด

ด้วยนายรักชาติ ปานเพชร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหา
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการ
เพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(ปวช) ตามที่คณะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ประกอบด้วย ดร.อรุณ จุติผล เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา และ ดร.วันฉัตร ทิพย์มาศ เป็นกรรมการที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
ที่มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
ในการตรวจสอบเนื้อหาโครงสร้างและการใช้ภาษาในประเด็นคำถาม พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ
เพื่อนำแบบสอบถามไปปรับปรุงให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อนึ่ง นักศึกษาจะขอนำเครื่องมืองานวิจัย
ไปประสานงานกับท่านด้วยตนเอง ตามวันและเวลาที่ท่านกรุณานัดหมายให้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ ขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง)

รองอธิการบดี รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
โทรศัพท์. 0-7537-7438
โทรสาร. 0-7537-7438

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความร่วมมือทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

ที่ ศธ 0557.07/ว 088

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจิว อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

3 มีนาคม 2558

เรื่อง ขอความร่วมมือทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้บริหารสถานประกอบการ *ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมล วิชาญกิจ*

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการวิจัย

จำนวน 1 ชุด

ด้วยนายรักษชาติ ปานเพชร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทฤษฎนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ประกอบด้วย ดร.อรุณ จุติผล เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา และ ดร.วันฉัตร ทิพย์มณี เป็นกรรมการที่ปรึกษาปรึกษา

ในการนี้ นักศึกษามีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยการแจกแบบสอบถาม การวิจัยมาทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง เพื่อนำไปหาค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นายรักษชาติ ปานเพชร ได้เก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง)

รองอธิการบดี รักษาราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์. 0-7537-7438

โทรสาร. 0-7537-7438

ที่ ศธ 0557.07/ว 088

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจิว อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

3 มีนาคม 2558

เรื่อง ขอความร่วมมือทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้บริหารสถานประกอบการ *นายวิชาญ วัฒนศิริ วัฒนศิริ วัฒนศิริ*

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการวิจัย

จำนวน 1 ชุด

ด้วยนายรักชาติ ปานเพชร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรงคนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ประกอบด้วย ดร.อรุณ จุติผล เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา และ ดร.วันฉัตร ทิพย์เนตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาปรึกษา

ในการนี้ นักศึกษามีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยการแจกแบบสอบถาม การวิจัยมาทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง เพื่อนำไปหาค่าอำนาจใจ และความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นายรักชาติ ปานเพชร ได้เก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง)

รองอธิการบดี รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์. 0-7537-7438

โทรสาร. 0-7537-7438

ที่ ศธ 0557.07/ว 088

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจิว อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

3 มีนาคม 2558

เรื่อง ขอความร่วมมือทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้บริหารสถานประกอบการ *เขื่อนลั่น นวัตกรรม*

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการวิจัย

จำนวน 1 ชุด

ด้วยนายรักชาติ ปานเพชร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทฤษฎีผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ประกอบด้วย ดร.อรุณ จุติผล เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา และ ดร.วันฉัตร ทิพย์มาศ เป็นกรรมการที่ปรึกษาปรึกษา

ในการนี้ นักศึกษามีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยการแจกแบบสอบถาม การวิจัยมาทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง เพื่อนำไปหาค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นายรักชาติ ปานเพชร ได้เก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง)

รองอธิการบดี รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์. 0-7537-7438

โทรสาร. 0-7537-7438

ที่ ศธ 0557.07/ว 088

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าวี อำเภอมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

3 มีนาคม 2558

เรื่อง ขอความร่วมมือทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้บริหารสถานประกอบการ *บริษัท นวัตกรรม/เทคโนโลยี จำกัด*

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนายรักษาทิ ปานเพชร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรศนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ประกอบด้วย ดร.อรุณ จุติผล เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา และ ดร.วันฉัตร ทิพย์มาศ เป็นกรรมการที่ปรึกษา

ในการนี้ นักศึกษามีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยการแจกแบบสอบถามการวิจัยมาทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง เพื่อนำไปหาคำอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นายรักษาทิ ปานเพชร ได้เก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง)

รองอธิการบดี รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
โทรศัพท์. 0-7537-7438
โทรสาร. 0-7537-7438

ที่ ศร 0557.07/ว 088

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจิว อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

3 มีนาคม 2558

เรื่อง ขอความร่วมมือทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้บริหารสถานประกอบการ *บริษัท อัทธวิท จำกัด*

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการวิจัย

จำนวน 1 ชุด

ด้วยนายรักชาติ ปานเพชร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทฤษฎีของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ประกอบด้วย ดร.อรุณ จตุผล เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา และ ดร.วันฉัตร ทิพย์มาศ เป็นกรรมการที่ปรึกษาปรึกษา

ในการนี้ นักศึกษามีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยการแจกแบบสอบถาม การวิจัยมาทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง เพื่อนำไปหาค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นายรักชาติ ปานเพชร ได้เก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง)

รองอธิการบดี รักษาราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์. 0-7537-7438

โทรสาร. 0-7537-7438

ภาคผนวก ง

หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0557.07/ ว 110

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจี่ อำเภอมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80220

9 มีนาคม 2558

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้บริหารสถานประกอบการ...
จังหวัดนครศรีธรรมราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จำนวน 7 ชุด

ด้วยนายรักชาติ ปานเพชร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรศนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ประกอบด้วย ดร.อรุณ จุติผล เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา และ ดร.วันฉัตร ทิพย์มาศ เป็นกรรมการที่ปรึกษา

ในการนี้ นักศึกษามีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยการแจกแบบสอบถามกับผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นายรักชาติ ปานเพชร ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานและบุคลากรดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.พรัตน์ ชัยเรือง)

รองอธิการบดี รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
โทรศัพท์. 0-7537-7438
โทรสาร. 0-7537-7438

ที่ ศธ 0557.07/ว 110

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจี่ อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

9 มีนาคม 2558

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้บริหารสถานประกอบการ.....*นางนงนุช นงนุช* *ศิริพงษ์*

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จำนวน 1 ชุด

ด้วยนายรักชาติ ปานเพชร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรศนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ประกอบด้วย ดร.อรุณ จุติผล เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา และ ดร.วันฉัตร ทิพย์มาศ เป็นกรรมการที่ปรึกษา

ในการนี้ นักศึกษามีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยการแจกแบบสอบถามกับผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นายรักชาติ ปานเพชร ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานและบุคลากรดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง)

รองอธิการบดี รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
โทรศัพท์. 0-7537-7438
โทรสาร. 0-7537-7438

ที่ ศธ 0557.07/ ๒ 110

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าजू อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

9 มีนาคม 2558

เรื่อง จกอนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้บริหารสถานประกอบการ...*บริษัท...*

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จำนวน 1 ชุด

ด้วยนายรักชาติ ปานเพชร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรศนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ประกอบด้วย ดร.อรุณ จุติผล เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา และ ดร.วันฉัตร ทิพย์มาศ เป็นกรรมการที่ปรึกษา

ในการนี้ นักศึกษามีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยการแจกแบบสอบถามกับผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นายรักชาติ ปานเพชร ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานและบุคลากรดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง)

รองอธิการบดี รักษาราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
โทรศัพท์. 0-7537-7438
โทรสาร. 0-7537-7438

ที่ ศธ 0557.07/ ว 110

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจิว อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

9 มีนาคม 2558

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้บริหารสถานประกอบการ.....

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จำนวน 1 ชุด

ด้วยนายรักชาติ ปานเพชร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรงสนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ประกอบด้วย ดร.อรุณ จุติผล เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา และ ดร.วันฉัตร ทิพย์มาศ เป็นกรรมการที่ปรึกษา

ในการนี้ นักศึกษามีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยการแจกแบบสอบถามกับผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นายรักชาติ ปานเพชร ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานและบุคลากรดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.พรัตน์ ชัยเรือง)

รองอธิการบดี รักษาราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
โทรศัพท์. 0-7537-7438
โทรสาร. 0-7537-7438

ที่ ศร 0557.07/ ว 110

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าวี อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80200

9 มีนาคม 2558

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้บริหารสถานประกอบการ.....*นางสาว...*

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จำนวน 1 ชุด

ด้วยนายรักชาติ ปานเพชร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสริมเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรงศนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ประกอบด้วย ดร.อรุณ จุติผล เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา และ ดร.วันฉัตร ทิพย์มาศ เป็นกรรมการที่ปรึกษา

ในการนี้ นักศึกษามีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยการแจกแบบสอบถามกับผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นายรักชาติ ปานเพชร ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานและบุคลากรดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

H y.

(ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง)

รองอธิการบดี รักษาราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์. 0-7537-7438

โทรสาร. 0-7537-7438

ที่ ศร 0557.07/ ว 110

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจี่ อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80290

9 มีนาคม 2558

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้บริหารสถานประกอบการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จำนวน

ด้วยนายรักชาติ ปานเพชร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทหระคนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ประกอบด้วย ดร.อรุณ จุติผล เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา และ ดร.วันฉัตร ทิพย์มาศ เป็นกรรมการที่ปรึกษา

ในการนี้ นักศึกษามีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยการแจกแบบสอบถามกับผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นายรักชาติ ปานเพชร ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานและบุคลากรดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง)

รองอธิการบดี รักษาราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-7537-7438

โทรสาร. 0-7537-7438

ที่ ศธ 0557.07/ว 110

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจี่ อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80130

9 มีนาคม 2558

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้บริหารสถานประกอบการ...
.....

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จำนวน 1 ชุด

ด้วยนายรักษชาติ ปานเพชร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเชิงผสม เป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทฤษฎีของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ประกอบด้วย ดร.อรุณ จุติผล เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา และ ดร.วันฉัตร ทิพย์มาศ เป็นกรรมการที่ปรึกษา

ในการนี้ นักศึกษามีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยการแจกแบบสอบถาม กับผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณา อนุญาตให้นายรักษชาติ ปานเพชร ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานและบุคลากรดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง)

รองอธิการบดี รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
โทรศัพท์. 0-7537-7438
โทรสาร. 0-7537-7438

ที่ ศร 0557.07/ ว 110

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจี่ อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

9 มีนาคม 2558

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้บริหารสถานประกอบการ.....

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จำนวน 1 ชุด

ด้วยนายรักชาติ ปานเพชร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทฤษฎีของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ประกอบด้วย ดร.อรุณ จุติผล เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา และ ดร.วันฉัตร ทิพย์มาศ เป็นกรรมการที่ปรึกษา

ในการนี้ นักศึกษามีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยการแจกแบบสอบถามกับผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นายรักชาติ ปานเพชร ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานและบุคลากรดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.พรัตน์ ชัยเรือง)

รองอธิการบดี รักษาราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์. 0-7537-7438

โทรสาร. 0-7537-7438

ที่ ศธ 0557.07/ว 110

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าม่วง อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80200

9 มีนาคม 2558

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้บริหารสถานประกอบการ.....

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จำนวน 1 ชุด

ด้วยนายรักชาติ ปานเพชร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรรคนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ประกอบด้วย ดร.อรุณ จุติผล เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา และ ดร.วันฉัตร ทิพย์มาศ เป็นกรรมการที่ปรึกษา

ในการนี้ นักศึกษามีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยการแจกแบบสอบถามกับผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นายรักชาติ ปานเพชร ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานและบุคลากรดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.พรรัตน์ ชัยเรือง)

รองอธิการบดี รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
โทรศัพท์. 0-7537-7438
โทรสาร 0-7537-7438

ที่ ศธ 0557.07/ ว 110

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าजू อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

9 มีนาคม 2558

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้บริหารสถานประกอบการ.....

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนายรักชาติ ปานเพชร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรงคนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ประกอบด้วย ดร.อรุณ จุติผล เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา และ ดร.วันฉัตร ทิพย์มาศ เป็นกรรมการที่ปรึกษา

ในการนี้ นักศึกษามีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยการแจกแบบสอบถามกับผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นายรักชาติ ปานเพชร ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานและบุคลากรดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.พริตน์ ชัยเรือง)

รองอธิการบดี รักษาราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
โทรศัพท์. 0-7537-7438
โทรสาร. 0-7537-7438

ภาคผนวก จ
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ตามทรศนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามประกอบการวิจัย เรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรศนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1.1 เพื่อศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรศนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง

1.2 เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรศนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง โดยจำแนกตามรูปแบบและประเภทของธุรกิจ

2. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามผู้บริหารเกี่ยวกับรูปแบบและประเภทธุรกิจของสถานประกอบการจำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 สอบถามระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทรศนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง ทั้งหมด 5 ด้าน จำนวน 68 ข้อ

3. การตอบแบบสอบถามนี้ โปรดตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริง โดยคำตอบของท่านจะเป็นความลับ การเสนอผลการวิจัยจะเสนอเป็นภาพรวมและไม่มีผลกระทบต่อท่านหรือสถานประกอบการของท่านแต่ประการใด

ขอขอบคุณ

นายรัชชาติ ปานเพชร

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของสถานประกอบการที่ท่านรับผิดชอบ

1. รูปแบบของธุรกิจ
  - ( ) ห้างหุ้นส่วน
  - ( ) บริษัทจำกัด
2. ประเภทของธุรกิจ
  - ( ) อุตสาหกรรม
  - ( ) พาณิชยกรรม
  - ( ) อุตสาหกรรมบริการ

ตอนที่ 2 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตาม
ทรรศนะผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง

คำชี้แจง โปรดพิจารณาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.) โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยมี
เกณฑ์กำหนดน้ำหนักคะแนนดังนี้

5	หมายถึง	คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในระดับมาก
3	หมายถึง	คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในระดับน้อย
1	หมายถึง	คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	ระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1
	ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ					
1.	มีความรู้ความสามารถทางวิชาการนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้					
2.	มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน					
3.	มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ					
4.	มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอาเซียน เช่น ภาษาพม่า เขมร และมาลายู					
5.	มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกรายวิชาเฉลี่ยมากกว่า 2.50					
6.	มีความรู้ความสามารถทางการบริหารจัดการ					
7.	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพ					
8.	มีความรู้เกี่ยวกับเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน					
9.	มีคุณลักษณะผู้นำด้านวิชาการ					
10.	มีความรู้ทางด้านกรวางแผนการทำงาน					
11.	มีความรู้ความสามารถด้านการวางแผนงานซ่อมบำรุง					
12.	มีความรู้ความเข้าใจในระบบงานที่ทำ					
13.	มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับระบบความปลอดภัยในการทำงาน					
14.	มีความสามารถในการนำเสนอข้อมูลสารสนเทศต่อหัวหน้างานเพื่อประกอบการตัดสินใจในการปฏิบัติงาน					
15.	มีความสามารถในการใช้ทรัพยากรการปฏิบัติงานอย่างประหยัด					
	ด้านทักษะในการประกอบอาชีพ					
16.	มีทักษะในการใช้เครื่องมือปฏิบัติงานสำนักงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
17.	มีทักษะในการซ่อมบำรุง					
18.	มีทักษะในการทำงานตามสายวิชาชีพได้อย่างถูกต้อง					

ข้อที่	คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	ระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1
19.	มีทักษะในการสื่อสารภาษาไทยได้เป็นอย่างดี					
20.	มีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี					
21.	มีทักษะการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อพัฒนาระบบการทำงาน					
22.	มีทักษะในการประมวลข้อมูลประกอบการตัดสินใจ					
23.	มีทักษะในการจัดระบบและกระบวนการในการทำงาน					
24.	มีทักษะในการทำงานได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วและปลอดภัย					
25.	มีทักษะในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
26.	มีทักษะในการคิดคำนวณ					
27.	มีความสามารถในการปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
	ด้านคุณธรรม จริยธรรม					
28.	มีความซื่อสัตย์ในการปฏิบัติหน้าที่					
29.	มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย					
30.	มีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย					
31.	มีความจงรักภักดีต่อองค์กร					
32.	มีความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนร่วมงาน					
33.	เป็นผู้ที่ไม่เสพสิ่งเสพติดและมั่วสุมอบายมุข					
34.	เป็นผู้ที่ไม่ประพฤติผิดศีลธรรม จริตประเพณี					
35.	เป็นผู้ที่มีความยุติธรรม					
36.	เป็นผู้ที่ประพฤติตามกฎ ระเบียบของสถานประกอบการ					
37.	เป็นผู้ที่มีความเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม					
38.	เป็นผู้สร้างชื่อเสียงและรักษาความลับของสถานประกอบการหรือหน่วยงานของตน					
39.	เป็นผู้ที่สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ					
40.	เป็นผู้ที่ตรงต่อเวลา					

ข้อที่	คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	ระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1
41.	มีจิตสำนึกในการรักษาสิ่งแวดล้อม					
42.	เคารพสิทธิความเป็นเจ้าของทรัพย์สินของผู้อื่น					
	ด้านบุคลิกภาพ					
43.	บุคลิกภาพที่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่การงาน					
44.	สุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์					
45.	มีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน					
46.	วางตนได้เหมาะสมกับตำแหน่งงานอาชีพ					
47.	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการพัฒนางาน					
48.	กิริยา วาจา และมารยาทอันดีงาม					
49.	มีจิตใจร่าเริงแจ่มใส					
50.	มีสัมมาคาราวะ เคารพผู้ใหญ่					
51.	มีลักษณะความเป็นผู้นำที่ดี					
52.	แต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมกับกาลเทศะ					
53.	กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม					
54.	ความสามารถในการควบคุมอารมณ์					
55.	มีความสุข รอบคอบ ละเอียดถี่ถ้วนในการทำงาน					
56.	มีความกระตือรือร้นในการทำงาน					
57.	มีความขยันหมั่นเพียรในการปฏิบัติงาน					
	ด้านมนุษยสัมพันธ์					
58.	มีน้ำใจและช่วยเหลือเพื่อนร่วมงาน					
59.	ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น					
60.	สามารถทำงานเป็นทีมได้ดี					
61.	สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้อย่างเหมาะสม					
62.	เป็นผู้ที่มีความจริงใจต่อเพื่อนร่วมงาน					
63.	เป็นผู้ที่มีความสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น					
64.	เป็นผู้ที่มีอารมณ์ขันยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ					

ข้อที่	คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.)	ระดับคุณลักษณะที่พึง ประสงค์				
		5	4	3	2	1
65.	เป็นผู้ที่ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา					
66.	เป็นผู้ที่ยกย่องให้เกียรติผู้อื่นอยู่เสมอ					
67.	สามารถชักจูง กระตุ้น ให้ผู้ร่วมงานร่วมมือกันทำงาน					
68.	เสนอความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานอยู่เสมอ					

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ข้อมูลของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ภาคผนวก ฉ

คำดัชนีความสอดคล้องขอข้อคำถาม (IOC)

ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อกำหนด (IOC)

ประเด็น	ระดับความ กิดเห็น			ค่า IOC	ความหมาย
	1	2	3		
มีความรู้ความสามารถทางวิชาการนำไปประยุกต์ใช้ ในการปฏิบัติงานได้	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการ ปฏิบัติงาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอาเซียน เช่น ภาษาพม่า เขมร และมาลายู	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกรายวิชาเฉลี่ยมากกว่า 2.50	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีความรู้ความสามารถทางการบริหารจัดการ	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพ	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีความรู้เกี่ยวกับเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีคุณลักษณะผู้นำด้านวิชาการ	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีความรู้ทางด้าน การวางแผนการทำงาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีความรู้ความสามารถด้านการวางแผนงานซ่อมบำรุง	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีความรู้ความเข้าใจในระบบงานที่ทำ	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับระบบความปลอดภัยใน การทำงาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีความสามารถในการนำเสนอข้อมูลสารสนเทศต่อ หัวหน้างานเพื่อประกอบการตัดสินใจในการ ปฏิบัติงาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีความสามารถในการใช้ทรัพยากรการปฏิบัติงาน อย่างประหยัด	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีทักษะในการใช้เครื่องมือปฏิบัติงานสำนักงานได้	1	1	1	1.0	ใช้ได้

ประเด็น	ระดับความ คิดเห็น			ค่า IOC	ความหมาย
	1	2	3		
อย่างมีประสิทธิภาพ					
มีทักษะในการซ่อมบำรุง	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีทักษะในการทำงานตามสายวิชาชีพได้อย่างถูกต้อง	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีทักษะในการสื่อสารภาษาไทยได้เป็นอย่างดี	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีทักษะการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อพัฒนาระบบการทำงาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีทักษะในการประมวลข้อมูลประกอบการตัดสินใจ	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีทักษะในการจัดระบบและกระบวนการในการทำงาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีทักษะในการทำงานได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วและปลอดภัย	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีทักษะในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีทักษะในการคิดคำนวณ	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีความสามารถในการปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีความซื่อสัตย์ในการปฏิบัติหน้าที่	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีความจงรักภักดีต่อองค์กร	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนร่วมงาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้
เป็นผู้ที่ไม่เสพสิ่งเสพติดและมั่วสุมอบายมุข	1	1	1	1.0	ใช้ได้
เป็นผู้ที่ไม่ประพฤติผิดศีลธรรม จารีตประเพณี	1	1	1	1.0	ใช้ได้
เป็นผู้ที่มีความยุติธรรม	1	1	1	1.0	ใช้ได้
เป็นผู้ที่ประพฤติตามกฎ ระเบียบของสถาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น			ค่า IOC	ความหมาย
	1	2	3		
ประกอบกร					
เป็นผู้มีความเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	1	1	1	1.0	ใช้ได้
เป็นผู้สร้างชื่อเสียงและรักษาความลับของสถานประกอบการหรือหน่วยงานของตน	1	1	1	1.0	ใช้ได้
เป็นผู้ที่สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ	1	1	1	1.0	ใช้ได้
เป็นผู้ที่ตรงต่อเวลา	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีจิตสาธารณะในการรักษาสิ่งแวดล้อม	1	1	1	1.0	ใช้ได้
เคารพสิทธิความเป็นเจ้าของทรัพย์สินของผู้อื่น	1	1	1	1.0	ใช้ได้
บุคลิกภาพที่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่การงาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้
สุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้
วางตนได้เหมาะสมกับตำแหน่งงานอาชีพ	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการพัฒนางาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้
กิริยา วาจา และมารยาทอันดีงาม	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีจิตใจร่าเริงแจ่มใส	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีสัมมาคารวะ เคารพผู้ใหญ่	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีลักษณะความเป็นผู้นำที่ดี	1	1	1	1.0	ใช้ได้
แต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมกับกาลเทศะ	1	1	1	1.0	ใช้ได้
กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม	1	1	1	1.0	ใช้ได้
ความสามารถในการควบคุมอารมณ์	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีความสุข รอบคอบ ละเอียดถี่ถ้วนในการทำงาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีความกระตือรือร้นในการทำงาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีความขยันหมั่นเพียรในการปฏิบัติงาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้
มีน้ำใจและช่วยเหลือเพื่อนร่วมงาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้
ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	1	1	1	1.0	ใช้ได้

ประเด็น	ระดับความ กิดเห็น			ค่า IOC	ความหมาย
	1	2	3		
สามารถทำงานเป็นทีมได้ดี	1	1	1	1.0	ใช้ได้
สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้อย่างเหมาะสม	1	1	1	1.0	ใช้ได้
เป็นผู้ที่มีความจริงจังต่อเพื่อนร่วมงาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้
เป็นผู้ที่มีความสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น	1	1	1	1.0	ใช้ได้
เป็นผู้ที่มีอารมณ์ขันยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ	1	1	1	1.0	ใช้ได้
เป็นผู้ที่ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา	1	1	1	1.0	ใช้ได้
เป็นผู้ที่ยกย่องให้เกียรติผู้อื่นอยู่เสมอ	1	1	1	1.0	ใช้ได้
สามารถชักจูง กระตุ้น ให้ผู้ร่วมงานร่วมมือกันทำงาน	1	1	1	1.0	ใช้ได้
เสนอความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานอยู่เสมอ	1	1	1	1.0	ใช้ได้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล	นายรักษาดิ ปานเพชร
วัน เดือน ปีเกิด	19 พฤศจิกายน 2522
สถานที่เกิด	อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 13 หมู่ที่ 10 ตำบลโคกม่วง อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ครู คศ.1
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2534	ประถมศึกษา โรงเรียนบ้านเกาะทองสม
พ.ศ. 2538	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่วัดภูผาภิมุข
พ.ศ. 2542	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง
พ.ศ. 2545	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาช่างกลเกษตร สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตภาคใต้
พ.ศ. 2547	ปริญญาตรี สาขาเกษตรกลวิธาน สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตภาคใต้
พ.ศ. 2558	ปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช